

கல்கி

இப்போது!

கேர்ஃப்ரி

பயோபரந்த

மெயிரிப் பேச்சு

முழுப் பூதூய்மை கூட...
வாடை, தீக்கிழி
புத்துணர்வுக்கு

கேர்ஃப்ரி பயோபரந்த, மெயிரிப் பேச்சு
மேயிலிசை மாதுமிடமிரு
வாடைவைத் துடைத்து உதவி.
கைகள் காலுப் புத்துணர்வோடு
வைக்கிறது உருவிலே.
கேர்ஃப்ரி பயோபரந்த, உருவிலே
பூதூய்மைபெறும் புத்துணர்ச்சி
மெயிரியும் மெய்கிறது

கேர்ஃப்ரி பயோபரந்த ... 2 1/2 சதுர அடங்குத் துடைப்பதில் இரண்டிலேயே புத்துணர்வு

ஜெயலலிதா தடை எவ்வளவு காலம்?

‘ஜெயலலிதா தடை’ எவ்வளவு காலம்?

எம். ஜி. ஆரைப் போல் விசித்திரமான அரசியல் கட்சித் தலைவரை உலகத்தின் எந்த மூலையிலும் தேடிப் பிடிக்க முடியாது. அதற்குக் கடைசி உதாரணம். ஜெயலலிதா விவகாரத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் தடை. எந்த ஓர் உறுப்பினராவது கட்சித் தலைமையில் அறிகுப்பிக்கு உள்ளானால், சம்பந்தப்பட்ட நபரைக் கட்சியிலிருந்து நீக்குவார்கள்; அல்லது சம்பென்ட் செய்வார்கள். ஜெயலலிதா, தலைவரின் அறிகுப்பிக்கு உள்ளானால் அப்படித்தானே ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும்? இப்படியான, சிறுபிள்ளைகள் சண்டை போடும் போது ‘அவனோடு நான் இல்லை’ நீங்களும் பேசாதீர்கள்’ என்று கூறுவது போல்—‘ஜெயலலிதாவிடம் யாரும் பேசாதீர்கள்’ என்று உத்தரவிடுவார்? இதுதான் எம். ஜி. ஆர். கடைசி!

இந்தத் திடீர் உத்தரவுக்குக் காரணம் என்ன? ஆளுக்கு ஆள் ஒவ்வொரு காரணம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எம். ஜி. ஆரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் உண்மையான காரணம் தெரியாது. இந்தத் தடை எது வரைக்கும் இருக்கும்? அடுத்த ஏப்ரல் வரை! அப்போது தான் ஜெயலலிதாவின் ராஜ்ய சபை எம். பி. பதவி முடிவிறா! பின்னும் அவர் எம். பி. ஆக மாட்டார்! பின் சென்னைவின் முதுவரை காலச் சுற்றிக் கொண்டுதானே இருத்தாக வேண்டும்?

இத்தனை குழப்பத்துக்குப் பின்னரும் ‘ஜெ’ கட்சி அரவணகத்துக்குப் போல் வருவது தான் வேடிக்கை!

சுழப் பிரச்சனை எம். ஜி. ஆரைப் பாதிக்குமா?

அதேமாத எம். ஜி. ஆர்., புலிகளைக் கைகழுவி விட்டார் என்பே தெரிகிறது. ஆனால் பகிரங்கமாகத் தம் கோபத்தை வெளிப்படுத்த விரும்பவில்லை. காரணம் ‘தமிழன் விரோதி’ என்ற பட்டத்தை வாய்க் கொள்ள விரும்பாததுதான்! அநேகமாய், விடுதலைப் புலிகளைக் கைகழுவுவதில் தமக்கு அரசியலில் எந்தப் பாதிப்பும் வராது என்றும் அவர் உறுதியாக நம்புகிறார்.

இதைப் பற்றி ஒரு மூத்த அ. இ. மு. க. பிரமுகர் சொன்னார்: “சார், சுழத் தமிழர் பிரச்சனை என்பது தமிழ்நாட்டில் பத்திரிகைக் காரர்களின் பிரச்சனையே தவிர மக்கள் பிரச்சனை அல்ல. சாதாரண மக்களுக்கு அன்றாட வாழ்வைப் பற்றித்தான் கவலை. அந்த ஏழை மக்களுக்கு நாங்கள் சத்துணவு போடுகிறோம். மிதியடி கொடுக்கிறோம். இலவச வேட்டி, துணிமணி கொடுக்கிறோம்... அதனால் அவர்கள் எங்கெல் பக்கா தான் இருப்பார்கள்!”

‘விட்டு’க்குள் சண்டை!

‘விட்டு’ வசதி யாரியத் தலைவர் மணிமற்ற லுக்கும் அந்த இலாகா அமைச்சர் நிகு தாவுக்காகத்தும் ஆகவில்லை!

அமைச்சர் தரும் உத்தரவுகளையும் போசனைகளையும் யாரியத் தலைவர் பொருட்படுத்துவாதிக்கில்.

இதனால் ஒருவரையொருவர் ‘இளம்ப’ கருமையாக முயற்சி செய்கிறார்கள்.

தோற்கப் போவது அமைச்சர்தான் என்பி லார்கள்.

பழைய செய்தியும் புதுத் தகவலும்

உ. வி. திணை யாசல் வரை சென்ற ‘எம். பி.’ யான ஜெயந்தி உடராஜ்யத் திணைத் துறையாமல் சென்ற செய்தியைத் தெரிவித்திருந்தோம் அல்லவா? அதற்கான காரணம் இப்போது தெரிய வந்திருக்கிறது!

அன்று ஜெயந்தி அம்மைவார் திணை யாசல் திகழ்ச்சிக்கு வருகிற விஷயம் திணை யத்தாருக்கே தெரியாதாம்! திணை அதிகாரிகளின் அழைப்போ, அவர்களுக்கு முன் தகவலோ, இன்றி ஒரு பிரமுகர் வந்து போயிருக்கிறார்!

இது என்ன மரபு?

— ஓட்டக்கத்தன்ஜி

(படங்கள்: சுபா)

மனிதன்

புகலாயச் சக்கரவர்த்தி ஒவ்வங்கிப் பிறகு நடமாடும் உதாரணமாகத் திகழ்கிறார் ரகுவரன். பெண்டாட்டி கழுத்தைப் பிடித்து நெரித்து க்போஸ் பண்ணுகிறார். தட்டிக் கேட்ட தங்கையைச் சிறையில் தள்ளுகிறார். பெற்ற தந்தை + தந்தையில் சிதேவியா என்று சப்ஜாடா தானே நிர்மானித்த சிறையில் போடுகிறார். ஆனாலும் ரகுவரனுக்கு வெளியே டேரியன் ரோஸ்தான் ஒத்துவரும் போல. இந்த தான்-வெளியேயும் பாத்திரத்தில் மனிதரைப் பார்க்கும் போது சிரிப்புத்தான் வருகிறது.

அமாவாசையில் பிறந்த சிறுவன் திருடனு கப் பிறப்பான் என்ற மூடநம்பிக்கையை கதைகளில் அஸ்திவாரம். அஸ்திவாரமே காண்கிறீட்டில் இவ்வாமல் கவிமனையில் அனமந்து விட்டதா, கதைக் கட்டிடத்தின் பாடு கொஞ்சம் தன்னாட்டம்தான்.

ரஜினி சிறுவனும் அடிபடும் ஆசிரியர் பொக்கென்று உழைர விட்டு விட்டார் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அதற்காக சிறுவனை மத்திய சிறைச் சாலைவில் ஆயுள் தண்டனைக் கைதியாகவா அனுப்பி வைப்பார்கள்? போகட்டும். ரஜினி வெளியில் இருந்து வருகிறார். ரவுடிகளின் பிடியில் இருந்து சண்டை போட்டு மாதுசையைக் காப்பாற்றுகிறார். ரவுடிகளுடன் சண்டை போட்டு ஜி.சீனியாசனைக் காப்பாற்றுகிறார். ரவுடிகளிடம் சண்டை போட்டு ரூபினியைக்

காதலிக்கிறார். ரவுடிகளிடம் சண்டை போட்டுக் கடைசியில் ஜி.சீனியாசன் அண்டு கோ. சோனியாசன் ரவர்த்தி. ரூபினி என்று எஸ்.லோனையும் ஒட்டு மொத்தமாகக் காப்பாற்றுகிறார். தடு தடுவே ரூபினியுடன் ருபட்.

சமாதானமா, எல்லோரும் செத்தப்புறம் தான்வா சமாதானமும் அனமதியும் என்று இவங்கைப் பிரச்சினையைத் தொடும் சோ. இந்தப் படத்தில் அங்கங்கே தன்னுடைய அரசியல் கையாண்டுகளைச் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பது புன்முறுவல்களைத் தோற்றுவிக்கிறது.

ரகுவரன் எப்படி அங்கு வடி பெரிய வெய்க்குண்டு தொழிற்சாலைவை ஒற்றை ஆனாக நிர்மானித்தார்?

ஸ்ரீவித்யா, ஜெய்கணேஷ் பரவாவிடில்லை. டெல்லிகணேஷ் - பாவம்.

சத்திரபோலிஸ் மியூனிக்ஸில் மூன்று பாடல்கள் பரவாவிடில்லை.

கீதாமாகம் - போவனி படம் என்பது தானே என்னவோ-வானவோடிக்கைதான். இடைவேளைக்குப் பிறகு, சில பரபரப்பான சம்பவங்கள், ரஜினி, ராகுல் பாக்கிப் பெட்டிகளின் மேல் சடு சடு ஆடுவதைக் குறிப்பிட்டான்.

ரஜினிக்கு ஒரு கறுகறு படம்தான். சத்தேவலிடில்லை.

ஆனால் -

இன்னமும் தம்முடைய பழைய மசாலா க்பார்முலாஸை விட்டுக் கொடுக்காமல் பிடிவாதமாக இருக்கும் என்.பி. முத்துராமலைப் பார்த்துப் பாராட்டுவதா - பரிதாபப்படுவதா என்றே புரியவில்லை.

— ஜெயமங்கலம்

த.தி.யின் இலவச போசனை

“அடுத்தடுத்து மக்களுக்கு என்னவெல்லாம் இலவசமாகக் கொடுக்கலாம் என்பதைத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்த, இலவச மத்திரி ஒருவரை நியமித்து, இலவச இலாகா அவர் கீழ் செயல்பட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வழி வகுக்க வேண்டும் என்று இலவச போசனை வழங்குகிறேன்!”

— எஸ். கருணாநாதன், திருவள்ளூர்.

“ஒரு குடும்பம்; ஒரு வாரிக்” என்று குடும்பக் கடலுப்பாடு பிரசாரம் செய்வதானது என் போன்ற பலருக்கு ஒரு தர்ம சங்கட நிலையைத் தோற்றுவித்திருப்பதாய் குறைந்தபட்சமாக அறிக. ஒரு மனைவிக்கு ஒரு வாரிக்” என்று மாற்றி அமைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்!”

— க. தனிகைநாதன், திருவள்ளூர்.

“இத்தியக் கிரிக்கெட் அணிவாத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அதிலே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு அனுபவ சதம் இட ஒதுக்கீடு செய்தல் வேண்டும் என்பதே எமது அடுத்த போராட்டமாக வெலுக்கும் என்பதை மனதில்கொண்டும் உறுதியோடும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

— ஜி. சித்ரா, சென்னை - 11.

“வரதட்சணிக் கொடுமையின் உடல் விளைவாக ‘ஸ்டய் வெலுத்து’ இனம் பெண்கள் சாவதைத் தடுக்க, எங்கள் ஆட்சியில் ஒவ்வொரு மனமகனுக்கும் அஸ்பெஸ்டாஸ் புடைவை, தூக்கெட் இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் அருள்படுத்தப்படும்!”

— வனம்மாடி ஆனந்தத்தம்பி, தஞ்சை - 7.

“ரயில் வசூலிடுவதென்றால் அதற்கு வழி விட சாலைவில் செல்லும் வாகனங்கள் தான் வெவ்வு கிராசிக்லில் நிற்கின்றன. அதற்குப் பதில் ஏன் ரயில் நின்று சாலை வாகனங்களுக்கு வழிவிடக் கூடாது? இதுவொன்றே போதும், மத்திய அரசின் எபித்சாகாபிகாரப் போக்கை உணர்ந்த அதனுத்தான் மாநிலங்களுக்குக் கயாட்சி வேண்டும் என்று போராடுகிறோம்!”

— ஆர். துரைசங்கம், திருவள்ளூர்.

சிறு குழந்தை இலவச
புழுவதற்கு

குழாய் வழியே புடல் தெரிகிறது!

"இதன் வழியே பாருங்கள்..." - ஒரு குழாயை நீட்டியபடி கறுவிரை டாக்டர், அதை வாங்கி, அதன் ஒரு முனையில் பொருத்தப்பட்டிருக்கிற வென்ஸ் வழியே பார்க்கிறோம். அந்தேபோன்ற ஒரு வென்ஸ் பொருத்தப்பட்ட, இயக்கும் உபகரணங்களுடன் கூடிய ஒரு முனை, டாக்டரின் கையில் உள்ளது. நமது கையில் இருப்பது கிளைக் குழாயி் குழாயின் மறுமுனை நோயாளியின் வாய்க்குள் இருக்கிறது.

"இதுதான் உணவுப்பாதை. இதன் வழியே

நான் ஓம் சாப்பிடும் உணவு வலிந்தைச் சென்று அடைகிறது" என்று விளக்குகிறார் டாக்டர்.

வென்ஸ் வழியே பார்க்கும் நமக்குச் செக்கச் செவ்வல் என்று ஒரு நீண்ட பகுதியை வெகமாகக் கடப்பது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது.

"இப்போது வலிந்துக்குள் நுழைகிறோம்" என்கிறார் டாக்டர்.

வெகமாகக் கீழ்தோக்கிச் சரிந்து, ஒரு இருப்பம், பெல்குரர் தக்காளியின்

உட்பகுதி போன்ற இயற்கியப்பில், வலியு எழுப்பி எழுப்பித் தளர்த்து கொண்டிருக்கிறது! சில வினாக்களில் ஒரு மயிசன் திரவம் அப்பகுதியில் வந்து விடுகிறது.

"மயிசனாகத் தெரியுது பித்த தீ..... (விட)" என்று சொல்லி டாக்டர்.

படத்தில் அடுத்த காட்சியில், தளர்த்தப் படி உயிர் போன்ற ஒரு திரவம் வலிந்துக் க்ஞ் சுரப்பது தெரிகிறது.

"இப்போ அமில்லம் சுரக்கிறது. அப்போது திரவத்துக்கு உதவும் வேறு சில திரவம் வரும் செத்துக்கொண்டன."

"ஆனால் ஆனால் தெரிகிறது டாக்டர்!" என்று ஆச்சரியம் பொங்கப் பதில் சொல்வ தற்குள் - வட்டமால் ஒரு துவாரம் தென்படு கிறது.

இதுதான் வலிந்திருந்து சிறுகுடில்ச் சொந்தமடையம் வாயில்.

தயக்கு ஆச்சரியத்தில் மூச்சே நின்று விடுமோ!

வட்டமான துவாரம் பார்வையிலிருந்து அகன்று, வலிந்து, வலிந்து செல்லும் துடிப்பு போன்ற கதைப் பாசை தொன்று கிறது.

சிறு குடலில் இறுதிப் பகுதி இதுதான். இதற்கு அப்புறம் பெருக்குடல் வரும். ஆனால் இத்தக ளுறையைக் கொண்டு அதற்கு வான முடியாது. வேறு ளுறையை ஆசை வாய் மூலம் மேற்புறமாகச் செலுத்தித்தான் பார்த்த வேண்டும். இப்போது நான் வெளியே வரப் போகிறேன்."

வலிவாகும் மீண்டும் உட்கு துவாரம் வழியே வலிந்தது அடைகிறேன். சிவப்புச்

கதையில் மேலும் அடுத்தமான சிலப் பீம் புள்ளிகள் -

"நான் ளுறையைச் செலுத்தி ஆராய்ந்த போது மிக வேகாக வலிந்துப் பகுதியில் பட்ட காயம்" - என்று விளக்குகிறார் டாக்டர்.

"வலிக்காதா டாக்டர்?" நான் பதறு கிறேன்.

"மூலமாய் வலிந்தில் உட்பகுதியில் உணர்ச்சி ஏற்படுத்தும் தாய்ப்புண் மிகை யாது. அவை வலிந்தில் வெளிப்புறச் சுவர்தான் இருக்கின்றன. அதனால் வலி தெரியாது."

மீண்டும் உணவுக் ளுறைய வழியே வந்து நோவாவிடில் உள்வெயிருத்து வெளிப்படு கிறேன்.

பக்கவாட்டில் பகுத்திருக்கும் நோவாவி டில் வாலிலிருந்து காண்டிரோன்கொப் என்ற ஸ்கூல் வெளியே எடுக்கப்படுகிறது.

"உட்குத்து அல்லரோ கான்ஸரோ ளுய்க்க. ஆரோக்கியமாக இருக்கிறீர்கள். சுவை வேண்டாம்" என்று டாக்டர் அலகுக்குத் தைரியம் கூறி அனுப்பி வைக்கிறார்.

ஒரு தாளை அனுப்பவதிலிருந்து இக் ளுறைய மீண்டு வராத நாம், ஆச்சரியத்தில் திகழமுக்காய்க் கொண்டிருக்கிறோம்! மனித உடலுக்குள்ளால் என்னென்ன வித்தைகள்! ஓய்வொரு செயல்பாடும் எவ்வளவு கச்சிதமாக நோம் தவறாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது! சிறுகுடலில் அற்புதம்நான் எவ்வளவு மகத்தானது! என்ற எண்ணம் உன் தொண்டியை கூடுவோடு அந்த அற்புதம் உண் அக்கு வேறு ஆணி வேறுகப் பிரிந்து ஆராயக் கூடிய கருவிவீரையும் தான் முறை கையுள் கண்டுபிடித்துள்ள மனித ஆற்றலை எண்ணியும் விவரமும் பெருமிதமும் ஏற்படு கின்றன.

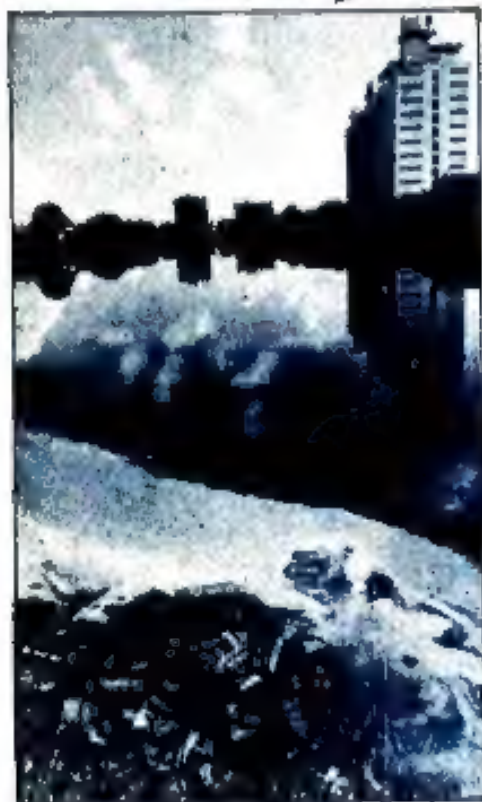
இத்த உணர்ச்சிக் கவனயிலிருந்து ஒரு வாறு மீண்டு வந்து, செவ்வை அப்போயோ ளுத்துவ மனதின் ளுறைய மனதின் வலிந்தது பிச்சுவைச் செத்த டாக்டர் டி. பி. ரெட்டி விடம் விவரங்கள் கேட்டு அறிகிறேன்.

என்டோஸ்கோபி என்று அழைக்கப் படும் பரிசோதனை, மற்றும் சிசிஃஸ் முறை ஆகும் நம் நாட்டு மக்களிடையே அறியப் படாது. பிரபலமாக உள்ள ஓரே முறை வாய் நோக்கோபிதான். வாய்நோக்கோப் என்ற கருவியைக் கொண்டு வலிந்துப் பகுதியில் ஒரு சிறு துளை போட்டு, கப்பல்-கப்ப மற்றும் ஒரு உறுப்புக்களை ஆராய்கிறார்கள். அந்த தடை ஆப்பிரேஷன் செய்கிறார்கள். வாய் நோக்கோப்பைப் போன்ற கருவிகள்தான் காண்டிரோன்கொப், என்டோஸ்கோப் போன்றவைகளுக்கும் ஆனால் வலியு, குடல் பகுதியை ஆராயப் பயன்படும் இக்கருவி களை உடலுக்குள் செலுத்த உடலின் எந்தப் பகுதியையும் வெட்டவோ காயப்படுத்தவோ வேண்டியதில்லை. அவை முறையே வாய் வழியாகவும் ஆசை வாய் வழியாகவும் உடலுக்குள் செலுத்தப்படுவதால், வாய்

* மனப்பான்மையில் படிப்பதற்குப்பற்றி கல்விசக.

அரசின் கை...

காவம்:
பழைய
குடும்பங்களும்
புதிய
குடும்பங்களும்!

—கலாநாயகர்—

ரோஸ்கோப்பைப் பயன்படுத்தும்போது செய்வது போல், நோயாளியை மயக்கமுறச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. காஸ்ட் ரோஸ்கோப்பை உபயோகிக்கும்போது வலி தெரியாமல் இருக்க நோயாளிக்கு ஓர் ஊசி மட்டும் போடுகிறார்கள். காலி வயிற்றோடு இருக்கும் நோயாளிக்குள் இக்குழாய்களைச் செலுத்தும் போது உள் உறுப்புகளை டாக்டர் ராய் துல்லியமாகப் பார்க்க முடிகிறது.

கோப்ப் புள்ளிகளாய்த் தெரியும் அல்ச னரயோ கான்ஸரில் ஆரம்பத்தையோ அல்லது கான்ஸரால் புளரயோடியப் போன பகுதிகளையோ சில நிமிடங்களிலேயே கண்டுபிடிக்க உதவுகின்றன இப்பரிசோதனை முறைகள். தவிர, ஆராயப்படும் உறுப்புகளிலிருந்து ஒரு சிறு தளைத் துண்டத்தை வெட்டி எடுத்துப் பரிசோதனைச் சாட்சிக்கு அனுப்பி, ஆராயச் செய்து, கான்ஸர் போன்ற நோய் உள்ளதா என்று உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

சில சமயங்களில் வயிறு அல்லது குடலில் இறுதிப் பகுதியில் 'polyps' எனப்படும் சிறிய கட்டிகளைப் போன்ற ஒரு வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இது கவனிக்கப் படாமல் இருப்பின் கான்ஸராக மாறுக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. காஸ்ட் ரோஸ்கோப் அல்லது கோலோஜெஸ்கோப் மூலம் ஒரு வளைந்த கம்பிள்ை அந்தக் கட்டியில் அருகே கொண்டு சென்று, அதைச் சுற்றிச் சுருக்குப் போடுவது போல் வளைத்து, அந்தப் பகுதியை மட்டும் வளைச் செய்து பிரித்து எடுத்து விடுகிறார்கள். ஆக, வயிற்றைக் கிழிக்காமலே வியாதியை உறுதிப் படுத்துவதோடு இதுபோன்ற சில சிறிய ஆபரேஷன்களையும் செய்ய முடிகிறது.

சிலருக்குத் தொண்டைக் குழாயில் கான்ஸர் ஏற்பட்டு, சாப்பிட முடியாமல் போகும். இத்தகையவர்களுக்கு அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் நிவாரணம் அளிப்பது சாத்தியமில்லை என்பதால், சமீப காலம் வரை, வயிற்றில் ஓர் ஓட்டை போட்டு அதன் வழியே உணவைச் செலுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது காஸ்ட் ரோஸ்கோப்பைக் கொண்டு அடர்த்தியாக வளர்ந்துள்ள கான்ஸர் பகுதியில் மையத்தில் வேளை கதிகளைச் செலுத்தி வழி ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதனால் உணவு செல்லும்பாதையிலுள்ள அடைப்பு சிறிது நீங்கி, நோயாளியால் வாய் மூலம் உணவு உட்கொள்ள முடிகிறது.

போலம் திமெஸ்ஸு ரத்த வாத்நி ஏற்பட்டால் 'மார்ட்ஜென்ஸி' ஸ்கோப் செய்து அதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதோடு, வேளர் கதிகளைக் கொண்டு ரத்தக் கசிவைத் தற்காலிகமாக நிறுத்த முடியும்.

காஸ்ட் ரோஸ்கோப், கோலோஜெஸ்கோப் தவிர வேறு சில ஸ்கோப்புகளும் உண்டு. அவை நுரையீரல் ஆராய்ச்சிக்கும் கல்விரலிலிருந்து பித்தரைக் குடலுக்குள் கொண்டு வரும் குழாயை ஆராய்வதற்கும் பிரத்தியேகமாகச் செய்யப்பட்டவை.

சுவைத்து மகிழ்ந்து வளர்ச்சி அடைந்திடும் வழி-:பாரெக்ஸ்*

குழந்தையின் உயரம் மற்றும்* எடையை சோதித்திருப்பீர்கள்	ஆண் குழந்தை		பெண் குழந்தை	
	எடை (கிலோ)	உயரம் (செ.மீ.)	எடை (கிலோ)	உயரம் (செ.மீ.)
3 மாதம்	5.2	59.1	4.9	58.4
6 மாதம்	6.7	64.7	6.1	63.7
9 மாதம்	7.3	68.2	6.9	67.0
12 மாதம்	8.4	73.9	7.8	72.5

*இது இந்தியக் குழந்தை மருத்துவ
ஆராய்ச்சிக் கழகத்தால்
சான்றிவழங்கி உள்ளது.
இது இந்தியக் குழந்தைகளுக்கு
மட்டுமே ஏற்றியதாகும்.
குழந்தையின் உயரத்தை உங்கள்
டாக்டரிடம் திருந்துகொள்ள
யலையில் இருக்கலாம் போதும்.

வண்ணமய பரபர—
பராமரிப்பு வழிகாட்டி
இலவசமாகப் பெறலாம். இதனை
அனுப்புகளை இங்கே:
கனியாபூதா லிமிடெட்
0370511 டாக்டர் அன்ஸி
பெஸன்ட் ரோட், ஓசூர்,
தமிழ்நாடு-400 025..

உங்கள் குழந்தை
பலியுரண் அடையுந்ததிலும்
வளர்ச்சியும் வளமடங்கிட
போதாக்கு கிளறந்த
பாரெக்ஸ்
அளியுங்கள்.

:பாரெக்ஸ்*
சுவைத்து மகிழ்ந்து வளர்ச்சி
அடைந்திடும் வழி

ஒரு நிமிடம்

கூட்டலும் பொருக்கலும் கணக்கிற்கு அழகு நாளை ய சேமிப்பிற்கு இன்றே பழகு

வளரும் குழந்தைக்குத் தந்திடுவீர் ஜம்போ ஒன்று! அவ்வப்போது இதும் சிறு தொகைக்கு விட்டடிபும் உண்டு. இளமையில் கல்யாணவாடு சேமிப்பும் கற்பதும் தந்து! கஞர் வயல்வா பாங்கின் கண்ணா டிட்டம் உண்டு.

சிறு குழந்தைகளுக்கான ஜம்போ சேமிப்புத்திட்டம்

- 75 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணிபுரிந்து வருகிறது
- ஒவ்வொருவரீ நேசைக்கும் ஏற்ற பல டிட்டங்கள்.
- வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தனிப்பட்ட கவனிப்பு.

பின்ன வளரத் தொகை வளரும்-
பாங்கான சேமிப்புத்திட்டம்

கருள் வைவ்வா பாங்க் லிட்.

பதிவு & பதிவு அறவைகள் :
தளப்பெட்டி, எண் : 31-4 ரோடு எலிவாடு - 600 005.

அன்னியத் தொகைவளையில் வர்த்தகம் புரிவ
அங்குலம் பெற்றவர்கள்

தொகை :
தொகை, புதுவகை

துணுக்கங்களும், விநியோகம் மிகுந்த அளவு. இதிலாவதில் அரிதாகவே உள்ளன.

குழாய்களை உடலுக்குள் செலுத்துவதால் உடலுறுப்புக்களில் சேதப்படுத்தும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவுதான் என்று டாக்டர் ரெட்டி, ஓய்வோர் உபயோகத்துக்குப் பிறகும் உபகரணங்கள் பிரத்தியோக நிரவத்தில் ஸ்டெரிலைஸ் செய்யப்படுகின்றன. எனவே ஒருவரிடமிருந்து நோய்க் கிருமிகள் மற்றொருவருக்குத் தொற்ற வாய்ப்பில்லை.

எக்ஸ்ரேக்கள் மூலமும், பேரிசயம் மீல் எக்ஸ்ரேக்கள் மூலமும் வயிறு, குடல் போன்ற உறுப்புகளைப் பரிசோதித்த காலம் விரைத்தட்ட முடிந்துவிட்டது. பேரிசயம் மீல் எக்ஸ்ரேக்களை எடுக்கும்போது மிகுந்த அலுப்பும் உள்வாய்க்கள் கூடத் தவறிழைக்கும் சந்தர்ப்பக்கூறுகள் உண்டு. அதனால், பெறப்படும் முடிவுகளை முழு வதும் நம்ப முடியாது. ஆனால் என்டோஸ்கோபி முறையில், மருத்துவர் கண்ணுக்கு மெய்யாகச் சந்தேகத்துக்கிடமின்றி உள்வாயினைத் தாமே அடைவதால் கண்டு கொள்கிறார். எனவே மருத்துவர்களுக்கு என்டோஸ்கோப் ஒரு வரப்பிரதானம். நோயாளிக்கும் பரிசோதனைகளைச் சில நிமிட நேரத்தில் முடித்துக் கொள்ள முடிகிறது. கால விரயம் அதிகம் ஆவதில்லை.

மேலும், என்டோஸ்கோப் வழியே உடலுக்குள் கண்டிப்பானப் புணைப்படங்கள் எடுத்து நிரந்தரிப்படுத்தி மருத்துவ மாணவர்களுக்குப் பாடம் நடத்தவும் உபயோகிக்கலாம்.

இம்முறையில் பரிசோதனை செய்வது டாக்டருக்கு மிக எளிது என்று பார்ப்போருக்குத் தென்றும், ஆனால் உண்மையில் அது அபவளவு கலையும் அல்ல. நேர்ந்த அறிவும், வாகவமும் இதற்குத் தேவை. டுட்டுனர் இவ்வாற்த ஒரு வாகனத்தை உட

லுக்குள் வெளியே இருந்தவாறே செலுத்துவதைப் போன்று இது. இந்த ரிமோட் கன்ட்ரோல் முறையில் விபத்து நடக்காமல் இருக்க வேண்டும்; அதே சமயத்தில் கவனம் உடலுறுப்புக்களை ஆராய்வதிலும் பயிவ வேண்டும்.

என்டோஸ்கோப்புகள் எப்படி இயங்குகின்றன என்று விவாதினார் அப்போலோவில் பணிபுரிபும. இத்துறை வல்லுனர் டாக்டர் கிறிஷ்ணன்:

'என்டோ' (endo) என்றால் உள்ளே; 'ஸ்கோப்' (scope) என்றால் 'பார்ந்தல்' என்று பொருள். உடலுக்குள்ளே பார்க்க உதவும் இக்கருவி இதனால் என்டோஸ்கோப் என்று பெயர் பெற்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் இக்கருவி புல்வாய் குழல் வடிவில் எங்காள் செய்யப்பட்டு வந்தது. குழாயின் ஒரு முனையில் சிறிய மின் சார்பல்ப் பொருத்தியிருக்கும். அதன் வெளிச்சத்தைக் கொண்டு உடலுக்குள் உள்ள உறுப்புகளை ஆராயப்பட்டன. ஆனால் இக்குழாய்க்கு வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை இராத்தால் அளவு வளைவுகள் நிறைந்த மனிதக் குடலுக்குள் முழுவதும் செலுத்த முடியவில்லை. ஆகவே காலநிலைப் பெருங்குடலின் கடைசி இருபத்தைந்து சென்டிமீட்டர்கள் வரையில் கால் வழியே இறைய ன்பயின் மேல் பகுதி வளையிலுமே ஆராய முடிந்தது. மேலும் அதன் முனையில் இருந்த பல்பு வெளிப்படுத்திய கண்ணம், உடலின் பெண்பைமான் உள்நுழைப்புக்களைப் பாதிக்கும் வாய்ப்பும் இருந்தது.

தற்போது உபயோகிக்கப்படும் குழாய் கனில் இவ்விரு குறைகளும் நீக்கப்பட்டுள்ளன. குழாய் நன்றாக வளைந்து கொடுக்கும் தன்மைபுடையதாக உள்ளதோடு, வெளிச்சம்: வெளியே இருந்து, குழாய்க்குள் உள்ள கண்ணாடிப் பூக்கடைய மெல்லிய இழைகள் மூலம் உட்செலுத்தப்படுகிறது.

இந்த நூதனக் கருவி Total internal reflection எனப்படும் பெளதிக விதியின் அடிப்

* இரண்டாம் மட்ட ரூபாய் மதிப்புள்ள கருவி.

விதியின் அடிப்படையில்தான், உடனுக்குள் இருக்கும் கற்றுப்புக்களை நாம் காணும் வகையில் என்டோஸ்கோப்புகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இக்கருவிகள் ரூப்பாய் மற்றும் நெர்மனி விதிமுறை இரகசியம் செயல்படுத்திவருகின்றன. ஒலிமான். பென்டாக்ஸ். ஸ்பூரி போன்ற ரூப்பாய்கள் காரிரா தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் தற்போது இவற்றைத் தயாரித்து வருகின்றன. விதி - குறைந்தபட்சம் இரண்டு மட்ட மட்ட ரூபாய் இதில் கங்க வரி யும் துற்றிப்பத்து கையெழுத்து கையெழுத்து இவர்க்கு கற்றைகள் பழுதான விட்டால் ஒரு மட்ட ரூபாய் செலவழித்து அவற்றை மாற்ற வேண்டும். எந்த ரிப்போர்ட்டும் வெளிநாட்டுக்குத்தான் கொண்டு போக வேண்டும்.

இந்தச் செலவுகளுக்குப் பயத்து ஒரு பரிசோதனைக்கு துத்தரூ ரூபாய் வாங்குகிறார்கள் அப்போயோ மருத்துவமனையில் துறை எவ்வளவு பிராக் துத்தரூ ரூபாய் கொடுத்து அப்போயோ மருத்துவ மனையில் என்டோஸ்கோபி செய்து கொள்ள முடியும்? கலி காக்ரூப் இக் கருவியின் கங்க வரிமைக் குறைந்ததால் விரிய மருத்துவ மனைகள் இதில் வாங்கி துத்தரூ வாங்குகின்றன. எவ்வளவுப் பாய்மை ய் வலி வகுக்க வாய். ஆனால் வரிமைக் கரிவகாரினைப் பிராக் மறு முகமாக உள்ளனவெனொழிய இறக்கப் போவதாகவே தெரியவில்லையே!

— சோ ரவி

மேல்கட்ட வண்ணப்படம் புனல்பா; வகை: மோதா

அட்டைமில் விரிய வண்ணப்படம் வகை: டாக்டர் இருக்கணன்

படத்தில் செயல்படுகிறது. ஒரு குச்சியைத் தண்ணீருக்குள் செலுத்தினால் அது சற்றே வளைந்திருப்பது போல் வண்ணத்துத் தோன்றும். இரவத்தின் கலைத்துக்கு ஏற்ப ஒளியுள்ள குச்சியின் வளைவு அதிகரிக்கும். இவ் வளைவு தூறு சதமாகும் போது குச்சி இரவத்துக்கு மேலே நம்மை நோக்கித் திரும்பியுள்ளதைப் போல் தோன்றும். இதையே Total internal reflection என்பார்கள். இந்த

சரிக்கச் செல்பலருக்குப் பரிசு ரூ. 200/-!

நடைக்கலைக் கலை, உட்கரை அல்லது தட்டகம் எழுதி அனுப்புகிறார். கல்வியில் 1 - 3 பக்கங்களுக்கு மேல் போகாத அளவில் அமைன வேண்டும். பிரகாரமாகும் பரிசு ரூ. 200/- ஏதென்படாத வற்றைத் திரும்பப் பெறத் தபால் தலைகள் இவை க்கவும்.

— ஆசிரியன், கல்வி.

பருப்பினை நஞ்சு

III 6V

கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் ரெஷனில் சோயா எண்ணெயை எடுத்து ஒரு புதிய வகை எண்ணெயைப் பராமரித்துக் கூப் பதிவாக்கி கொடுத்தார்கள். அதனால் அதை அடுப்பில் வைத்தால், பொருள் விலை தாறும் என்று நினைத்து வந்து சென்னை நூக்கம் மக்கள், அதனால் சோயா எண்ணெய் விலையேறும் நினைத்தும்பட்டது. அதனால் இப்போது சோயா பால் இலிபியாவின் கொரிய நகரம்வசிக் பிரபலமாகிவிட்டு கொள்முதலாகிறது. அதனால் பற்றில் விலை உயரும்.....

பிதர்க்கி: 'சோலா' என்பது என்ன?

பெரிய அளவு அளவிட்டு கொடுத்திருக்கிற போது 'மோரார்' என்ற ஒரு பகுப்பு, தான் சாம்பிரிங் பீண்ட், அலங்காரங்கள் போன்ற சீமைப் பகுதிக்கும், கோவா மாவட்டம் கெய்லிந்தித் துறைமுகம், காவா மாவட்டம் கசித்தி, பருப்பளப் பகுதியிலுள்ள, கலாத்தி பகுப்பு 'மோரார்' மாவட்டம் தான் குண்டாம் பகுதிக்குக் கொண்டு இருக்கும் மோரார் அதிகம் பரிசா வது என்பதில் மோரார் தனித்தான். சீனாவிலும், ஜப்பானிலும் கூட தனி மாவட்டம் என்று சீ மாவட்டம் மோரார் மாவட்டம் மருத்தப்பட்டு வருகி றது. ஆனால் இது சில நாட்களில் மோராவின் மருத்துவத்துவத்தில் புதிதான கோவா துறைமுகம் தான் இருக்கின்றது.

பேரவையின் முடிவு: அறிவு அப்படி என்ன மகிழ்ச்சி
உயர் இயக்கமாக?

பதில்: நம் சட்டப்பகுதி அவசியமான புரட்சிசெய்த கோயில்கள் திறந்து இருக்கிறது. தனியார், வைத்தானிகள் ஏதும், சமூக சேவை, ஆரோக்யமான சேவைகள், சமூகப்புகள், போல் மந்திரி எந்தவிதத்திற்கும் புரட்சி அவசியமானது. முட்டை, கோழி, மற்ற பருப்பு வகைகளையிட, போயினால் புரட்சி அதிகமாகும். உள்நாடல் சைவ உணவு மட்டுமே சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு இது ஒரு வரம்பு. பிரசாதம், மேயும், அசைவ உணவுகளில் உள்நாடுகளில், நாடுகளில் இவை வரம்பு.

கேள்வி: சேலாவிலிருந்து பரைய எப்படி எடுக்கிறார்கள்?

பதில்: இதுவும் மத்தியப் பிரதேசத்தில் தான் நடக்கிறது. நன்கு முயற்சிச் செய்ய முடியுமென, மெயின்ஸ் கொடுத்து அழுத்தி னால், பால் வரும். இதுதான் வேறா பரவ். சென்னைமாவப் இருக்கும் துவக்கிற கடை அப்படியே அப்பதால் ஆமட்டும்.

பெள்ளனி: துயல்வேளா அப்பே

பதில்: அவசரப்படாதீர்கள்! வெள்ளைமீன் திறு துலர் ப்புச் சுவைநுடையதோடும் பரவிய

பதப்படுத்தி, எண்ணெய் சேர்த்து, கனவு
பேற்றுவிசுக்கள், இப்போது இந்தப் பாய்
விதவிதமான கனவுகளில் கலக்களியெல்
லாம். மிகைக்கிறது. சிவ்னச் சின்ன அட
ம் இப்போதுதான் அடைத்து விடுகிறார்கள்.

கேள்வி: அட்டைப் பெட்டியார்? ந. ஆனில்
பாதி லாபத்தோடு அரைப் பேராலார்...

பதில்: ஆமாம். அந்த அட்டைப் பெட்டிக்கு 'டெட்ரா பாக்' என்று பெயர். மிக மிக வெள்ளிய அல்லியைத் தருகிற வெள்ளியைக் கவிதை தான். இதன்மேலும் மாற்றி மாற்றி வைத்து, எழு அடுக்குகள் கொண்ட தடித்த கட்டி தயாரிக்கிறார்கள். அந்த கனமான கட்டிடக் கெள்வெடுதான் பெட்டிகளைச் செய்கிறார்கள். மூன்றுபுறம் ஒட்டப்பட்ட பெட்டியினால் பாசிப் திரப்பி. தாக்காவது பக்கத்தைக் காற்றுப் புகாமல் அழுத்த மூடி, கிறார்கள். பெட்டியின் மேற்புற மூலிகை தான் போட வசதியாய் ஒரு சிறிய வட்டம் இருக்கும். சிறிது தடிமனுடைய தாளை இதை வட்டம் வரையப் பாக் கெட்டிப்படுத்துகிறார்கள். அதில் வேண்டியதைத் தான். இதுபோன்ற பாக் கெட்டிவை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்திய டெட்ரா டாக்சி என்ற நிறுவனமே கம்பெனியின் பெயரால்தான் இவ்வகை பாக் கெட்டி 'டெட்ரா பாக்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கேள்வி: இந்த மூன்றில் 'பாக' செலவு
கூடு என்ன வரப்படு?

பதில்: உள்ளேயிருக்கும் பண்டம் அது மாந்தர்கள் வரை கெடாது. அதோடு, பாக் கெட்டும் எண்ணுறு பாட்டியைப் போல் கண மாக இருந்து, இடத்தில் அடைத்துக் கொள் ளாது. உடைவாது. அதற்குக் கஷ்ட நஷ்டம் உள் ளுதேரக்கூடாது என்பதுதான் உண்மை!

— தொகுப்பு: எல். சந்திரமெனனி
புகைப்படம்: சோழா

கல்கி

1987 டிசம்பர் 6
வolum 46 இதழ் 19
விரவல கார்த்திகை 20

தமிழினத் துரோகிகள் யார்?

ஈழத்தில் அமைதிப் படைகள் நடவடிக்கைகளை ஆதரித்து இங்கு எழுதி வரும் பத்திரிகைகளும் பேசுவதும் ஊர்களுக்கும் தேர்ப்பத்தி உள்ளவையாகத் தங்கினக் காட்டிக் கொண்டு தமிழினத்துக்குத் துரோகம் செய்து வருகின்றன என்பதாகக் குற்றச்சாட்டு. தேர்ப்பத்திக்கு இருக்கும் ஒருவன் தமிழினத் துரோகியாக எவ்வாறு விளங்க முடியும்? அடிப்படை வினாவே முன்வைப்பு!

ஈழத் தமிழர்களுக்கு உலகமே ஒன்றுள்ளது அமைதிப்படை குறிப்பாக வடக்கு, தெற்கு பகுதிகளில் அமைதி நிரும்புவதையும், தமிழர்கள் கயாட்டு பெறுவதையும், இவ் தரவாகம் மலர்களையும் உறுதிப்படுத்தவே அனுப்பி வைக்கப்பட்டது அமைதிப்படை. அதனுடன் ஒத்துவந்தகாலம் முடிந்தபின் போட்டனர் விடுதலைப்புலிகள். ஆயுதங்களை ஒப்படைக்காமல் வன்முறைகளில் விடுதலைப்புலிகள் ஈண்டும் இறங்கவேதான் அவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பறிக்க வேண்டிய தீர்ப்புதான் அமைதிப்படைக்கு ஏற்பட்டது. அமைதிப்படைவும் சரி, அதன் ஆதரித்துப் பேசியும் எழுதியும் வருவோரும் சரி, விடுதலைப்புலிகளின் விரோதிகள் அல்ல. தண்டிக்கவே, தண்டிக்காண்படியால் தான், வன்முறைகள் விட்டொழிவுங்கள், இனதாரசு மரபுகளுக்கு உட்பட்டுச் செயலாற்றங்கள் என்று நிரும்பத் திரும்பி நடப்பினையுடன் கேட்டுக் கொண்டே, அந்த நடவடிக்கை அமைதிப்படை திறந்தி வைத்தது. ஆயினும் பவனில்லை. விடுதலைப்புலிகள் ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கவோ ஒப்பாததை மதிக்கவோ தயாராயில்லை என்பதோடு அபத்தமான நிபந்தனைகளை வேறு விதித்தனர் இதைவிட, 'தப்பு முறையில் அளிக்கப்படும் அறிவுரைகள் தரங்கள் ஏற்கத் தயாராக இல்லை' எங்களுடைய வன்முறைப் போக்கை மாற்றிக் கொள்ளவோ, இனதாரசு மரபுகளுக்கு உட்பட்டு நடக்கவோ எங்களுக்கு விரும்பவில்லை' என்று அவர்கள் வெளிப்பாடு யாகவே கூறிவிடுக்கலாம்.

பார்க்கப் போனால் விடுதலைப்புலிகளின் மனம் மாறும் என்று எதிர்பார்ப்பதே கூடத் தவறுதான். ஏனெனில் விடுதலைப்புலிகளின் அடிப்படையிலே கொள்கைகளை அத்தனைகளும் அவர்கள் வன்முறையில் உயிர்த்தை கொண்டவர்கள், அவர்கள் ஆட்சிக்கு வரக் கூடுமானால் அந்த ஆட்சியெதோடுகூட ஆட்சியாகத்தான் இருக்க முடியும். இதனைப் பிரபாகரனும் அவருடைய அரசியல் ஆலோசகர்களும் பல முறை தங்கள் பேச்சுக்களிடையே கூறித் தெளிவுபடுத்திவிடுக்கிறார்கள். இதனைப் புரிந்து கொள்ளாமல், 'ஈயோ, மாறு மரட்டேனென்றிருக்கேன்' என்று வருத்திப் பதறுவது தம் குற்றம்தான்.

பிரபாகரன் ஒருவேளை தனித் தமிழர்மேல் பெற்று ஆட்சி அமைப்பாரானால், அங்கே வேறு யாரும் மாற்ற அரசியல் கட்சி அமைக்கவோ, பிரபாகரன் செய்யவோ முடியாது. தேர்தல் இராது. அப்படியே இருந்தாலும் பிரபாகரன் கட்சி மட்டுமே தேர்தலில் திறம் முடியும். பிரபாகரன் கட்சி மட்டுமே மத்திய சபை அமைக்கும், எதிர்க்கட்சி என்று வதும் இராது. ஆட்சியைக் குறை கூற இயலாது. பத்திரிகைகள் அரசு வசம் இருக்கும். பத்திரிகைச் சுதந்திரம் இராது. ஆட்சியை விமர்சித்து, எழுதவோ, காட்டுவோ போடவோ முடியாது. மக்கள் அரசுக்கு எதிராக யாரும் திருப்பியிட முடியாது. அப்படிச் செய்ய முயன்றால் அவர் தலை போய்விடும்!

பிரபாகரன் இத்தகைய ஆட்சியைத்தான் அளிப்பார், காரணம், அவருடைய நம்பிக்கைகளும், கொள்கைகளும் அத்தகையவை. அவற்றை மாற்றிக் கொள்ள அவர் தயாராக இல்லை. காற் பகுதியில் விடுதலைப்புலிகள் வல காலம் ஆட்சி நடத்திய போது துப்பாக்கி முடையில் வரி வசூல் நடத்ததை யாரும் ஏற்கவோ மறுக்கவோ முடியாது.

ஆக, ஈழத் தமிழர்களுக்கு எது தன்மை? யார் தன்மை என்னுமிருக்கிறார்கள்? மனத்தில் வை வைத்துத் தமிழகத் தமிழன் பதில் கூறட்டுமே!

1000 ரூபாயை 3000

செல்கிறீர்களா?

உங்கள் வீட்டுக்கு உபயோகமான பொருட்கள் ஏதெனும் வாங்க வேண்டுமா? குத்து விளக்கு முதல் மரத்தி கார் வரை கலெக்டர் வாங்கலாம் - மூன்றில் ஒரு பங்கு வீசுவதைச் செலுத்தி. ஆனால் ஒரு நிபந்தனை - நீங்கள் செலுத்தும் அபே தொகையைச் செலுத்த வேறு மூன்று தரக்கடன் நீங்கள் ஏற்பாடு செயல் வேண்டும். அவர்கள் ஏன் பொருவதும் ஸ்ப்பது நாட்களுக்குள் நீங்கள் செலுத்திய தொகையைச் செலுத்திவிட வேண்டும். அப்படி செலுத்தினால் நீங்கள் எந்தப் பொருளுக்காகப் பணம் செலுத்தி வீசினோ அந்தப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லது நீங்கள் செலுத்திய தொகையைப் போன்று மும்மடங்கு பணமாகவே திரும்பப் பெறலாம். இப்படி விவசாயப் பகுதி செலம் கட்டார் என்பதர்போதன் திறவனம் திருப்பூர் மேட்டுப்பாளையம் மற்றும் கருவர்பாளையத்தில் விவாபாரம் செய்து வருகிறது.

கே.பந்தர்சு கல்பாடிக் இருக்கிறது - மூன்றில் ஒரு பங்கு வீசுக்கு ஒரு பொருட்கள் வாங்கி விடலாம் என்ற நிர்வாகி கொடுக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் நடப்பது என்ன? உங்கள் பணம் நான் கணக்கில் விடப்பாதிவிட்டம் இருப்பதோடு, முப்பது ரூபாய்ப் பொருட்கள், அவர் தற்ப்பது ரூபாய் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு உங்களுக்குத் தருகிறார். அது மட்டும்தான் ஆகும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், பிறரால் அறிமுகப்படுத்தப்படுப ஏன் கொஞ் தபுமும் முறையே வேறு மூன்று தரக்கடன் அறிமுகப்படுத்திப் பணம் செலுத்தச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் தாம் வீசும்படிப் பொருட்கள் வாங்க முடியும். சங்கீதத் தொட்டி அருத்து பொருட்கள் அங்குக்கு ஏற்கெனவே கட்டிய பணம் திரும்பித்தான். ஆனால் பொருட்கள் விற்பனையுக்கொ எந்தவித கட்டி த்துக்குப் இடமே இல்லை என்று கைலிப் மேன் பிழுவர் பணம் புரண்டி கொண்டு விடுகிறது.

சங்கீதத் தொட்டி விட்டுப் போகாமல் பணம் செலுத்துவதற்கு ஆன் பிடிக்கும் வேண்டிய தமது ஏதென்குடன் மூலம் திறவனமே செலுது தருவதும் சண்டு. இதற்குள் பத்து சதவிகிதம் கமிஷனும் பெற்றுக் கொள்கிறது.

சங்கீதத் தொட்டி எந்தவித தாள் களுக்குத் தான் அனுப்பாமல் இருக்கும்? முப்பது ரூபாய் பெறுவதற்குள்ளே பொருட்கள் தற்ப்பது ரூபாய்க்கு விற்பது எந்த விதத்தில் தரிக் திராயமாகவது? என்ற கேள்விகள் நம் மனத்தில் எழுப்பின்றன. பொருளாதார கல்குறர்

கல்குறர் போட்ட பொது இத்தகைய விவாபாரம் தார்பிக் ரீதியில் தவறு என்பதோடு இது நிச்சயமாக வேறு தாள் களுக்கு தீரக்க முடியாது என்றுப எதிர்த்தனர்.

உருகி திறப்பு தரப்ப் பொதுங்கள் இதைப் பற்றி சொல்கிறார்கள் தெரிவதில்லை. செலம் கட்டார் என்பதர்போதன் இரு கடை களிலும் கட்டப்பட்டு கட்டம். தினத் தோறும் கட்டி பத்து மணி முதல் பிற்பகல்: ஒரு மணி வரையிலும். பதில் மூன்று மணி முதல் இரவு ஒன்பது மணி வரையிலும். மக்கள் தான். கட்டி வசிகளில் நின்று பணம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் செலுத்துவதாரின் எண்ணிக்கை தாறுகது தான் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

ஆகத் த 16.11.87 அன்று செலம் கட்டார் என்பதர்போதன் சென்று விசாரித்த பொது, அத் திறவனத்தில் கமார் ஸ்ப்பது பேர் வேலை செய்வதாகத் தெரிந்தது. முக்கியமான கவர் அதிகாரிகளைச் சந்தித் வேண்டும் என்று போட்ட பொது யானாயும் பார்த்த முடியாது என்று கூறி விட்டார் ஒரு சிப்பந்தி. எப்போழுது அவர் விவாபாரிக்கலாம் என்று விடாமல் விசாரித்த பொது, அதெல்லாம் கறுதியாகச் சொல்ல முடியாது தோடிகள் விளையோகம் செய்வதாயும் எம் வேலை என்று கூறி விட்டுத் தம் கடையில் அம்த்து விட்டார்.

கிழவின் தின்றிருத்த பொது மக்களை அணுகினோம். எங்களுக்கு மூன்றால் பணம் கட்டிவங்க பொருள் வாங்கிட்டுப் போகிறார்கள். அதனுடைய நாகனும் கட்டி தரும் என்றார்கள். திறவனத்தைப் பற்றிய வேறு எந்த விவாழும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

அதிவசியில் இதை பாணியில் பங்கு களம் போனல் சர்க்கிலுட் என்று நடத்தப்பட்டு வருகிறது அங்கு சென்று விசாரித்த பொது, "பணம் கட்டிவங்க இருந்தால் கட்டுங்கள். இல்லாவிட்டால் இடத்தைக் காணி செய்யுங்கள்" என்று விசாரிவருத்து விட்டார்கள்.

இத்தகா கார்த்தத்திவர் பாணிகளும் பாணி தீர் சம்பாதித்த பணத்தையும் சில சமயம் விட்டுப் பொருள்களை விற்பும் செற்ற பணம் தான் தட்டும் இத்தகைய திறவனங்கள் முதலீடு சென்று வருகிறார்கள். இத்தகைய எளியவர்கள் காய்பாற்றப் பட்ட வேண்டுமாயில் சர்க்கிலுட் விவாபாரம் கல்குறர் தோர் செலம் கட்டம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும்.

— செழுமுகை தியாழ

அவளுக்குக் கவனிப்புத் தேவை

நான் கூறும் நபரிடம், 1954 திசம்பரில் பால்கித் அறியும் நெய்தல் பகுதியில்
அமர்ந்தவர். கன. குட. போலு, மிட. மிட. போலு கிடைத்ததற்கும் பால்கித் பகுதியில்
பல்கித் தான் சிறிதும் பால்கித் போலு அடைந்தான். பல்கித் தான் பால்கித்
தேவை. யார் அங்கு? 1954 திசம்பர் 1954 திசம்பர் 1954 திசம்பர் 1954 திசம்பர்
பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான்.

ஒரு சிறியப் பால்கித்
வடிவிலும் உண்டாக.

பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான்.
பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான்.
பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான்.
பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான். பால்கித் தான்.

ஒரு சிறியப் பால்கித்
வடிவிலும் உண்டாக.

வேரில்லாத மரங்கள்

8

"நம்ம வசதிக்கெத்த ஒரு வீடு வேணுமென்று சொல்லு. அதுக்கு எவ்வளவு கால எக கொடுக்க வேண்டி கரும் வசத்தா...?"

"அது நம்ம தெனவையப் கொடுத்திருக்கு மாது... ரெண்டு பேர் இருக்க ஒரு குடி வீடு போதாது?"

"ம்... போதும். ஒரு சண்டையறை, ஒரு பெட்டும், ஒரு ஹால், சாப்பாட்டு அறை, பாத்ரூம், சலிபெட்... எத்தனாவது வீடு?"

"ஒரு வசத்தா?"

"என்னம்மே... வே. அதான் ப்ராப்ளம்! ஃபீக் கொண்டு அத்தனை வசதிகளும் வேணும்னு. கால எக எக்கச்சக்கமா அடும்... நம்மால முடியுமா?"

"முடியுமா என்ன? எங்க பாங்குல வர எக அவ்வளவு நினைவு உண்டு. அதை வேண்டி பண்ணை உபயோகப்படுத்திக்க லாமோ... சொல்லப் போது. எகக்காகவ வாலுறக் கூடச் செலவழிக்க வேண்டி வாரது... அட்வான்ஸ்தான் எவ்வளவுன்னு தெரியலம்..."

"மாது, இப்படி செஞ்சா என்ன? நம்ம டி. & மொத்தம் எவ்வளவு பணம் இருக்குன்னு ஒரு கணக்குப் பார்ப்போமா? அப்பறமா அந்த வசத் தந்த விஷயங்களை ஏற்பாடு செய்வோம்..."

"எவ்விடமே சொம்ப ஒஸ்ஸும் இல்லை வசத்தா... பாங்கில ஒரு ஆறுவிரத்தச் சில்லறை ரூபா இருக்கு, அவ்வளவுதான்..."

"எவ்விடமே அது கூட இல்லை மாது... நா இப்பத்தான் வேலைக்கே போக ஆரம்பிச்சிருக்கேன்... இத்தனை நாளு அண்ணன் விட்டு விடுத்து அந்த பத்துதான் கிடைச்சதே தவிர, பெரிசா எதுவும் இல்லை... ஆறு, எங்கமோ முன்பே வெச்சிருந்த நனக எல்லாம் எவ்வுத்தான்னு அண்ணன் சொல்லியிருக்காரா... அது அத்தனையும் இல்லாட்டிக்கூட, கொஞ்ச தளையாவது கொடுத்துக்கிட்டு வர முடியும். ஒரு சமயம் சந்தர்ப்பம் வந்தா, அதை வித்து உபயோகப்படுத்த

திகலாம்... சரி, இந்த ஆறுவிரத்துல ஆறுவிரத்தை அவசரத் தெனவகளுக்குன்னு ஒதுக்கிடுவோம். மீதிப் பணத்துல, வீட்டுக்கு அம்மாவன் கொடுக்கணும், சமையலுக்குத் தெனவாவல வாந்திரங்களை வாங்கணும்... ம்... ஆறுவிர ரூபாய்க்கு கால்கிணு பத் தாது..."

"நாளுக்கு மீனா & ப்ராவும், ரெண்டு சாப்பாட்டுத் தட்டும், மத்த சாமன்களாக்கும். ஆறுவிர வேணும வசத்தா?"

"ப்ராவுத் துக்கி இருந்தா கால வேலை சமையலு முடிச்சிட்டு... ஆறுவிரக்குப் புதுப்ப வசதியை இருக்கும்... கால் அடுப் புகு ஏற்பாடு பண்ண முடியுமா மாது? அதுக்கு வேற எக்கச்சக்கமா அடும்... இனகத் தவிர, பாத்ரூம் உபயோகத்துக்கு வேண்டிக் சாமன்களை வாங்கணும்!"

"சரி, குவியல், சமையல், சாப்பாடு ஆவி டிக்க! அப்பறம்?"

"சாப்பாடு இன்னும் முடிச்ச முடியாவின மாது! எங்க சத்தாத்துக்கிட்டு சாப்பிட ருது? ஒரு சின்ன பேட்ரா, ரெண்டு நாற்காலி வாலு வேண்டிமா?"

"வேணும்தான்... ஆறு வசத்தா, இதைல்லாம் வாங்க இப்போ காசிருக்குமா? நாப்பல்ல போய் நாளுக்குள்ள நாற்காலி, ஆலியைமா வேணும்? விடுமென்று இருந்தா, நாளுக்குப் பிறகு போகத்தானே செய்வாங்க... அவங்களை எங்கே சக்காரச் சொல் லுது?"

"கொக்குதான்! என்னமே பின் வேணு நம்ம விண்டுலேர்ந்து அடிச்சி வரம்... கொஞ்ச நாளைக்குத் தளையிலே உக்காந்து சாப்பிட்டாத் தெக்கி வரட்டோம்... அப் புறம்? ஆஹ... பொன்னும மறந்திட்டமோ இப்ப அங்க வாங்க..."

"இப்பவேவா? வந்திட்டமோ வசத்தா?"

சிவசங்கரி

"ம்ம்...அரசைப்பாரா...கட்டிக் கொடுக்க
வாங்க வேண்டா?"

"அதெல்லாம் எதுக்கு? அதைப் பத்தி
அப்பறமா சொல்க்கலாம்... இப்ப நீ
வா..."

"இப்பவா? எங்கே மாது?"

"பெருமூக்கு வாண்டு கொல்லிட்டு.
அரசைப்ப பாரா... பழிச்சா?"

"ஐயன்... என்ன மாது. இப்பக்கட விடிக
பாடறங்க! சித்திரா பிளாஸ் என்ன
முடிச்சு, தான் ஆயினாக்கு வேறே போக
ணும். தெரியுமேயில்ல! ஒரு மணி நேர்தான்
பரிமிஷன் போட முடிக் கேன். இப்படி
அடிக்கடி ஆயின்ல டிமிக்கி கொடுத்திட்டுச்
செல்கிறதும்தான். சாயத்திங் பிச்சுக்குப் போற
தும் இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு அண்ணன்
கண்ணுலப் பாாம இருக்குதுனு பவரா இருக்கு!
அதுசரி. விட்டுப் புரிகட்டி வாறாமோ

பார்த்துப் போறதாச் சொன்னீங்கமே. பார்த்
துங்கனா?"

"பார்த்தேன் வசந்தா... எத்த ஹிஸாவுல
விடு வேணும். எத்த பாதிநி வேணும்தான் என்
சென்னையோ கேக்கறா... எவக்கு ஏன்
ணும் புரியா..."

"இதுவ புரிய என்ன இருக்கு? நம்ம
கொண்டு பேர் வாழற மாதிரி விடு வேணும்...
கொம்ப ஐக்கைகண்ணு ஏன் இருக்குத்தனமா
இல்லாம, நனி விடக்கோ, இல்லை,
பிளாஸ் ரகமோ இருத்தா தல்லது. போர்
ணு இருத்தாக் கூடப் பரவாஜில்லை. பஸ்
கூட்டாண்டி. மார்க்கெட் பக்கத்துவெலே
பிடைச்சா கொம்ப வசதி..."

"நாம செத்துக்கப் போறது ரகசியக்
கய்யானம்... அதனால. இந்த ஏரியாணவ
விட்டு எவ்வளவு தன்னிப் போடுறோ
அத்தனை தல்லது... உங்க அண்ணன் கண்
ணுல பாாம இருக்கறது பெட்டரிதானே!
சத்து வட்டாரத்துல, கொண்டு வரல் நன்

அவன்: "முதல் பருகு டைட்டை எக்ஸ்ட்ரூ கன்ஸ்ட்ராக்டர்!"

இவர்: "நீ முதல் கல் டைட்டர் எழுதி வேடி டைட்டிஸ்டும் கொடுத்தியா?"

அவன்: "இல்லை, அவன் கொடுத்த முதல் கல் டைட்டரைக் கைநடுக்காம வாய்க்கிட்டு டேம்!"

— மெல்லுக்கை வாக.

எனியே வீடு வாக்கச் சொல்றேன்."

"அ... கல்யாணம் ஆயிட்டப்பறம் யாரு என்ன செய்வ முடியும்! என்னவோ தப்பத் தண்டா பண்ணிட்ட மாநிரி யாருக்கும் தெரி யாம குறைக்குள்ள போய் எதுக்காக ஒளிஞ் சுக்கணும்? நான் ஆயிலுக்கு எப்படியும் போய்த்தரேனே ஆகணும்... கண்டுபிடிக்க ணும்னு தீர்மானிக்கட்டா அங்கே வந்து கலாட்டா பண்ண மாட்டாங்களை?"

"வரட்டும்... வரட்டும்... ஆயிலுற நமக்கு ஆதரவா நாலு பேர் பேசுவாங்க... வீடுன்னு நாம மட்டும் தனிபா மட்டிக்கிட்டு இல்லை முடிக்கணும்! வேணும்பா, கம்பே வேணும்..."

"என்ன மாது இப்படி பயப்படறீங்க? நம்மளைத் திட்டறவங்க மத்தியில நம்முன்னு வாழ்ந்து காட்ட வேணும்!"

"அதெல்லாம் அப்பறம் காட்டலாம்... இப்போதைக்கு ஒரு பிரச்சினையும் வேணும்! சரி, புரோக்கர் காட்டற வீட்டைப் பார்த்து நானே ஏற்பாடு செஞ்சிட்டிருமா?"

"ஐயோ, நான் பார்க்க வேணுமா? எனக்குத் தெனகயாவ வசதிகள் அந்த வீட்டுல இருக்கா என்று பார்க்கணும்... எனக்குப் பிடிச்சிருந்தாந்தான் அடவான்ஸ் கொடுக்க ணும், சரியா மாது?"

"சரிதான்... ஆனால் எப்ப வந்துவிட்டைப் பார்க்கறது?"

"ஒரு நாள் முழுக்க ஆயிலுக்கு வீடு போட்டுடறேன்... புரோக்கர்விட்ட கொய்ளி, விவாதமெல்லாம் வாங்கி கொச்சுக்க... ஒய்வொண்ணுப் பார்த்து முடிவு பண்ணிட லாம். அப்ப நாள் கிளம்பறேன் மாது, நீங்க அப்பறமா எனக்கு போய் பண் ணுங்க..."

"என்ன மாது, இந்த வீட்டைப் பத்தியா புரோக்கர் ஒத்தொன்னு அப்படி புகழ்ந் தா?"

"ஏம்? உனக்குப் பிடிக்கலியா வசத்தா?"

"பிடிக்கலென்று இல்லை... ஆனால் என் னவோ புது வீடு, இதுதான் முதல் குடுத்தனம், நல்ல லொகாஸிட்டியுள்ள கதை அளந்தாரே... இதுவ ஒண்ணுக்கூட இந்த வீட் டுக்குப் பொருத்தகேயோ!"

"புது வீடுதானே இது!"

"ஆஹா... புத்தம்புது வீடு! அதான் இன் னும் சிமெண்ட் பூசி முடிக்கலா! அவசராரி அரிதான் பூசின மாநிரிக்கு சொல்லாங்க தெரியுமா! அந்த மாநிரி கவத்துல பூக்க வேலியே சரியா முடியாம, வெள்ளை வெலேரிலு கண்ணாய் மட்டும் அடிச்சி வெச்சிருக்கு! பாத்துருக்குள்ள துண்டிச்சா, கைது தாழ்ப்பாள் போடத் திரும்பக் கூட முடியாது போலிருக்கு! அவ்வளவு சிறிசா இருக்கு!"

"நீ ஏன் தாழ்ப்பாள் போடறே! இருக்கப் போறது நாம் ரெண்டு பேர் மட்டும் தானே?"

"ஆர்மீச்சிட்டிருக்களை? எனக்கு இந்த வீடு பிடிக்கலை மாது!"

"வசத்தா, இப்படி பாக்கற வீடுக்கலை எல்லாம் பிடிக்கலை, பிடிக்கலென்னே சொல் லிக்கி! டிருந்தா எப்படி? நிதானமா தெருத் தெருவா போய் வீடு தேடற நிதானமில்ல நாம் இப்ப இல்லை... காலேவெந்து எத்தனை இடம் பார்த்துட்டோம்? இவ்விடக்கு இது தான் கடைசி! இதுவும் பிடிக்கலென்னு, மறுபடி புரோக்கர் கிட்டச் சொல்லி, அவரு வீசாரிக்க நமக்குச் சொல்ல இன்னும் ஒரு வாரமாவது ஆயிடும்!"

"ஆனால் என்ன? ஆயில்ல கொன்ன கெடு முடிய இன்னும் பத்து தானுக்கு மேலேயே இருக்கு... அதுக்கு அப்பறம் தானே கல்யாணமே துக்கப் போகுது?"

"கல்யாணத்துக்காகச் சொல்லலை வசத்தா... தேத்து கர்ஜிப்புரத்துலேர்ந்து அம்மா டைட்டர் போட்டிருக்காங்க..."

"என்னன்னு?"

"அப்பாவோட தண்பரைப் போய்ப் பார்த்தியா? ஆயில்ல மாத்தனுக்கு எழுதித் கொடுத்திட்டியா, எப்ப இங்கே வரறே, உடனே நீ இங்கே வரலென்னு, நாங்க அங்கே இரு நடை வந்து போறதா முடிவு பண்ணிப் போன்னு எழுதிருக்காங்க... ரெண்டு நாள் பார்த்திட்டு, தேர்ன நடால்லு வந்தாலும் வந்திடுவாங்க... வந்திட்டா, நாம் சத்திக் கறதாம், இப்படி வீடு செட்டில் பண்ண அளவாறும் கஷ்டம், அதுக்குத்தான் சொல் றேன். ஏதாவது ஒரு வீட்டை ஆச்சுன்னு ஏற்பாடு செஞ்சிட வாரணு!"

"ம்ம்... உங்க அவசரம் எனக்குப் புரியது... ஆனால் ஒண்ணும் சரியா அளமய லியோ!"

"இப்ப இதுவரைக்கும் பார்த்தாலும், இந்த வீடு எவ்வளவோ தேவலை!"

"சரி, அப்ப என்னதான் சொல்றீங்க மாது? இந்த வீட்டுக்கே அட்வான்ஸ் கொடுத்த டிடலாம் கதறீங்களா?"

"ம்ம்... அ'வான்ஸ்தான் கொஞ்சம் அநி கமாக்கேக்கறார்... நம்மால் கொடுக்க முடி யுன்னாலும், வேறே செலவு எதையாவது குறைச்சுக்க வேண்டி வரும்..."

"வேற செலவுன்னு? இன்னும் கல் யாணச் செலவு வேறே இருக்கு... அளத வாச் சொல்றீங்க?"

அமெரிக்கக் கலாப் நிறுவன விருந்துகள் கோயில்

— கார்த்திகைத் திருநாள் நிறப்புக்
கட்டுரை

மலர்ச்சியில்லாத கோயில் ஒரு பின்
மாலைப் பொழுது. இரவு எட்டு மணிக்குக்
கூட அந்திவானத்தில் ஒளி பரவி இருக்
கிறது. இம் நடமாட்டம் அதிகமில்லாத
தேசம். அதில் நெருக்கமான கட்டிடங்கள்.
அவற்றுள் ஒன்றை நெருங்குகிறோட்கவமான
கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே செல்
லும் போது பாரத நாட்டுக் கோயில்களுக்குக்
கூடிய நறுமணம் நம்மை வரவேற்கிறது. திமி
ரென்று தமிழகக் கோயில் ஒன்றினுள்
நுழைந்துவிட்டோம். உணர்வு, ஆளுல் ஒரு மிகப்
பெரிய வித்தியாசம் — அப்போது இல்லாத
நறுமணம், மந்திர ஒளி தவிர வேறு பேச்சுக்
கூட இல்லை. அப்பர்கள் சிலர் மெய்மறந்து
அவந்நிலுக்கிறார்கள். நாமம், மனோவருவதே
அவர்களுடைய நிஷ்டையைக் கடைத்து
விடுமோ என்று அச்சமாக இருக்கிறது.
ஒரே நியமிடங்களில் நாமும், அந்தச் சூழ்நிலை
யில் ஒன்றி விடுகிறோம்.

ஸத்தி பூனா நடந்து கொண்டிருக்கிறது.
முககப் பெருமானுடைய நூற்றியொருத் திரு
தாமசுகள் நமது செவிகளில் அமுதமாகப்
பாய்கின்றன. குண்டு குண்டான ரோஜா
மலர்கள் முருகனை அவங்கரிக்கின்றன.
அந்த அவங்காரத்தில் கவிவரகோடு சிரத்
தையும் மிளர்கிறது.

நன்மெய்நி தெற்றியில் நவமணிச் சுட்பயும்
சுரது செலியில் இவரு குண்டலமும்
ஆறிகு தின்புயத்து அழகிய மார்பில்
பலபுஷ்பனாருட பதக்கமும் தரித்து
தன்மணி பூண்ட நவரத்தன மாலையும்
முப்பரி நூலும் முத்தணி மார்பும்

என்ற கந்தர் சஷ்டி கவச வரிகன் நிலைவுக்கு
வருகின்றன. அத்தனை அவங்காரமாகக்
காட்சியளிக்கிறார் கந்தபெருமான்.

தீபாராதனை நடக்கிறது. முககப் பெருமா
னுக்கு முத்தவர் அருகிலிருந்து அஞல் சோரி

கிரார். மதனியில், அவங்கரிக்கப்பட்ட சிவ
லிங்கம். அதன் பின்னால் ஒரு முனிவரின்
படம் — மென்மையான ஒளி பரவி மனம்
குவிவர் செய்கிறது.

நம்மை அதிகாரத்தில் ஆழ்த்துவவர் பூனா
செஷ்பும் அர்ச்சகர், மந்திரங்களை, நிதான
மாக, கந்தமாக உச்சரித்து, மணி அடித்துக்
கொண்டே வலது கையால் தீபாராதனை
செய்கிறார். அவர் அமெரிக்கர் என்று நம்பவே
முடியவில்லை. திருநீலம் மலர்களுக்கும் பிரஸாத
மாக அளிக்கிறார் திரு நாதஸ்வாமிநிதி.

“மலில் நடம் இடுவோள் பலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரணம் பலவும்”

என்ற கந்தர் சஷ்டி கவச அடிகளை மனத்
துக்குள் உச்சரித்தபடி பிரஸாதங்களைப்
பெற்றுக் கொள்கிறோம். பிறகு கோவிலைப்
பற்றிக் திரு நாதஸ்வாமிநிதியிடம் கேட்டுத்
தெரிந்து கொள்கிறோம்.

இவ்விடத்தில் யோகஸ்வாமி என்ற ஒரு
இருந்தார். பாலே நடனம் பவின்று வந்த
ஒர் அமெரிக்கர் அவரிடம் வந்து சேர்ந்தார்,
இளைத்தான்.

விதிவின்னாழ்ந்தைக்கிழித்தார்க—முன்னம்
விட்ட குறா வந்து தொட்டாச்சு என்று
கோபாலகிருஷ்ண பாரதிவார் பாடினார்
போதும். அமெரிக்க இளைஞருக்கு ஆன்மிக
கத்தில் உள்ள ஸடுபாட்டையும், சிரத்
தைவையும் கண்டு கொண்ட யோக
ஸ்வாமிகன். அந்தக் கலைஞருக்கு உப
தேசம் செய்து சீடராக ஏற்றுக் கொண்
டார். சைவ சித்தாந்தத்தில் புயிற்சி அளித்
தார். அவருக்கு சிவாய கப்ரமுனியகவாமி
என்ற திருநாமத்தைக் குட்டி. சைவ சம
யத்தை உள் நாட்டியும் தொடங்கி உலகெங்
கும் பரவச் செய் என்று பணித்தார்.
குருவின் ஆன்மை சிரமேற் கொண்ட
சிவாய கப்ரமுனிய கவாமிகன் ஸால்

பிரான்ஸில்கோ நகரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். என்ன செய்வது என்று மயங்காமல், உடனே லாக்ரமான்டோ என்ற இடத்தில் கடைபிடியைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஆசன முறைப்படி பூஜைகள் நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அங்கு இடத்தில் முருகப் பெருமானுடைய சிலையையும் பிரதிஷ்டை செய்து புனித கலாமி கோவில் என்று அங்கிலி தகை அழைக்க ஆரம்பித்தார்கள். கோவிலில் ஆசார சேத்துடன் அவர்கள் செய்யும் பூஜையைப் பார்க்கப் பார்க்கத்தொடங்கினார்கள்.

சிலாங் சுப்ரமணிய சுவாமிக்கு மேலும் மேலும் பணிகள் தொடர்ந்து வந்தன. ஹவாய் தீவுகளில் அங்கு கோயில்களும் காபா என்ற தீவில் சிவபெருமானுக்குக் கோவில் எழுப்பியிருக்கிறார். த. 1919 லுர்த்தியின் 108 கரண படியங்களை அங்கே வந்தாசித் திருக்கிறார். சைவ சித்தாந்தம் சர்க் என்ற சைவ மடத்தை நிறுவியிருக்கிறார்.

ஹவாயிலும் சைவ சமயப் பற்றுள்ள பல அமெரிக்கர்கள் இருக்கிறார்களாம். வட மொழி, தமிழ் மொழி பரிவிலிருக்காராம். தேவாரம், திருவாசகம் ஒதுவிறார்களாம். ஆசார நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

இங்கே சிலாங்கத்தின் பின்னால் உள்ள படம் சிலாங் சுப்ரமணிய சுவாமிகளின் போட்டோ என்று கூறுகிறார் திருநாத் சுவாமிகள். இறைபக்தியும் திருபக்தியும் உள்ளத்தில் தரித்து, தூரிகை மேட்டி உடுத்தி, தூய்மையின் வாடிவமான ஒற்றை வடிபுகள்

சமுத்தில் தரித்து, விபூதி, சூங்குமம் அணித்து சிவப்பழமாசு விளங்குகிறார், திருநாத் சுவாமிகள்.

இவர்களுடைய சைவப்பணி இதோடு தீர்வில்லை. அன்பர்களுக்காகச் சில தொண்டுகள் செய்கிறார்கள். முக்கியமாகப் பன்னிக்கூடம் நடத்துகிறார்கள். சூழத்தை களுக்குக் கடைபிடி, முருகன் முதலிய தெய்வங்களைப் பற்றிய கதைகள் சொல்லுகிறார்கள். இத்து சமயத்தில் பற்றுள்ளவர் களாகக் சூழத்தைகள் மலர் வேண்டும் என்று சமயக் கல்வி போதிக்கிறார்கள். எந்தவேதத்தையும் பன்னியிலிருந்து சாப்பிட வேண்டும் என்று பழக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கத்திரும் சிலமும் முக்கியமென்று கற்றுத் தருகிறார்கள்.

ஆண்டுதோறும் சைவ சித்தாந்தம் சர்க் கெடுத்து பக்தர்கள் இத்தியாவாக்கு வருகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஆறுபாட வீடு களுக்குச் சென்று தரிசனம் செய்கிறார்கள். சிதம்பரம் சென்று நடராஜ லுர்த்தியைச் சேலுக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இதுதான் விடுமுறை! அமெரிக்க சுவாமிகள் இவ்வளவு பக்தி சிரத்தையுடன் இருப்பதும், தமது சமயத்தில் இவ்வளவு பற்று வைத்திருப்பதும், ஆசார, சேத்துடன் மடத்தில் வாழ்வதும் சமயப்பற்று உள்ள சைவர்க்ப் பெருமக்கள் அனைவரும் பெருமைப்படக் கூடிய விஷயம்.

ஆறுமுகப் பெருமானுடைய திருத்தலம் களில்லாள் பிரான்ஸின் கோலையுய் காபா தீவையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நாக இருக்கிறது!

— ஆனந்தி

மாதம் ஒரு மாவட்டம்

மீண்டும் இராமநாதபுரம், திருச்சி, வடாற்காடு மாவட்டங்களுக்கு வருகிறோம்!

கடந்த ஏப்ரல், மே, ஜூன் மாதக் கல்வி இதழ்களில் இராமநாதபுரம், திருச்சி, வடாற்காடு மாவட்டங்களிலுள்ள பல பிரச்சினைகள் பற்றி எழுதிவந்தோம். அப்போதைய திருச்சி மாவட்டக் கலெக்டர் தனியார், இராமநாதபுரம், வடாற்காடு மாவட்டக் கலெக்டர்கள் இருவரும் அவரவர் மாவட்டப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக அளித்த பேட்டிகளையும் வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

இப்போது அந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் எத்த அளவில் உள்ளன? தீர்வு காணப்பட்டனவா, இல்லையா? தீர்வு காணப் பட்டவற்றையும் எழுதுகிறோம்: தீர்வு காணப்படாதவற்றையும் எழுதுகிறோம்.

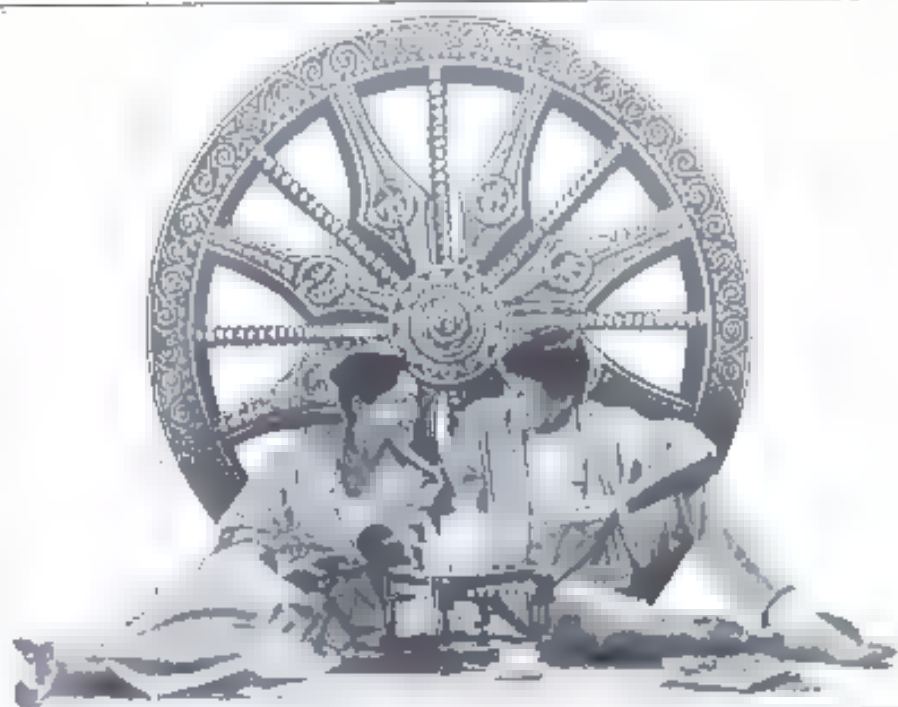
மறுபடியும் தமது திருபகன் வரும் துணைக் காதத்தில் இந்த மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் 1- விடில் செல்ல வருகிறார்கள்.

கூதங்கள் வந்து சேர வேண்டிய கடைபிடித்தேதி: 20.12.87. உடனடியாக எழுதி, அனுப்புகங்கள்.

— ஆசிரியர்

கன்கி ஏற்கும்
சமுதாயப் பணி

உலகில் உயர் வட்டம் சக்கரா உ

உயர் வகுப்பினர் பாராட்டும்
தேநீர்ச் செல்வம் சக்கரா உ.
சொகுசான சுவைமண, தி-
குணங்களின் முழுமை
வட்டம். தேநீரிலே
சுக போகத்தின் உயர்
வட்டம்: சக்கரா உ.

உயர் வட்ட ரசிகர்களுக்கு
உயர் வளமுள்ள தேயிலை

சக்கரா உ

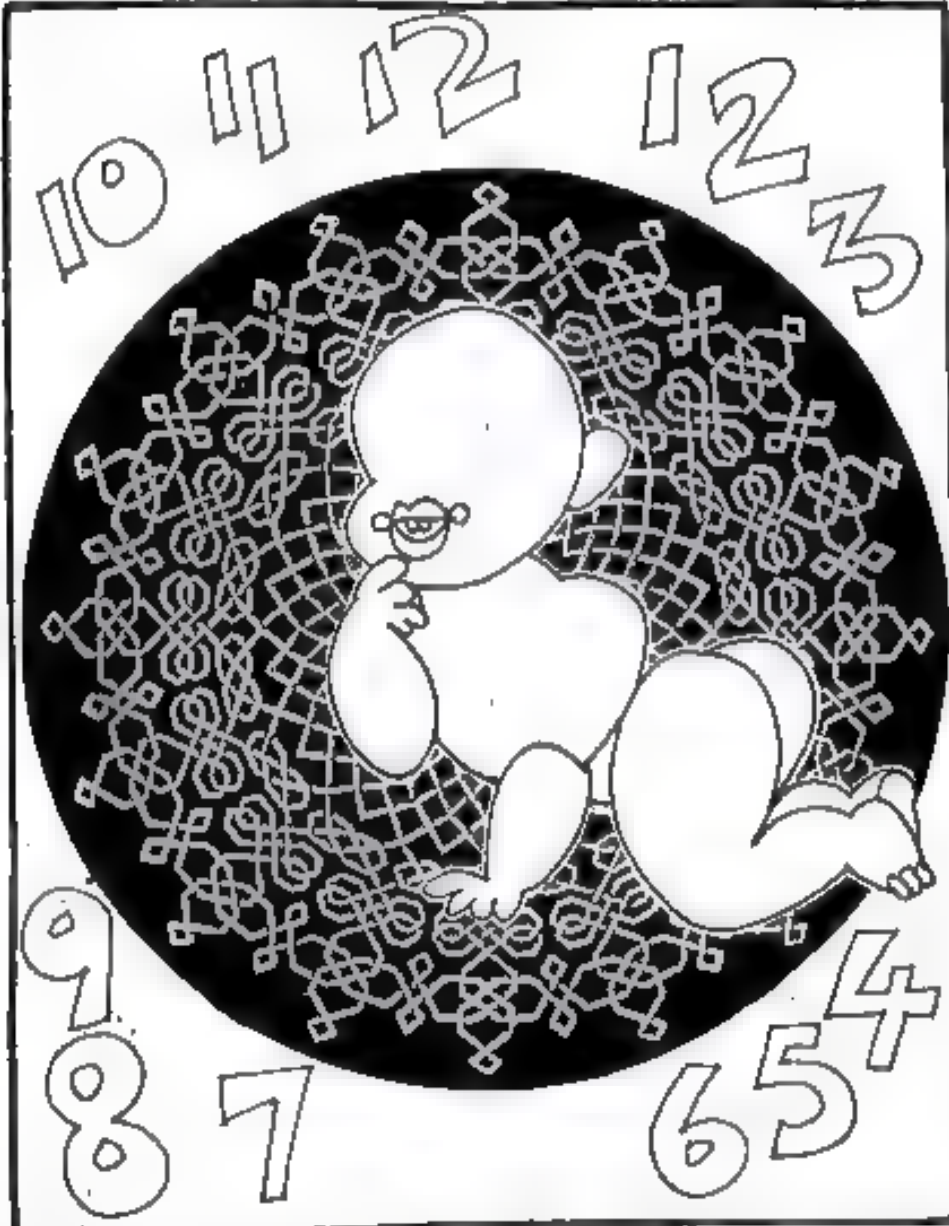

பாட்டா உலிமில்ட்

உலகிலேயே மிகப்பெரிய உற்பத்தி.

அலாரம் அடித்தது. ஐந்து மணி. தூக்கம் கலைந்து எழுந்தேன். என அவிச்சை. பாக அலாரத்தை நிறுத்திவது. பிறகு சிறிது நேரம் எழுந்திருக்க மனையில்லாமல் படுக்கையில் போய் விட்டேன். கண்கள் எரிச்சலைக் கொண்டன. கட்டிலுக்குக் கீழே

குழந்தை அடிக்கடி தூக்கம் கலைந்து அழுது. அதன் ஒலிவொரு சினிமாவுக்குள் நான்தான் எழுந்திருக்க வேண்டியிருந்தது ஒலிவொரு முறை தூக்கம் கலைந்த பின்பும் மறுபடியும் தூக்கம் பிடிக்க வெகு நேரமாகி வது. என் மனவினையப் பார்க்கையில்

மனவினையும் மூன்று மாத எகக்குழந்தையும் அலர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தனர். இரவு முழுக்க கரண்டி. இவ்விட விட்டால் வளக்கில் வாமல் தடுமாறி இரவு உணவு உண்டு விட்டுப் படுக்க நேரமாகி விட்டது. மின் விசிறி இல்லாமல் கொதக்களில் சில காரம்.

எரிச்சலாக வந்தது. "எப்படித்தான் தூங்கி இருப்போ?" தலக்குத் தலையனை னையக் கொடுத்தவுடன் அடுத்த நிமிடமே உறங்கிப் போனான்! ஆயிற்று... இப்போதே பைபைத் தூக்கிக் கிட்டு ஓடினான்தான் பாக்கெட் பாஸ் கிடைக்

தும். குழந்தைக்கு இந்தப் பால் தவிர வேறு பால் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. மேலும் தானி குக்குடம் இந்தப் பரிசுவனில் ஒரே மாதிரி பால் சாற்றி போரும் வருவதில்லை. தவிர, ஹிந்து சிமில் நான் பில் 'பால் பூத்' இருக்கிறது.

[illegible]

தான் போலீஸ் கார் வரவில்லை. தான் போலீஸ் - ஸ்டாப் வரவில்லை தரவில்லை. கொண்டு நேரத்தில். குளிர்ந்த காலை காற்று வீசும் குழந்தை அழைத்து வரவில்லை கொண்டு வந்தது.

மாமக்கொடுக்குப் போய் வங்குடுப்
மறுத்த சிவன்வனா தகைய வாங்கி வந்தேன்.
மணி வாழ்க்கியிருந்தது குளித்து காப்பீடு
வீட்டுக் கொடுக்க அள்ளி முப்பன் பாக்தில்
அவா துதுக் கொண்டு இப்போது கிளம்பி

சென்னை-16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850

“சே” என்ன இயந்திரத்துவயான வாயுக்களை ஒரே மாநிலி சார்மிட்டு, தூய்வி, ஆய்வு செய்ய, நூதனவலிநயத் தேய்த்துக் கொண்டு...” எனப்பல எண்ணங்கள் மலத் தினரையில் ஊரல.

இது பரதிரி எண்ணெய்க்கார் மேலேயாகியுள்
 டோது எவகரு நாரிய நிகித்துக் கொணவ
 துண்டு - கார்த்திகையின் சனிபுது வாக
 கூடாது. அப்பாவின் எத்தனையோவென்று
 விளவ ரதிகுக்க கருக் கண்டவாகள் நுதிது
 கொண்டு வந்திருக்கிறாள். இதேயே பாரி. முன்
 சி'யில் தெருவாந்து ஓடுகிட்டு கொண்டு
 அப்பாந்து தாய்ந்து ஓடுதாதுவாது பாரி
 விடுவ கிந்து வாரது பிள்ளையாக்கி ஒன்று வார
 கலை பாரி. அவரவர் நிதித்துக் காரிய
 பார்த்து பார்பாது. வளரிதர கலை கற்றோ
 தவளி நின்று வந்திது பாரி - நுதிது
 தெரியாது

அ.த.த. இன்னலுக்கு ரூ. 1 லட்சம் அளவு
அ.த.த.த. ஏவலும் செய்ய முடிவாகி
பொலிகுத்தது. ம.ப. அ.த.த. இருந்த லட்ச
நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

பயல் நான் படித்த கல்வியறிவாகக் கருதி

6/2/17

[illegible][illegible]

பலர் இவ்வீழை - புகிறென்றுதான். ஆறுதெய்வங்களாயிராயிரம் போலிச் சத்தியம் துணைந்து இயல்பெனக் கொண்ட அமைதியையும், மீட்புமே என்னைக் கற்றுக் கொண்டு பணி வரையும் சரியாக இருக்கிறது.

புள்ளியில் ஏறி அதைப் பிடித்துக்

தது. எவர்க்கும் பழைய நிலைவுகள், அடம் பிடித்து அழற்சு மூத்தனாயினவன் இயிற்சி கொண்டு வருந்தினான். நான் படித்த கல்லூரி என் அப்போதையதோ தொற்றுக் கல்லூரி எனலாம் கல்விச் சேயில் அழர்ந்து கொண்டே அரண்மனை அடித்த நான் பழைய இலக்கியக் கவிதைகளையே இரவு கண்ணிர்சித்த. சிகரொர் பிடித்து வளையாடிக் கூறித்த இரவுகள், இளங்கெயிலாய் ஒன்றுமட்டில் ஒன்றும்கூட இவ்வகை வந்தன.

நாளை வேலை செய்ந்து பின்னர் கல்
மாணம் செலுத்து இப்படி அடிமோடு மாறிய
போலேயே?

நாளுக்கு இடையே மாதார்த்தங்கள் என்று முன்னிக்கு கட்டப்பட்ட செக்குமாராய்த் தீயம் கழன்று கொள்ளமுடிகிறதே?

புள்ளி எண்: 101; இறுதி விதிவிதி 101
101 தது அபித கருள் முழுதென், முழுதெ

જ. અર્થ

தும் தான் நேற்றைய தேதியில் வந்த ஆடிப் குழுவின் நிலைவு வந்தது. அவ்வளவுதான். இன்று வேலை மின்னி எடுத்துவிடும் என நினைத்துக் கொண்டே வேலைவை ஆரம்பித்தேன். ஆபீஸ் எங்கும் தூசி. பழப்பேறிய, உயிர்ப்பில்லா அரோங்கக் கரணிகள், இவற்றோடு புழங்கி எங்குப் பழக்கமாகி விட்டது.

மணி பன்னிரண்டு இருக்கும். எனது செக்ஷன் தலைவர் எழுந்தார் வந்தார். "இந்த நாற்பா... நேற்றே தபால்ல வந்தது - சர்க்கின் ஆபீஸில் ஆறு வருஷத்துக்கான டேட்டிங் புக்ஸ் ரிப்போர்ட் கேட்புருக்கான்! இன்னிக்குச் சாயந்திரத்துக்குள் அனுப்ப வேண்டும் நாலு மணிக்குள் போட்ட ஸ்டாப்" என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்.

மதியம் இடை வேளையில் போய்ச் சாய் பிட்டுவிட்டு வந்ததும் அந்த ஸ்டேட்மென்ட் போட ஆரம்பித்தேன். வெறும் எங்க கையே கூட்டிப் பெருக்கிப் போட்டு முடிக்க மாலை மூன்று மணியாகி விட்டது. நான் பயத்த மாதிரியே உடல் கோரலும் தலைவலியும் வந்துவிட்டன. அல்லவதுதான். இனி ஒன்றும் செய்யமுடியாது! தெற்றிப் போட்டால் ஆரம்பித்து, பின் மீண்டும் என்னை தெறிக்கும்! எந்த மாதிரிவரக்கும்! கட்டுப் படாது. முன்பே பஸ்முறை தலைவலிக்காக டாக்டரிடம் போனேன். அவர் என்னைப் பரிசோதித்துவிட்டு "எல்லா டி போட்டுக் குய்சு" என்றார். இந்த மாதம் போட்டுக்கலாம். அடுத்த மாதம் போட்டுக்கலாம் என்று மாதம் மூன்றுக்குப் பேசுவாவி விட்டது. இன்னும் நான் எல்லா டி போட்ட பாடினேன். என்ன செய்து? வருஷத்தும் செலவுக்கும் நடக்கும் கணக்கும்கூட ஆபீஸ் என்றுதான் ஒய் போகிறதோ?

இருவரிலாக வேலைகளை முடித்துவிட்டு திரிந்த போது மணி ஐந்தளவாகிவிட்டிருந்தது. ஈறுபடியும் பஸ் பிடித்து, கையில் வீடு போய்ச் சேர்ந்தேன். கொண்டு இன்றைய வரவில்லை! மலைவி கட்ச் கட காப்பி

போட்டுக் கொடுத்தான். "என்னங்க ஆபீஸில் வேலை அதிகமோ? 'டட்' ஆக இருக்கிறீங்க?" என்று கேட்க, நான் ஒன்றும் சொல்லக் கூடாது குடித்து முடித்து, படுக்கையில் பல்லாத்தேன். தலைவலி சிறிது குறைந்திருந்தது.

காலைவில் எழுந்தது முதல் நடந்தவை ஒவ்வொன்றாக நினைவுக்கு வந்தன. எல்லாம் ஈறுக்கம் போவதான் நடந்து முடிந்தன. எவர்க்குத்தான் 'டட்' ஆடிட்ட, அதனுல்தான் எல்லாமே எரிச்சலூட்டும்படியாக இருந்தனவோ? என் மனைவியை என்ன சொல்வான்? இரண்டும் வீட்டுக்குள் போயே வரம். வந்து கொண்டிருக்கிறான். மாதம் ஒரு முறை சினிமாவுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனால் அதுவே அதிசயம். காலையில் அனுப்பியதாக அவனைத் திட்டி விட்டுப் போனேன்.

கிழி பாயில் படுத்துக் கொண்டிருந்த குழந்தை பழையதாகப் பிதற்றியது. நான் கீழிழங்கி அதனாகிய அழர்ந்தேன். அது இருக்கைகளை நீட்டி, கொக்கை வாயால் சிறித்தது. என் வக்கல் என்னைமறியாமல் குழந்தை எங்க தூக்கி மடியில் போட்டுக் கொண்டான். இந்த ஒரு சிறப்பிக்காக எத்தனை கஷ்டங்களையும் தாங்கிக் கொண்டாலாமே! எதற்காக நான் சலித்துக் கொண்டோம்?

அனைக்க ஒரு நொடியான மலைவி வளரக்க இரு நொறுண்ட செடிகள் கொல்ல ஒரு பிடிப்பில்லாத தொழில் இருக்க ஒரு வரட என வீடு இருத்தான். உலகம் என்ன இன்னும் காக்கவில்லை.

முன்பு எப் போதோ படித்த கவிதை வரிகள் நினைவிற்கு வர, சிரிப்பு வந்தது. குழந்தையைத் தூக்கிக் கொஞ்ச ஆரம்பித்தேன். கொல்லி எவந்த நாய் போல் கொண்டு வந்தது. வீடு வெகிச் சந்தரில் நிரம்பியது - எனது மனமும் கூடத் தான்.

அமைச்சர்: "வாங்கி நிவாரண நிதிக்கு இப்படி லட்ச ரூபாய் வசூல் ஆகிவிட்டிருக்கிறது! என்ன செய்யலாம் இதன்?"
மற்றொரு அமைச்சர்: "நான், வாங்கி நிவாரணப் பணி நடத்தவேண்டி லட்ச ரூபாய்க்கு தாதுப்படுத்தி லட்ச ரூபாய்க்கு கவர் வேறுகிவிடாது என்று சொல்லிப் பணியை நிவாரணப் பணிக்கு வெள்க்குவோம்!" - சம்பந்தமேதே.

யொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 34
அநுராதபுரம்

கூ

ரியன் அந்தமன
மாகும் சமயத்தில்
அவர்கள் அநுராத
புரத்தை அனுப
விக்க.

இவ்வ
கைத் தீ வி ல்

தொன்மையிடு அத்தலை நகரத்தைச்
சென்றுத் தூரத்திலிருந்து பார்க்கத்
தோன்ற வந்தியத்தேவன் அநிசைக்
கடலில் மூழ்கிப் பேசும் சத்தினை இந்ந்
தான். அநுராதபுரத்தைப் பற்றி அவன்
பலர் சொல்லிக் கேள்விப்பட்ட
துண்டு. அந்நகரைப் பற்றி அவர்கள்
செய்த வர்ணனைகளிலிருந்து அதன்
தோற்றம் இப்படி இருக்குமென்று
அவன் கற்பனை செய்து பார்த்த
துண்டி. ஆனால் அவனுடைய கற்
பனை களை யெல்லாம் அந்த மாநகரம்
மிஞ்சியதாயிருந்தது. அப்படியான இதை
மதில் சுவர்தான் எத்தனை பெரியது?
எப்படி இருபுறமும் நீண்டு கொண்டே
செல்கிறது? எந்த இடத்திலே அக்கவர்
வளைந்து திரும்புகிறது என்று தெரிந்து
கொள்ளவும் முடியவில்லைவே? மதில்
சுவருக்கு உள்ளே எத்தனை எத்தனை
கோபுரங்களும் ஸ்தூபங்களும் மண்டப
சிகரங்களும் தட்டித் துக்கிக் கம்பீரமாக
நிற்கின்றன? ஒன்றுக்கொன்று அவை
எவ்வளவு தூரத்தில் நிற்கின்றன?
இவ்வளவும் ஒரே நகரத்துக்குள்ளே,
ஒரே மதில் சுவருக்குள்ளே. அடங்கி

விடுக்க முடியுமா? காஞ்சி, பழையாண்டு
தஞ்சை முதலிய நகரங்களெல்லாம்
இந்த மாநகரத்தின் முல்லை எம்மாந்
திரம்? அசோக சக்கரவர்த்தியின்
காலத்தில் பாடலிபுத்திரமும் விக்ரமா
தித்தனின் ஆட்சியில் சத்யஸிபி
நகரமும் கரிகால் வளவன் காலத்தில்
காவேரிப்பட்டினமும் ஒருகால் இந்த நக
ரத்தைப் போல் இருந்திருக்கலாம்! தற்
காலத்தில் உள்ள வேறு எந்தப் பட்ட
ணத்தையும் இதற்கு இடம் சொல்ல
முடியாது!.....

மதில் சுவரும் அதன் பிரதான வாச
தூர் தெருங்க, நெருங்க, நகரை நோக்
கிச் செல்வோரின் கூட்டம் அதிகமாகி
வந்தது. தமிழர்களும் சிங்களவர்களும்
பிஷாக்களும் இல்லறத்தாரும் ஆண்
களும் பெண்களும் சிறுவர் சிறுமி
களும் பெருங்கூட்டமாகச் சென்றார்
கள். எல்லாரும் தேர் திருவிழாவுக்குச்
செல்கிறவர்களைப் போல் குதூகல
மாகச் சென்றார்கள். அவர்களில் ஒரு
சிவர் நமது பிரயாணிகள் மூவளையும்
கவனிக்கவும் கட்டிக் காட்டவும்
தொடங்கினார்கள். இதைக் கண்டதும்
பொன்னியின் செல்வன் மற்ற இருவ
ருக்கும் சமீக்காது செய்துவிட்டு, இரண்டு

சியார் கல்கி

பாட்டையினிருந்து விலகிக் குறுக்கு வழியில் சென்றார். மரங்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சிறிய செய்குன்றத்தின் அடிவாரத்தில் வந்து குதிரையை திறுத்தினார். பின் தொடர்ந்து வந்த இருவரையும் பார்த்து, "குதிரைகள் வெகுதூரம் வந்திருக்கின்றன. சற்று நேரம் இளைப்பாறட்டும். நன்றாக இருட்டிய பிறகு நகருக்குள் போவோம்!" என்றார்.

குதிரைகள் மீதிருந்து மூவரும் இறங்கி ஒரு கற்பாறையினை உட்கார்த்தார்கள்.

"இவ்வளவு கூட்டமாக ஜனங்கள் போகிறார்களே? இன்றைக்கு இந்த நகரத்திலும் ஏதாவது உற்சவமோ?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"இந்தநாட்டில் நடக்கும் திருவிழாக்களுக்குள்ளே பெரிய திருவிழா இன்றைக்குத்தான்!" என்றார் இளவரசர்.

"சுழநாட்டில் ஏதோ யுத்தம் நடக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். இங்கே வந்து பார்த்தால் ஒரே உற்சவமாகியிருக்கிறதே!" என்று வந்தியத்தேவன்.

"பழையாறையில் ஸ்ரீரூபந்தி உற்சவம் நடந்தது என்று நீர் சொல்வதில்லையா?"

"ஆமாம்; ஆனால் பழையாறை சோழ நாட்டில் இருக்கிறது....."

"அதுராதபுரம் சுழநாட்டில் இருக்கிறது. அதனால் என்ன? சோழநாட்டிலும் சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சிதான்; சுழநாட்டிலும் அவருடைய செங்கோல் ஆட்சிதான்....."

"ஆனால் இந்த நாட்டில் இன்னும் படைவர்கள் இருக்கிறார்களாமே!"

"படைவர்கள் எங்கேயோ இருக்கிறார்கள். அதற்கு, இங்குள்ள ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள்? போர்க்களத்தில் போர் நடக்க வேண்டியதுதான்; ஊர்ப்புறத்தில் உற்சவமும் நடக்க வேண்டியதுதான்!..... திருமலை! நீ என்ன சொல்கிறாய்?" என்றார் இளவரசர்.

"இங்கே வெளிப் படைவர்கள் இருந்தால் அங்கே உட்படைவர்கள் இருக்கிறார்கள், வெளிப்படைவர்களைக் காட்டிலும் உட்படைவர்களே அபாயமானவர்கள். ஆகையால் இளவரசர் இந்த நாட்டிலேயே உற்சவமும்

யுத்தமும் நடத்திக் கொண்டிருப்பதே தவறு என்று அடியேன் சொல்லுகிறேன்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அழகாய்த்தானிருக்கிறது. வெளிப் படைவர்களை விட உட்படைவர்களே அபாயகரமானவர்கள் என்றால், அங்கேதானே நம் இளவரசர் இருக்க வேண்டும்? அபாயம் அதிகம் உள்ள இடமே வீரபுருஷர்கள் இருக்க வேண்டிய இடம் அல்லவா?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"வீரம் என்றால், அசட்டுத்தனமாகச் சிகாரர்களிடமும், கொடூரர்களிடமும் போய் அகப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அர்த்தமா? வீராதி வீரனாகிய நீ அங்கே போய் அப்படி அகப்பட்டுக் கொள்வதுதானே? ஏற்கனாகத் தப்பி ஓடி வந்தாய்?" என்றான் திருமலை.

"போதும்! போதும்! நீங்கள் ஒரு யுத்தம் இங்கே ஆரம்பித்துவிட வேண்டாம்!" என்று அருள்மொழி வர்மர் சமாதானம் செய்வீந்தார்.

இருட்டிய பிறகு மூன்று பேரும் அந்த நகருக்குள் பிரவேசித்தார்கள். அன்று யாத்திரிகர்கள் யாரையுமே காட்டடலானில் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. எல்லாரையும் தங்கு தடையில் நிவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். காலலர்கள் கம்மா நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நம் கதாபுருஷர்கள் மூவரும் நகருக்குள் பிரவேசித்துச் சென்றார்கள்.

அதுராதபுரத்தின் வீடுகளிலும் ஜனக்கூட்டம் அளவில்லாமலிருந்தது. "சாது! சாது!" என்று கோஷம் வானை அளா

வியது. ஆங்காங்கு பல மாட மாளிகைகளும் விஜயரங்கனும் இடிந்து விடப்பதை வந்தியத்தேவன் கண்டான். இடிந்து போன பல கட்டிடங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்தான். புதுப்பிக்கும் திருப்பணி இளவரசர் கட்டடலையின் பேரிலேதான் தடத்திருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான். இப்படியேயல்லாமல் இவர் செய்து வருவதின் தோக்

கம் என்ன? ஐயிக்கப்பட்ட நாட்டின் மக்களுக்கு இவர் ஏன் இவ்வளவு சலுகை காட்டுகிறார்? ஆயிரம் ஆண்டு களாகத் தமிழகத்துடன் அடிக்கடி என்ன போட்டுவருகிறார்கள் இந்தச் சிங்கள அரசர்கள், இத்தனாகய நெடுங் காவல் படைகளில் தலைநகரத்தை அழித்துக் கொடுத்தித் தளரமாட்டா மாக் குவதற்கு மாறாக, இடிந்து போன கட்டிடங்களைப் புதுப்பித்துத் திரு விழாக்கள் நடத்த இவர் அனுமதித்து வருகிறாரே? இது என்ன அதிசயம்! இதில் ஏதேனும் மர்மம் இருக்கத்தான் வேண்டும். அது என்னவாயிருக்கும்? வந்தியத்தேவனுடைய மன்னத்தில் ஒரு விந்தையான எண்ணம் உதிர்ந்து ஆம், ஆம்! அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். சோழநாட்டில் இவருக்கு உரிமை எதுவும் இல்லை. பட்டத்து இளவரசர் அறித்த கரிகாலர் இருக்கிறார். அவருடைய போட்டியில், மதுராத்தகத்தேவர் இருக்கிறார். ஆகையால் இத்தயா இவ்வளவுத் தீவிரம் இவர் ஒரு தனி ராஜ்யத்தை உதாபித்துச் சுதந்திர மன்னராக விரும்புகிறார் போலும்! — யார் கண்டது? இவருடைய விருப்பம் நிறைவேறினாலும் நிறைவேறலாம்! குடந்தை ஜோசியர் சொன்னார் அல்லவா? “அருள்மொழிவாய்மர் துருவநட்சத்திரம் போன்றவர்! அவரை நம்பினவர் களுக்கு ஒரு குறைவு இல்லை!” என்று, அத்தனாகய வீரபுருஷரிடமிடமிட வந்து சேர்ந்து விட்டதை நினைத்து அவனுடைய மன்னாட்சி நிச்சியாப்பூரித்தது.

வெ

ளிப்புறங்கள் இடிந்து இருக்கின்றன. இந்த ஒரு பழைய மாளிகையில் வாசலில் வந்து அவர்கள் நின்றுகள். குதிரைகளின் மீதிருந்து இறங்கினார்கள். அந்த இடம் முக்கியமான விதிகளிலிருந்து சற்று ஒதுக்குப்புறமாக இருந்தது. ஆகையால் அங்கே ஜனங்கூட்டம் இல்லை. இளவரசர் மூன்று தடவை கையெழுத்திட்டார். உடனே இந்திர ஜாலத்தினால் தடுத்து போல் அந்த மாளிகையில் ஒரு பக்கத்தில்

கதவு திறந்து வழி உண்டாயிற்று. ஆட்கள் யாருமே இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இளவரசர் இருட்டிலேயே நுழைந்து மேலே சென்றார். வந்தியத்தேவன் பின்னால் திரும்பிக் குதிரைகளில் கூடு என்னவென்று ஆவனா பார்த்தான். இளவரசர், “குதிரைகளுக்கு வழி தெரியும்” என்று வந்தியத்தேவனைக் கையைப் பிடித்து இழுத்துச் சென்றார். சற்றுத் தூரம் இருளிலேயே நடந்தார்கள். பிறகு பிணைப் பிணை என்று வெளிச்சம் தெரிந்தது. பின்னர், பிரகாசமான ஒளி தென்பட்டது. அது ஒரு பழைய காவத்து அரண்மனையில் உட்புறம் என்று வந்தியத்தேவன் கண்டான்.

“இங்கே கொஞ்சம் ஐக்கிரதை யாகவே இருக்கவேண்டும். மகாசேன சக்கரவர்த்தியின் அந்தப்புரம் இது. திடீரென்று சக்கரவர்த்தி விஜயம் செய்து நம்மைத் துரத்தப் பார்த்தாலும் பார்ப்பார்!” என்று இளவரசர், “மகாசேனா என்பவர் யார்?” என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

“மகாசேனா அருமறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த இலங்கா ராஜ்யத்தை ஆண்ட சக்கரவர்த்தி. அவர் பொது ஜனங்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்தார். ஆகையால் அவருடைய ஆவி இந்த நகரத்தில் இவ்வமும் உலாவிக்கொண்டிருப்பதாக ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். அவருடைய ஆவியானது துணியில்லாமல் குளிரில் கஷ்டப்பட்ட போகிறதே என்று மரக்கிளைகளில் துணிகளைக் கட்டித் தொங்க விடுகிறார்கள்! இந்த அரண்மனையிலும் அவருக்குப் பிறகு யாரும் வசிப்பதில்லை. வெறுமனே தான் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்!” என்று இளவரசர்.

இளவரசருக்கும் அவருடன் வந்தவர்களுக்கும் பணிவோ, செய்ய அங்கு ஏவலாளர் இருந்தார்கள். குளித்து உணவருந்திய பிறகு மூலரும் அந்த அரண்மனையில் உச்சி மாடத்துக்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து சுற்றுப்புறமெங்கும் பார்க்கலாம். ஆனால் அவர்களைக் கீழேயுள்ளவர்கள் பார்க்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட இடத்தில் போய் அமர்ந்தார்கள்.

"ஐயா! பன்னிரண்டு நாழிகைக்கு எங்கேயோ வரும்படி புத்தர் சிலை செய்தி சொன்னதாகக் கூறினீர்களே?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"இன்னும் நேரமிருக்கிறது. சந்திரன் இப்போது தானே உதயமாகியிருக்கிறான்? அப்போது அந்தத் 'தாகபா' வீண் உச்சிக்கு நேரே சந்திரன் வந்ததும் புறப்பட்டு விடுவோம்!" என்றார் இளவரசர்.

அவர் கட்டிக் காட்டிய இடத்தில் ஒரு பெரிய குன்று போன்ற தாகபா ஸ்தூபம் நின்றது. புத்தர் பெருமானுடைய திருமேனியின் துகளை அடியில் வைத்து எழுப்பிய ஸ்தூபங்களாதலால் அவை 'தாது கர்ப்பம்' என்று அழைக்கப்பட்டன. தாது கர்ப்பம் என்னும் பெயர்தான் பின்னர் 'தாகபா' ஆயிற்று.

"எதற்காக இவ்வளவு பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டினார்கள்?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"முதல் முதலில், புத்தர் எவ்வளவு பெரியவர் என்பதை ஜனங்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக இவ்வளவு பெரிய சின்னங்களை நிர்மாணித்தார்கள். பின்னால் வந்த அரசர்களோ தாங்கள் எவ்வளவு பெரியவர்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்காக, முன்னால் கட்டியிருந்த ஸ்தூபங்களைக் காட்டிலும் பெரிதாகக் கட்டினார்கள்!" என்றார் இளவரசர்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சமுத்திரத்தின் கெய்தல் ஸிப்பைப் போன்ற பேரினாச்சல் ஒன்று கேட்டது. வந்தியத்தேவன் இரைச்சல் வந்த திசையைத் திரும்பிப் பார்த்தான். தூரத்தில் ஒரு பெரிய சோழசமுத்திரத்தைப் போன்ற பெருங்குட்டிம், — விதிகளில் அழகில்லாது

நின்று போய்க் கொண்டிருந்த ஜனக்கட்டிம், — வருவது தெரிந்தது. அந்த ஜனசமுத்திரத்தின் நடுவே கரிய பெரிய நிமிங்கலங்கள் போல் நூற்றுக் கூண்களில் யானைகள் காணப்பட்டன. கடல் நீரில் பிரதிபலிக்கும் விண்மீன்களைப் போல், ஆறிரம், ஆறிரம் தீவரத்தின் ஒளி வீசின. ஜனங்களோ வட்சக்கணக்கில் இருந்தார்கள்.

வந்தியத்தேவன் "இது என்ன? பகைவர்களின் படையெடுப்பைப் போல அல்லவா இருக்கிறது?" என்றான்.

"இல்லை, இல்லை! இதுதான் இந்த இலங்கை நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய உற்சவமாகிய பெரலாராத் திருவிழா!" என்றார் இளவரசர்.

காரியம் நெருங்கி வரவர வந்தியத்தேவனுடைய வியப்பு அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. அந்த மாதிரி காட்சியை அவன் தன் வாழ்நாளில் பார்த்ததில்லை. முதலில் சுமார் முப்பது யானைகள் அணிவகுத்து வந்தன. அவ்வளவும் தங்கமுக படாங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைகள். அவற்றின் நடுநாயகமாக வந்த யானை எல்லாவற்றிலும் கம்பிரமாக இருந்ததுடன், அலங்காரத்திலும் சிறந்து விளங்கியது. அதன் முதுகில் நவரத்தினங்கள் இழைத்த தங்கப் பெட்டி ஒன்று இருந்தது. அதன்மேல் ஒரு தங்கக்குடை கவிந்திருந்தது. நடுநாயகமான இந்த யானையைச் சுற்றியிருந்த யானைகளின் மீது

புத்த பிக்ஷுக்கள் பலர் அமர்ந்து வெள்ளிப் பிடி போட்ட வெண் சாமரங்களை வீசிக் கொண்டிருந்தார்கள். யானைகளுக்கு இடையிடையே குத்து விளக்குகளையும் தீவரத்திகளையும் இன்னும் பல வித வேலைப்பாடமைந்த தீபங்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு பலர் வந்தார்கள். கரிய

ராட்டியும் ஆடிய
வெறியாட்டி
மெல்லாம் இதற்கு
முன்னால் எங்கே
நிற்கும்! சிற்சில சம
யம் அந்த ஆட்டக்
காரர்கள் வீர
ரென்று வானில்
எழும்பிச் சக்கரா
காரமாக இரண்டு
முன்று நடவடி
கழன்று விட்டுத்
தளரவில் வந்தார்
கள். அப்படி அவர்
கள் கழன்றபோது
அவர்கள் இடை
யில் குஞ்சம் குஞ்ச
மாகத் தொங்கிக்
கொண்டிருந்த
துணி யடிப்புக்கள்
புச்சக்கரக் குடை
களைப் போலச்
சுழன்றன. இவ்வி
தம்நூறுபேர்சேர்த்
தாற்போல் எழும்
பிச்சுழன்றுவிட்டுக்
கிழேருதித்த காட்சி
யைக் காண்பதற்கு
இரண்டு கண்கள்
போதவில்லை
தான்! இரண்டாதி
ரம் கண்களாவது
குறைந்த பட்சம்
வேண்டும்! ஆனால்

குன்றுகளைவொத்த யானைகளின் தங்க
முகபடாங்களும் மற்ற ஆபரணங்க
ளும் புத்த பிஷாக்களின் கைகளில்
அசைத்த வெண்சாமரங்களும் பல
பீடங்களின் ஒளியில் தகதகவென்று
பிரகாசித்துக் கண்ணைப் பறித்தன.

வான்களையும் பின்னால் ஒரு பெரும்
துளக்கூட்டம், அந்தக் கூட்டத்தின்
மத்தியில் சுமார் நூறு பேர் விசித்திர
மான உடைகளையும் ஆபரணங்களையும்
தரித்து நடனமாடிக்கொண்டு வந்தார்
கள். அவர்களில் பலர் உடுக்கை
போன்ற வாத்தியங்களைத் தட்டிக்
கொண்டு ஆடினார்கள். இன்னும் பல
வகை வாத்தியங்களும் முழங்கின. அப்
பப்பா! ஆட்டமாவது ஆட்டம்! கடம்
பூர் அரண்மனையில் தேவராளனும் தேவ

அத்தனைய சமயங்களில் எழுந்த வாத்திய
முழக்கங்களைக் கேட்பதற்கோ இரண்டா
திரம் செவிகள் போத மாட்டா! திச்சய
மாக இரண்டு லட்சம் காதுகளேனும்
வேண்டும் அப்படிதாக உடுக்கைகள், துத்
துகிகள், மத்தளங்கள், செப்புத்தாளங்
கள், பளகைகள், கொம்புகள் எல்லாம்
சேர்த்து முழங்கிக் கேட்போர் காது
கள் செவிடுபடச் செய்தன.

நந்த ஆட்டக்காரர்களும் அவர்களைச் சுற்றி
நின்றகூட்டமும்நகரத்
ததும் மற்றும் முப்பது
யானைகள் முன்
போலவே நூதலல்ல
மான ஆபரணங்களுடன் வந்தன.

அவற்றில் நடுநாயகமான யானைவின் மேலும் ஓர் அழகிய வேலைப்பாடு அமைந்த பெட்டி இருந்தது. அதன் மேல் தங்கக் துடை கவித்திருந்தது. சுற்றி நின்ற யானை பிதிருத்தவர்கள் வெண் சாமரங்களை விசிறார்கள். இந்த யானைக் கூட்டத்துக்குப் பின்னாலும் ஆட்டக்காரர்கள் வந்தார்கள். இந்த ஆட்டக்காரர்களுக்கு தடுவின் ரதி, மண்மதன், முக்கண்ணை-புடைபய சிவபெருமான் வேடம் தரித்தவர்கள் நின்றார்கள். சுற்றிநின்றவர்கள் ஆட்க் குறித்தார்கள்.

"இது என்ன? சிவபெருமான் இங்கு எப்படி வந்தார்?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

"கஜபாகு என்னும் இவர்களை அரசன் சிவபெருமானை அழைத்து வந்தான். அதற்குப் பிறகு இங்கேயே அவர் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்!" என்று பிளவரசர்.

"ஓ விர எவ்வளவு விரை! பார்த்திரா! யார் பெரிய தெய்வம் என்று ஒப்போது தெரிந்ததா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டு மூடுவதற்குள் பற்றும் சிவயானைகள் அபேதமாகித் தவங்காரங்களுடன் வந்துவிட்டன. அந்த யானைகளுக்குப் பின்னால் வந்த ஆட்டக்காரர்களுக்கு மத்தியில் கருடாழ் வானரப் போல் மூக்குப் இறக்கைகளும் எவத்துக் கட்டிக் கொண்டிருந்த நடனக்காரர்கள் சுழன்று, பறந்து, குதித்து, மூக்கை ஆட்டியும் ஆர்ப்பாட்டமாக ஆடினார்கள்.

"அப்பேன்! பார்த்தாயா? இங்கே கருட வானத்தில் எங்கள் திருமாலும் எழுந்தருளியிருக்கிறார்!" என்று வந்தியவாக்ககடியான்.

பின்னும் ஒரு யானைக் கூட்டம் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் வந்த ஆட்டக்காரர்களோ கைகளில் யானைகளும் வேல்களும் ஏற்றிப் பயங்கரமான வந்த நடனம் செவ்வு கொண்டு வந்தார்கள். தாளத்துக்கும் ஆட்டத்துக்கும் இசைய அவர்கள் கையில் பிடித்த வான்களும் வேல்களும் ஒன் றோடொன்று டனார் டனார் என்று மோதிச் சபித்தன.

இவ்வளவுக்கும் கடைசியாக வந்த யானைக் கூட்டத்துக்குப் பின்னால் ஆட்டக்காரர்கள் அல்லவது பேரும் இரண்டு கைவிலும் சிவம்புகள்

வைத்துக் கொண்டு ஆடினார்கள். அவர்கள் அரும்போது அத்தனை சிவம்புகளும் சேர்த்து கணீர் கணீர் என்று சபித்தன. ஒரு சமயம் அவர்களுடைய நடனம் விவசூ உக்கிரமாகிவிட்டது. இன்னொரு சமயம் அமைதி பொருந்திய மணித் தூவக் கடைவாக மாறிவது.

இந்தக் காட்சிகளை யெல்லாம் கண்டும் பவனித சப்த சித்திரங்களைக் கேட்டுப் பீரமித்து நின்ற வந்தியத்தேவனுக்கு இவ்வரசர் இந்த ஊர்வலத்திற்கு விழாவின் வரவாத்நையும் கருத்தை வும் கூறினார்.

மீது கத்த அரசர்களும் இவர்களை அரசர்களும் நடாட்டினார்கள். அங்கு காவல்களும் கண்டு கட்டும் இவர்களைக் கஜபாகு மன்னனும் நோன் நோன் குட்டுவனும் அல்லலும் சித்தேகமாமிருந்தார்கள். நோன் நோன் குட்டுவன் கண்ணை மூடும் பத்தினித் தெய்வத்துடன் விழா நடத்தியபோது கஜபாகு அங்கே சென்றிருந்தான். அந்தாற்புல் நடத்தியிருந்த விழாக்களையும் கண்டு களித்தான். பின்னர் ஒரு சமயம் நோன் நோன் குட்டுவன் இவர்களுக்கு வந்திருந்த போது கஜபாகு மன்னன் விழா நடத்தினான். தமிழகத்தில் தெய்வக்களைய சிவபெருமான், திருமால், கார்த்திகேயர், பத்தினித் தெய்வம் ஆகிய நானு தெய்வங்களுக்கும் ஒரே சமயத்தில் திருவிழா நடத்தினான். இந்த விழாக்களில் மக்கள் அடைந்த துக்கவலத்தைக் கண்டு பின்னர் ஆண்டு நோனும் அந்த விழாக்களை நடத்தத் தீர்மானித்தான். புத்தர் பெருமானுக்கு அம்விழாவில் முதல் இடம் கொடுத்து மற்ற நானு தெய்வக்களையும் பின்னால் வரச் செவ்வு விழா நடத்தினான். அன்று முதல் அந்த விழா இவர்களில் தீவிரத்து நின்று மிகப் பெரிய திருவிழாவாக ஆண்டு நோனும் விடாமல் நடந்து வருகிறது.

"ஆனால் தெய்வங்களை எங்கும் காணவில்லையே!" என்றான் வல்லவனாய்.

"ஒவ்வொரு யானைக் கூட்டத்திலும் தடுநாயகமாக வந்த யானை மீது எவத்

திருந்த பெட்டியைப் பார்த்தீரா?"

பார்த்தேன்! அந்தப் பெட்டிக்குள் தெய்வங்களைப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்களா? தப்பித்துக் கொண்டு தமிழகத்துக்குப் போய்விடக் கூடாது என்று?"

இதைக் கேட்ட பொன்னியின் செல்வர் நகைத்து விட்டு, "அப்படியில்லை; முதலில் வந்த யானை மீதிருந்த பெட்டிக்குள்ளே புத்த பெருமானுடைய பல ஒன்றைப் பத்திரமாய்ப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். புத்த சமயத்தார் இந் நாட்டில் போற்றிக் காப்பாற்றும் செல்வங்களுக்குள்ளே விலை மதிப்பற்ற செல்வம் அது. ஆகையால் அந்தப் புனிதப் பொருளை அழகிய பெட்டியில் வைத்து யானை மீது ஏற்றி ஊர்வலமாய் எடுத்துச் சென்றார்கள்!" என்றார்.

"மீண்டும் வரும் பெட்டிக்குள்ளே என்ன இருக்கிறது?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

"வென். விஷ்ணு. முருகன், கண்ணகி ஆகியவர்களின் பற்கள் கிடைக்கவில்லை! ஆகையால் அவற்றுக்குப் பதிலாக அந்தந்தத் தேவாலயத்தின் தெய்வங்களுக்கு அணியும் திரு ஆபரணங்களை அந்தப் பெட்டிகளில் பத்திரமாய் வைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள்!" என்று இளவரசர் கூறினார்.

வந்தியத்தேவன் சிறிது சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்து விட்டு, "ஆகா! தங்களுக்குப் பதிலாகப் பெரிய பழுலேட்டரையர் மட்டும் இங்கே பளையெடுத்து வந்திருந்தால்..." என்றான்.

அச் சமயத்தில் திருவிழா ஊர்வலத்தின் கடைசிப் பகுதி அந்த வீதி முடுக்கில் திரும்பிச் சென்றது. வாத்திய முழக்கம், ஜனங்களின் ஆரவாரம், இவற்றின் ஒளச குறையத் தொடங்கியது.

"குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு இன்னும் ஒரு நாழிகைதான் மிச்சமிருக்கிறது. வாராங்கன், போகலாம்!" என்று இளவரசர் மேடையிலிருந்து இறங்கினார். மூவரும் மேழ வீதிக்கு வந்தார்கள். ஊர்வலம் சென்றதற்கு நேர் எதிர்ப் பக்கம் நோக்கி நடத்தார்கள். நகர மக்கள் அனைவரும் பெரதேராத் திருவிழாவில் ஈடுபட்டிருந்தபடியால் இவர்கள் போன வீதிகளில் ஜன நட

மாட்டமே இல்லை. சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் ஒரு விஸ்தாரமான ஏரியின் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அந்த ஏரியில் தண்ணீர் ததும்பிக் களையில் அலைமோதிக் கொண்டிருந்தது. சந்திர கிரணங்கள் அந்த அலைகளில் தவழ்ந்து விளையாடி வெள்ளி அலைகளாகச் செய்து கொண்டிருந்தன.

ஏ

ரிக் கரையிலிருந்து மேழ இறங்கிச் சென்றார்கள். அங்கீடத்தில் செண்பக மலர்களின் நறுமணம் பரவியிருந்தது. இன்னும் பல வகைப் புஷ்பச் செடிகளில் வெள்ளை மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்துத் திகழ்ந்தன. ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய செய்களுக்கும் படித்துறைத் தடாகங்களும் காணப்பட்டன. தடாகம் ஒன்றின்மேலே அமைந்திருந்த அத்தகைய சிங்க முகத்துவாரத்திலிருந்து நீர் அருவி போழிந்து கொண்டிருந்தது. அந்தத் தடாகக் கரை அருகில் நெருங்கிச் சென்று நாவரும் நின்றார்கள்.

அவராத் திருத்துக்கு வெள்ளைய சரலை ஓரத்தில் நின்ற புத்தர் சிலையின் தோற்றம் வந்தியத்தேவனுடைய மனக்கண் முன்னால் வந்தது. சிலையின் அடிப்பி. த்தில் வரிசையாக வைத்திருந்த தாமரை மொட்டுக்களை இளவரசர் எண்ணிப் பார்த்துப் பன்னிரண்டு என்று சொன்னார். அவை பன்னிரண்டு நாழிகையைக் குறித்தன போலும். தாமரை மலர்களாயிராமல் மொட்டுகளாக இருந்தபடியால் இரவைக் குறித்தன போலும். அந்த மொட்டுகளுக்கு அருகில் இருந்த சிங்க முகத்துக் கிண்டியும் வந்தியத் தேவனுடைய நினைவில் இருந்தது. அந்தப் பாத்திரம் இந்தச் சிங்க முக அருவி விழும் தடாகத்தைக் குறிப்பிட்டது போலும்!

இதெல்லாம் சரிதான்! ஆனால் இங்கு எதற்காக யார் இளவரசரை வரச் செய்திருக்கிறார்கள்? இதில் என்னென்ன அபாயங்கள் நேரிடுமோ என்னமோ தெரியவில்லையே? ஆயுதம் ஒன்றும் கொண்டு வரக்கூடாது என்று இளவரசர் தடுத்ததின் கருத்து

"எக்ஸ்பர் ஒரு தீர்க்கதரிசிக்கு"

"எப்படிச் சொந்தம்?"

"எக் கென் லாஸிலே எப்படிப் பார்த்தாலும் எக்ஸ்பர் 'புறம்போக்கு' என்று நிட்டுவாரு. அவரு சொன்ன ஸாஸிமே, புறம்போக்கு நிலத்தைப் பெரிசுவகை ஆதரவோட பட்டா போட்டு விக்கறதுவதான் என் வாதிக்கையே நடக்குது!"

— வி. ஜி. இளங்கோவன்.

ஏன்ன? ஒருவேளை இங்கு ஏதேனும் காதல் நிகழ்ச்சி நடைபெறப் போகிறதோ?

இந்த நினைவு வந்ததும் வந்தியத் தேவனுடைய உள்ளம் கொந்தளித்தது. அவனுடைய மனம் கடல் கடந்து பழையபுறரைக்குப் பாய்ந்து சென்றது. இளையபிராட்டியும் வானதி தேவியும் அவன் மனக் கண்முன் வந்தார்கள்.

இளவரசரின் வாயைப் பிடுங்கிப் பார்க்கலாம் என்று வந்தியத் தேவன் எண்ணினான். "ஐயா! இந்த இடத்தைப் பார்த்தால் பழைய காலத்து அரண்மனை நத்தவனம் மாநிலி அல்லவா தோன்றுகிறது!" என்றான்.

"ஆம்; இது அரண்மனை நத்தவனம் இருந்த இடந்தான். ஆவிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்னால் இந்த நத்தவனத்தை யொட்டித் துஷ்டகமனுலில் அரண்மனை இருந்தது. அதோ பார்! இன்னமும் அந்த அரண்மனை வின் சில பகுதிகள் அழியாமல் இருக்கின்றன!" என்றார்.

வந்தியத் தேவன் அங்கே சற்றுத் தூரத்தில் தெரிந்த பழைய அரண்மனை மாடங்களைப் பார்த்து விட்டு, "அந்தக் கட்டிடங்கள் அரண்மனை அந்தப்புர மாயிருந்திருக்கலாம். இந்தத் தடாகத்தில் அரசினாங்குமரிகள் இறங்கி ஜலக் ரீடை செய்து மிழந்திருப்பார்கள்!" என்றான்.

"இந்த நத்தவனத்திலே நடந்த அதிசயமான சம்பவம் வேறு ஒன்று உண்டு. ஆவிரம் வருஷத்துக்கு முன்

ஐயல் நடந்தது. துஷ்டகமனு மன்னனின் புதல்வன் 'ஸாலி' என்பவன் இங்கே ஒருநாள் உலாவிக் கொண்டிருந்தான். ஒரு பெண் இந்தத் தடாகத்தில் தன்னார் மொண்டு புஷ்பச் செடிகளுக்கு ஊற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அந்தப்பெண்ணிடமாகாதல் கொண்டான். அவள் ஒரு சண்டாளப் பெண் என்றும், அவள் பெயர் அசோகமாலா என்றும் அறிந்தான். சண்டாளப் பெண்ணாகிருந்தாலும் அவளையே மணந்து கொள்வேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தான். 'அப் படியானால் நீ சிம்மாசனம் ஏற முடியாது!' என்று தந்தை கூறினார். 'சிம்மாசனம் வேண்டாம்; எனக்கு அசோக மாலாதான் வேண்டும்' என்று ஸாலிவாறனைப் பிடிவாதமாகக் கூறி விட்டான். இந்த உலகத்தில் இன்னொரு ராஜகுமாரனால் இப்படிக்கூற முடியும் என்று தோன்றுகிறதா?

இவ்வாறு பொன்னியின் செல்வர் கூறிய போது, கோடிக் கரைக்கடலில் படகு செலுத்திய 'சமுத்திர குமாரி'யின் நினைவு வந்தியத் தேவனுக்கு வந்தது. ஆகா! ஒரு வேளை இவரும் அந்தப் பெண்ணை நினைத்துக் கொண்டுதான் இந்தக் கதையைச் சொல்லுகிறாரா, என்ன?

பூங்குழலியின் பேச்சை எப்படி எடுக்கலாம் என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டிருந்தபோது, அங்கே ஓர் அதிசயம் நிகழ்ந்தது. சிங்கநாரைத் தடாகத்தின் பின்புறச் கவரில், உட்பக்கம் குழிலாக அமைந்து, அத்திருள்ளே இருவர் அமரும்படியான ஒரு கல் ஆசனம் இருந்தது. அப்படி அமைந்திருந்த ஆனையின் ஓர் ஓரத்தில் நின்று நின்று விளக்கு வெளிக்கீழ் காணப்பட்டது. விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தவரின் கரம் முதலில் வெளிவந்தது. பிறகு புத்திசேகர் ஒருவரின் திருமுகமும் காணப்பட்டது.

வந்தியத்தேவன் அந்த இந்நிர ஜாலக் காட்சியை அடங்கா வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். மேலே என்ன நடக்கப் போகிறது என்று தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தினால் அவன் மூச்சும் சிறிது தேரம் நின்றுவிருந்தது.

(தொடரும்)

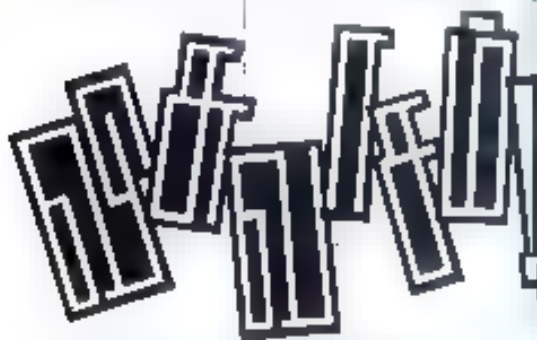
"செபாஸ்யம்... வஸ்ய டி என ரப்
பெரிய பாலத்துக்கு முன்கூறு நிறுத்து..."

"ஏற்கெனவே தழுவியாயிடுங்க... சீக்கிர
மாய் போகத்தான் கருப்பு வேண்டி ஆகி
விடுவான் போட்டு இறக்க வைத்து இருக்
கும்... மூலக்கர இன்னும் இரண்டு கொண்டு
அடிக்கலாம்..."

அதை நான் பார்த்துக்கொண்டேன். வஸ்ய
டினா நிறுத்துவாறு நிறுத்திட்டுப் போ, இன்
னைத்து அந்தப் பழகிக் கண்கள் கவனமாகப்
புடிக்க, அவன் மாத காலம் ஒடிக்களை நான்
முத்து இவ்வே... - முறுக்காய் மான்
பொக்கித் திருக்கிட்டுப் பிடித்த மனையை
நீவி விட்டுக் கொண்டு விழிகளை எழுதிக்க
சுறுகினான்.

"வேண்டாம் முத்து... அப்ப விவகாரம்
எதுக்கு விண் வாய்ப்பு..."

என்னு அப்படிச் செல்லவிட்டே... முத
லாளி வீட்டுக்கு கருப்பை ஒரு வாய்ப்புப்
பயன் ஒடிக்கலாம்... அந்தப் பார்த்து இர
கம்பா இருந்தா அது பயன்பட முகம் எனக்கு
விவகாரமாகும்... என் கண் முன்கூறு

அம்.நாகராஜன்

பொடிப் பயல்... இருந்து ஒழி... என்...
அவனை விட தரை? இன்னொரு அவனை
வரட்டும... என்று இவ்வேண்டு அக்கி
றேன்!"

"இன்னொரு நாளைக்குப் பார்த்துக்க
லாம். வஸ்யுமில்ல மசல் வேறே இவ்வே.
கம்பா நிறுத்தி நிறுத்தி ஒட்டினால் போய்
ஆகிடும... பொ... வாய்த்தால் போனதான்
பயம்..."

"கம்பா புலம்பாதே... வஸ்யு தின்றதுக்
கூட எங்கேயாவது எசக்கின்ல போய் மசல்
கொண்டாத்துக்கொள்... பெரிய பயல் வந்
திருக்க... அட வஸ்யுடைய நிறுத்து... பர
லாட்டுனான்... மனவக் குடிச்சிக்கிட்டு
பார்க்கலாம்..."

பார்ஸட் கியினிருந்து, நிறுட்டதற்கு
வந்து இன்னிதே நிறுத்தினான் செபாஸ்
யன்.

"இன்னிதே ஆகிப் பண்ணிடினா?"

"ஆமாம்... எதுக்கு மசல் வேண்டி - நு
னும..."

சீரே இறங்கினார்கள். சாலை ஓரத்தின்

மரப்பலகையில் அங்கம் தேதிர் விடுதி என்று சாக்பீலால் எழுதி இருந்த கீழ்க் கொட்டளையில், சமுதாயக்கும், மக்கும் ஆர்டர் கொடுத்துவிட்டுக் காத்திருந்தார் கன்.

"அதோ கன் டெலி.."

"கன் டெ. டெலி.."

"ஆமாம்" செபாஸ்டியன் முதன் முறையாகச் சிரித்தான். "லாரியிலே கரும்புப் பொதி வைச்சிக்கிட்டுக் காத்துக்கிட்டிருக்கிறியே. அதுக்குச் சொன்னேன். பய வந்துட்டான்..."

"எங்கே...? எங்கே...?"

முத்துவின் முரட்டுக் கரங்கள் படபடத்தன. வீழிகள் ஆலேசமாய் இரையைப் தேடும் கழுநீன் விழிகளைப் போல் உற்று நோக்கின.

லாரியின் மறுபக்கம், சக்கரத்தின் மீது காய்க்கை எவத்துக் கொண்டு, ஒரு கையால் பக்கவாட்டுப் பலகையைப் பிடித்துக் கொண்டு, இவ்வேறு கையால் கைக்குக் கிடைத்த கரும்பை கறுவி உடைக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான் அந்தச் சிறுவன்.

"போஸ்டு போஸ்டு விடு... அவரத் துண்டுக் கரும்பு... நீ முதல்வ மையைக் குடி..."

அவனை விடறதா? இதுக்கா வண்டியை நிறுத்தச் சொன்னேன்? முத்து குடித்துக் கொண்டிருந்த மனம் அப்படியே எவத்து விட்டு, நெல்லு லாரியின் பின்புறமாக அவனுக்குத் தெரியாமல் பலகையை ஒட்டி உள்நுழை... லாகவமாகப் பையனின் சட்டை வைப் பற்றிக் கொண்டான். "திருட்டு ராஸ் கன்... கரும்பா திருட்டுமே!" எத்தனை தான் கொபமோ... யார் மீது இருந்த வெறியோ...? முத்துவின் முரட்டுப்புரட்டைகளுக்குச் சிறுவனும் கடுகொடுக்க முடியாமல் அவறினான்.

"ஐயோ அடிக்காதிங்க... இனிமேல் திருட மாட்டேன்... சத்தியமாத் திருட மாட்டேன்..."

கன் கன் கரும்புகள் கன்னி, விழி இருந்தன. நெற்றியில் வேலான காயம்... கைகள்களில் கிராசுப்பு. ஏற்கெனவே விழித்திருந்த சட்டை, இப்போது வெறும் ராஜ் நாராகப் போலிவிட்டிருந்தது. செம்பட்டைத் தலையடி கவித்து, அவன் நொற்றமே கருமாறி இருந்தது.

"போதும் முத்து, வா போகலாம்..." - முத்துவையிருத்துக் கொண்டு, செபாஸ்டியன் வண்டியில் ஏறினான். அவன் மனதக்குச் சங்கடமாக இருந்தது.

"நீ அவரை இப்படி முரட்டுத்தனமா அடிச்சிடுக்க வேளும்... ஏதாவது ஒண்ணு ஆச்சுன்னு என்ன ஆகிறது? கம்பா மிரட்டி விட்டிருக்கலாம். ஏதோ ஆசைப்பட்டு அரைத் துண்டு கரும்பை ஒடிச்சிட்டான்... அதுக்காக இப்படியா?"

"அதுதான் கைவாசம்... இதைக்கேள்யிப் பட்டா முதலாளி எல்லாவை சந்தோஷப் படுவாரு தெரியுமா...? அட... நீ ஒண்ணு இதைப் பய பண்ணு திருட்டுத்தனம் தில்

கையா... இப்படி ஆரம்பிக்கிறதுதான் கொடூர கொள்ளைனு போய் முடியும் கரும்பு போனட ஆலையிலே பத்திரமா கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டியதுதான் பொறுப்பு. ஆலையிலே ஏனட போட ஏப்பு ஏனட குரையுறா தான்தான் பதில் கொல்லணும். முதலாளிக்கு கைவாசமா நடத்துக் கரேன்... இதிலே என்ன தப்பு?"

தன் பங்கு தியாயத்தாத விவரவாரியாக விளக்க ஆரம்பித்து விட்டான் முத்து. செபாஸ்டியன் மௌனமாகான்.

"என் மேலே கொபமா?"

"அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லே..."

"பிடி இருந்தால் குட்டி..."

காது இருக்கில் பத்திரப்படுத்தி எவத்தி குந்த பிடியை எடுத்து நீட்டினான். செபாஸ்டியன்.

"கைத்தமாய் முத்து 'தம்' பிடிக்க, பாளா ஓரத்தில் கைகாட்டுவது யார்?"

"போலீஸ்!"

போலீஸ்காரரின் கைகைக்குப் பணித்து, செபாஸ்டியன் கண்டியை நிறுத்தினான்.

"வண்டி எங்கே போகுது?"

"பெட்டலாய்த்துக் கைக்கார ஆட்களும்..."

"உள்ளாற ஒண்ணும் கட்டிட்டுப் போக விடேன்..."

"வேளும் ஒரு நீங்கியே பார்த்துக்கூங்க..."

"ஓவர் லோடு போலிருக்கு..."

"வழக்கமா ஏத்தறதுதான்..."

"அப்படின்னு கறுக்கமா ஓவர் லோடு ஏத்திக்கிட்டிருந்தான் போலீஸ்காரனு சொல் லுங்க..." - போலீஸ்காரர் கிடைலமாகக் கேட்டார்.

"நல்லா விளக்குசு கரும்பு..."

"ஆமாம் சார்... சார்பிட்டிப் பாரங்க... தேருட்டம் இவர்க்கும்..."

* முத்து அவர் கேட்காமலேயே கரும்பு ஒன்றை கறுவி, அழகாக நறுக்கிக் கொடுத்தான்.

"எனக்குப் பல் எங்கே இருக்கு? விட்டு வேன்னு குமுத்தைங்க சார்பிட்டும்..."

முத்து கரும்புக்கட்டு ஒன்றை கறுவி, அவர் கைக்கினில் அழகாகக் கட்டிக் கொடுத்து, அவரை அனுப்பி வைத்தான்.

வண்டியின் ஆக்ஸிலே... னா மிதித்தபடி செபாஸ்டியன் கேட்டான். "ஒரு துண்டு கரும்பு ஒடிச்சுதுக்காக அதைப் பயசு அடிச்சே... இப்போ போலீஸ்காரருக்கு ஒரு கட்டு இருமாத் கொடுக்கிறேன்... இதுதான் முதலாளி கைவாசமா...? முதலாளி கோபிச்சுக்க மாட்டா...?"

"மாட்டார்!"

"ஏன்...?"

"ஓவர் லோடுன்னு கேஸ் எழுதி அபராதம் வாறு இருநாறுன்னு கட்டறதை விட, ஒரு கட்டுக் கரும்போட பிரச்சினை யைச் சமாளிச்சுக்கட்டிக்குச் சந்தோஷப் படுவார்."

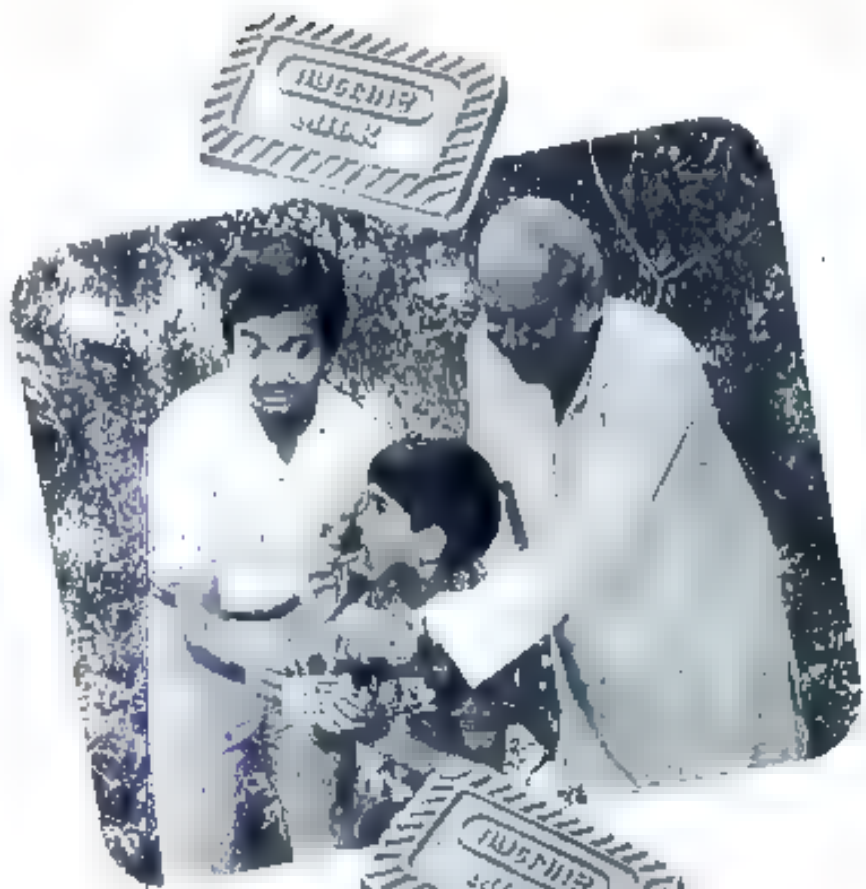
"ஊம்..."

"செபாஸ்டியன், வண்டியை ராஜேத்திரம் கொண்டு ஒரு முன் அஞ்சு நிமிஷம் நிறுத்து..."

செபாஸ்டியன் அங்கம் தேதிர் விடுதி

மீண்டும் மீண்டும்
கைவக்கத் தூண்டும்
நியூட்ரின்
மில்க் பிஸ்கிட்ஸ்

மதுரை: இலாபம்
கொடுக்கிற உயிர்
உணவு

MR. 4000-190-190

தளபதி திடமதி

பரிசு ரூ. 400!

அரசினால், எழுதாவது பிரச்சினைகள் அல்லவது திகழ்ச்சிகள் எதுவாயினும் அது குறித்துத் தனது அறிவுக் கொழுந்தை எழுத்தாக வெளியிடாமல் இருக்க மாட்டார் தளபதி திடமதி. என்ன கொள்வனவு என்பதைத்தான் நீங்கள் கவனித்துக் கீழே உள்ள கம்பனியில் எழுதி அனுப்ப வேண்டும். பிரதமரவர்கள் தனக்கு நம்புவதற்கும் ரூ. 25 பரிசு பெறும். ஒருவரே எழுதிய தனக்குதான் சில அடுத்த படி இவ்வளவில் பிரதமரவர்கள் ஒவ்வொரு முறையும் பரிசுத் தொகை இரட்டிப்பாகும். அறிவாய்மை ஒரு தனக்கு ரூ. 400 பரிசு பெற வாய்ப்புண்டு. உதாரணம் "தளபதி திடமதி" என்று குறிப்பிடவும்.

கம்பனி:

செப்டி 1.12.87 இடம் - முடிவு தேதி: 28.12.87.

தளபதி திடமதி:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

என் பெயர்:

விலாசம்:

"உன்னோட ஒரே ரோதியை... எதுக்கு?"
"அட... கொலிச்சுக்கிறியே... புதுசு இல்லையா...? அதுதான் அப்பாவைப் பத்தித் தெரியலே... அப்பே என்னோட... குடில் ஒண்ணு காத்துக்கிட்டு இருக்கும்..."
"குடிலா...?"
"ஆமாம்... அதுதான் தம்ப செட். அப்ப."
"இது வேறே இருக்கா?"
"சரிதான்... கொஞ்சம் அட்டென்ஷன் பண்ணிக்க..."

வேண்டா வேறுப்பாக முகத்தைச் சுளித்தான் செபாண்டியன். வண்டியில் லோடை புற்றினோடும், ஆடையில் கொண்டு போய் இறக்கினோம் என்று இல்லாமல், என்ன இது?

சொல்லி வைத்தாற்போல், ராஜேந்திரம் ரோடு திருப்பத்தில் கையகத்தான் அவன்...

"வன்னு முத்து... பத்து மணிக்கு வர் நேன்னு சொன்னே... மணி பதினெண்ணு அடித்து... ஒரு மணி நேரம் வேட்ட...?"

"சரிதான் உடு... டிரைவர் புதுசு... என்ன அப்படிப் பார்க்கிறே... இந்தா இந்தப் பணத்தைப் புது... ராவுக்குக் கொழிக் குருமா... நேங்காய் சாதம் பண்ணி வை. சரியா அது மணிக்கு வந்துடுவேன்... குடா இருக்கணும்..."

"நான் குடாத்தான் இருக்கேன்..." - அவன் முத்துப்பில் தெரியச் சிரித்தான்; கிராமத்து மிலாயிறுப்பும், தளதளப்பும் இயற்கையிலே பெற்றிருந்தவன், வெவ்வேகமான ஷட்டர் ஸ்டிரோ பூச்சில் வினோதமாகப் பண்பனத்தான்.

"ஏன்... இப்பத்தான் வாயென்... க்கு வாட்டுக் குழம்பு இருக்கு... பொரிச்ச அப்பனம் இருக்கு... டிரைவர் சரி, நீங்கனும் வாங்கனேன்..."

செபாண்டியன் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டான். படம் விரித்து அடுகின்ற நாகப் பாம்புவுட அழகாக இருக்கிறது. அதற்காக அதுனுடல் உறுவு வைத்துக் கொள்வதால் "இப்போ நேரமாச்சு... சாத்திரம் கட்டாயம் வாரேன்..."

"டிரைவர் சரி... நீங்கனும் வாங்க... நான் ஒண்ணும் குறைஞ்சிட மாட்டேன்..." - கண்ணியிடில் சிரித்தான் அவன்.

செபாண்டியன் "ஜீசஸ்... ஜீசஸ்..." - என்று முணுமுணுத்தான்.

"நீ நேற மாட்டே!" - முத்து கிண்டலாகச் சிரித்தான். "சரி, வண்டியை உடு..."

செபாண்டியன் வண்டியைக் கிளப்ப, முத்து குறுப்புக் கட்டு ஒன்றை எதிராக அவிழ்த்து அவன் பக்கமாகத் தள்ளியிட்டான்.

"சுருப்பு கீழே விழுது பாரி..."

"ராஜாத்தி எடுத்துக்கிட்டுப் போய் இவா..."

"எடை போட்டாக் குறைவாது!"

"அதை நான் பார்த்துக்கறேன்..." - அசடு வறியச் சிரிக்கும் முத்துவைப் பார்த்து அருவருப்பாக இருத்தது செபாண்டியனுக்கு.

“சிலன் அண்ணா! சிலன் அண்ணா!”
கைவிலிருந்த பத்திரிகையை மடித்து வைத்து
ஜயசேகர் நிமிர்ந்தான்.

பள்ளிக்கூடப் பைஸைத் தோளில் மாட்டிக்
கொண்டு ஜோஸைப் நின்றுகூத்தான். வெளி
லில் நடந்து வந்திருந்த களைப்பு பேரூதம்
புதுமெ நெற்றியிலும் முத்து முத்தாய் நின்
தது.

“என்ன?”

“என்ன விஷயம் என்று எனக்குத் தெரி
வாது. அந்த மகேசுவரிக்கு உங்களைப் பாரக்
கணுமாம்!”

அவன் முகத்தில் தெரிந்த எரிச்சலைக்
கண்டு ஜயசேகருக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

“பார்க்கணுமென்றா இங்கே வரட்
டுமே!”

“வரமாட்டா. அந்தவருக்கு அவனைக்
கண்டா பிடிக்காது.”

“அது ஏன்?”

பற்றிய ஆத்திரம் வெஞ்சிவம் கவன்று கொண்ட
யிருந்தது. புனிதா சொன்னதில் உண்மை
இருக்குமானால் சீனியாவுக்கு என்ன ஆகி
விடுக்கும் என்று கற்பனை செய்து பார்க்கக்
கூட அவனுக்குத் திராணி இல்லாமல்
போயிற்று. தம்பிவிடுக்க முடியாது என்ற
திராணி திரும்பத் திரும்பத் தோன்றினது
லும், அவன் உயிர் பிழைத்திருக்கலாம்
என்ற நினைவு தம்பிக்கை வெஞ்சின் ஓர்
ஓரத்தில் அழுக்க அழுக்கத் துளிரவிட்டுக்
கொண்டிருந்தது. அவன் உயிர் பிழைத்திருந்
தால் போதும் அவனுக்கு. அவனது உடலுக்கு
எந்தகால அலமானம் ஏற்பட்டிருந்தாலும்
அதற்கு அவனோ அவனோ பொறுப்
பிக்கை.

காதல் என்றும் திருமணம் என்றும் மனம்
நினை திரும்பிவிடக் கூடாது என்று உபதே
சித்த கருமாரன் உபயோகித்துக் கொண்ட
பெண்மகள் எத்தனை பேர்! அவனே பெருமை
வாய்ந்தக் கொண்டான் — “சிங்கன ராஜனுவம்
தம்ப பெண்களைக் கற்பழித்ததை விட நம்ம
உட்பட உன் அழிச்சது அதிகம் என்று!”

புனிதா சொன்ன விஷயம் சீனியாவின்

நிழல் வேண்டும்

“அந்தவரைத்தான் கேட்கணும்” என்று
அவன் சிரித்தான். “ஃப்டுக்கு வரணுமாம்.
அவ அப்பாவுடம் அம்மாவும் ராமேசுவரம்
போயிருக்கார்களோ என்னவோ?”

ஜயசேகர் எழுந்து அவன் காணாத திருவி
ளையின்.

“நீ உளவு வேலைக்குச் சரியான ஆள்.”

“அவன் செஞ்சைப் மாட்டிக் கொண்டும்
போது ஜோஸைப் தவறிக் கொண்டு நின்
ருன்.”

“அக்காணவப் பற்றிக் தகவல் இங்கே
ஒன்றுமில்லை. இங்கே இல்லைதான்?”

ஜயசேகர் அவனுடன் போகிற அழுத்தின்
பிடித்து. “இல்லை” என்றான் மெல்லிய
குரலில்.

“எனக்கு நம்பிக்கை போல்விட்டது”
என்று சொல்ல நினைத்து, சொல்லாமல்
அவன் தெருவில் இறங்கி நடத்தான்.

புனிதா சொன்ன செய்தியிலிருந்து சீனி
யாவின் பெயர் இங்கு நெற்றியில்தாவின
திச்சயம் இருக்காது என்று புரிந்து
போயிற்று.

அன்று இரவு மூழுமையும் கருமாரனைப்

பெற்றோர்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்
கும் என்று அவனுக்குத் ஆச்சரியமாக இருந்
தது. அவனிடம் சொன்னதும்: வாத்து என்று
நினைத்திருப்பார்களோ? அதனால்தான்
அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி இந்தியாவுக்கு
அனுப்பினார்கள்? போகிக்க போகிக்க அவ
னுக்குத் குழப்பம் அதிகரித்தது. புனிதா
சொன்ன செய்தியும் உண்மையானவதா
என்று தெரியவில்லை. “வாரோ சொன்னார்
உன்” என்றுமே தவிர. மேற்கொண்டு
எதுவும் திட்டமாக அவனுக்குச் சொல்ல
முடியவில்லை. அன்றைலாம் அவன் பட்ட
துவர்த்தனத் தண்டு. அவனுக்குள் அமர்ந்து.
“அந்தச் சைத்தி தலையிலிருக்கலாம் சிலன்”
என்றான். “இப்ப அந்தக் கருமாரனைத் துரத்
திக்கிட்டுப் போறதனுடே உங்களுக்கு லாபமு
மில்லை. சீனியாவுக்கு என்ன ஆக்கணு
அவன் வாணவத் திறந்து சொல்ல மாட்
டான். உய்ய உசிக்குக்கு ஆபத்து.”

உளவறிந்தி

"நான் எதுக்கு உயிர் பிழைச்சிருக்கணும் புனிதா? என்னவோ குருட்டு அநிர்யஸ்த நிலை தப்பினேன். விதி மறந்து போனதை நானே செய்துக்க வேண்டியதுதான். நான் மட்டும் இப்படித் தனியா நிக்கிறது வேலிக் கூத்து போல இருக்கு."

"சீச்சி, இப்படியெல்லாம் நீ பேசக் கூடாது. சேலியா உயிரோடு இல்லேன்னு நிச்சயமாத் தெரியாத திட்டியிலே நீ இப்படி கதைக்கிறது 'அசட்டுத்தனம்'. புனிதா, சேலனைக் கண்டியானது ஒரு தான் அவ்வத்து நிலை நான் என்ன சொல்லட்டும்?"

அவன் இதை நினைத்து நினைத்து அயராப் பெருமூச்சு விட்டான். அவன் மனசு அவனை ஏமாற்றுவது போலாது என்று கற்றிற்றுமுள்ளவர்கள் காட்டும் ஆசை வேறு! இந்த மயிரிழை ஆசையை எவத்துக் கொண்டு இங்கு உயிருக்கும் பாதுகாப்புப் பும் நிம்மதியும் இருந்தாலும் முன்னிய மேல் நிற்பது போல் இருந்தது. எப்படிப்பட்ட அவல நிலை இது சொந்த மண்ணில் நிற்க நிழலில்லாமல்!

"வாருங்கோ துயசேலன்!" அவன் இருக்கிறதே உயிரினைவுக்கு வந்து நிமிர்ந்தான். அவனைவுமறியாமல் மிகேவரின் விட்டு வானத்துக்கு வந்திருந்தான்.

மிகேவரின் முகத்தில் சுற்சுகமா உல்லாசமா என்று புரியாத ஒரு கவலை இருந்தது.

"எங்கே கண்டை மூழ்க் கொண்டு போயிர்?" என்று அவன் சிரித்தான். தோஸகிப் சொன்னது போல் விட்டில் யாரும் இல்லை என்று தோன்றிற்று.

அவன் நினைவில் சில உட்காருவையில் "உள்ளே யாருங்கோ, உங்கிட்டே ஒரு விஷயம் சொல்லணும்" என்றான்.

"மாயாவும் மாயியும் இல்லை?"

"இல்லை. கோலிதுக்குப் போயிருக்கார்கள். அதுவேதான் கூப்பிட்டனுப்பினேன்." அவன் உஷாரானான்.

"அப்படியென்ன ரகசியம்?"

"ரகசியம்தான். யாருங்கோ!"

அவன் இன்னும் தயங்குவதைக் கண்டு அவன் அவன் கரத்தைப் பற்றி இழுத்தான். "உங்களுக்குச் சேலியா என்று ஒரு சின்ன விதி இருந்தது உண்மையா?"

அவனுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

"யார் சொன்னது உனக்கு?"

"நீங்க உள்ளே யரல்லேண்டா நான் எப்படி கதைக்கிறது?"

அவன் சட்டென்று உள்ளே சென்றான்.

"யார் சொன்னது உனக்கு?" என்று மீண்டும் படபடத்தான்.

"நீங்க எங்கப்பாவிட்டே சொல்ல மாட்டீரா?"

"சரி, சொல்ல மாட்டேன்."

"கையை நீட்டுங்கோ!"

என்று அடித்துச் சத்தியம்வாங்கிக்கொண்டான்.

"எனக்கு ஒரு சின்னவிதன். அவன்

யாருண்டெல்லாம் கேட்கக் கூடாது. அவன் சொன்னான்."

"என்ன சொன்னான்?"

"உங்களட சேலியாவைப் பற்றி!"

"என்னைப் பற்றிப் பேசக் எப்படி வந்தது?"

"ஒரு தான் இந்த ஸ்திரியா நீங்க போகும் போது பார்த்தான்."

"யார் அவன்?"

"இதெல்லாம் கேட்கக் கூடாதுன்னு நான் சொல்வேனோ!"

"இந்த முகமல்லே இருக்கிறவன்?"

"நான் எதுவும் சொல்லப் போதவில்லை."

"சரி, நா கேட்க இல்லை. என்ன சொன்னான்?"

"உங்களைப் பார்த்ததும், 'அட துயசேலனு இங்கே எங்கே வந்தான்?' ன்றான். அவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா' ன்றேன். 'தெரியும், இவருக்கு சேலியா'ன்னு ஒரு பொண்ணும் இருக்காளா?' ன்றான். 'இல்லை, அவளைத்

தேடிக்கிட்டுத்தான் அந்த ஆள் இங்கே வந்திருக்கானா? என்று
"உனக்கெப்படி இது தெரியும்?" என்ருன் ஐயசேவன் திருக்கிட்டு. "புனிதா சொன்னான்?"

"ஓ, இங்கிலாந்து என்ருது விஷயம் தெரிய வராது? என் சாமர்த்தியத்தையும் பத்தி உமக்குத் தெரியாது?"

"சரி, விஷயத்துக்கு வர!"
"வேடிக்கைதான் ஐயம். சிவியாஸைத் தேடிக்கிட்டு இங்கே வந்திருக்கானா? என்று. அவ எங்கே தெரியுமா? என்று. இவன் எப்போதாவது இருக்கணும். இவனுடைய ஹிரோடு அவன்க் கடத்திக்கிட்டுப் போனான். அவ கை சாமர்த்தியமா தப்பி ஓடிட்டான்?"

ஐயசேவன் அவன் தோள்களை வெறி கொண்டவன் போல் பிடித்துக் குறுக்கி ணான்.

"என்ன சொன்னான்? திருப்பிச் சொல்லு!"

"அவ தப்பி ஓடிட்டானாம்?"

"அப்ப சிவியா ஹிரோடு இருக்கான்?"

அப்பனுடைய கண்ணின் நிகர் பண்பைப் படிப்பும் புன்னகையின் விசித்த ஆதரவுகளையும் அவன் அறிவத்துடன் பார்த்தான்.

"இருக்கணுமே!"

"இவன் எவ்வெய்யே?"

"அப்படித்தான் அவன் சொன்னான்?"

அவன் சற்றுத் திடுக்கிடாமல் அவன் அவனைத் தோண்டிப் பற்றிக் தூக்கி ஒரு தட்டா மாலை கற்றினான்.

அவன் முகத்தில் ஒரு தூதன் பாவம் தோன்றிற்று.

"இவன் என்னுள் எங்கேயிருக்கிறான்? இதை முடியும்! முடியும்! எப்படியும் போது!"

அவன் மெல்லிய யதார்த்தத்துக்குத் திரும்பினான்.

அவ உலர் தப்பி ஓடிட்டான் என்றிரு விஷயம் என்ருதுப் போதும்" என்றான்

விதானமாக. "என்ருடக்காவது ஒரு நாள் இவன் என்ருதுத் திரும்பாம இருக்கப் போற திருவோ. அப்ப மூலம் முடிக்கு விடாம தேடுவோம்."

"தப்பிச்சே பிறகு சாணுவத்துக்கிட்பே அகப்பட்டிருந்தான்?"

அவன் "தலைவைக் குனிந்து கொண்டான். அதுவும் சாத்தியம்தான்.

"கடத்தியவனுக்கு அவன் பரிசாக இருவே என்ருது பெரிய விஷயம். உன்னு டைய சினேமாவில் வரீ என்ரு" கதைக்க மாட்டியா?"

"கூடும் அது இயலாது."

அவன் சற்று நேரம் யோசனையில் திண்டான். திரென்று இவன் மேல் ஒரு பரிசு ஏற்பட்டது. செவலின் ஹிபரித்தை கணராமல் இவன் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்தான விநியாசத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிருன் என்று துயரமேற்பட்டது.

அவன் அவன் தோளில் கையை வைத்தான். "இதப் பாரி மகேசுவரி. நான் என்னவோ உன்னைப் பற்றிக் கேள்விப்பட நேன். மனசுக்கு சொல்பக் கூட்டமாவிருக்குக் கேட்க." என்றான் மெல்லிய குரலில்.

அவன் கண் கொடுக்காமல் மிரிக்குடன் சொன்னான்.

"சென்னை என்ன வேணும் என்று கதைப் பாய்க. அகங்களுக்கு என்ன வேலை?"

"ஆதாரமில்லாம கதைக்க மாட்டான். இந்த வேலை கைக்கு வேண்டாம். அப்பது மட்டுமேயே தவறுத காறியம் இங்கே எவ்வளவு கொழித்துக்குப் பறித்தி கொடுக்கிருக்க. போய்க் கத்துக்கோ. எங்கேயிருந்தாலும் கெளரவமாய் பிழைக்கக்கூடாம்."

அதெல்லாம் என்னை மட்டும் தான் பிழைக்க வைக்கும். என் நாட்டுக்கு விருதில் விடைக்காது!"

"என்ருது வினங்க இல்லை?"

அவன் ஆவேசம் வந்தவனாய் போல அவனைப் பார்த்துத் தீர்க்கமாகச் சொன்னான்.

"தம்ம நாட்டு விருதாக்காக அபுத மேத்திப் போராடா ஹீரோளுக்குப் பணம் தேவை. தம்ம தோக்கத்தான் முக்கியமே தவிர பணம் எப்படி வரது என்று முக்கிய மில்லை. என் உடம்பை வித்துக் கூட நா அகங்களுக்குப் பணம் அனுப்பத் தயக்க மாட்டேன். ஐயசேவன் தீர்க ஒரு பேசு. உன்னைப் போல இருக்கறவன் கனைப் பாரிக்க என்ருது வெறுப்புத்தான் வரது!"

முகம் பண்பாக்கப் பேசும் அவனை அவன் சொகத்துடன் பார்த்தான். போனத வந்துவையிட இவனை அட்கொண்டிருக்கூம் போனத விர்யம் கொண்டது என்று தோன்றிற்று.

"போகியே புறமுதுகு லாட்டி ஒரு பெண் ஊக்காக ஓடிவந்த பேசு!"

அவன் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு மெல்லிய அலத்துமானான்.

"மகேசுவரி, உன்னை விட நான் பெரிய வன் என்றதை மறந்திடாதே!"

"இத்தப் போராட்டத்திலே தோக்கமும்

செய்யும்பதில் முக்கியம். அவர்கள் 'என் னுள் அவன் ஆனவன்தான்'.

அவன் தோடிடின் வெளிவே வந்தான். அவன் அவனைக் கூப்பிட்டுச் சொன்ன செய்தி தந்த சத்தொலும் கூடக் கடைசியில் வாய்த்து போய்விட்டது போல் இருந்தது.

கால் போல போகவில் அவன் தந்த தான். சிலியாவின் அப்பா பேசைக் கேட்டுக் கொண்டு இங்கு வந்தது உயத்திலக் காரத்தன். என்னு தோய்ந்தது. இப்பொழுது மீண்டும் இவ்வகத்து எப்படியும் போவது? இந்தத் தகவலைச் சொன்ன மிகெவரின் தம்பன் திச்சயம் அவன் இருந்த இயக்கத்தை நேர்ந்தவனை இருக்க போகும். இவன் புதிது இருப்பதைக் கரு மாறாதுக்கு தெரிவிக்காமல் இருக்க ம.வ. டரன். சிலியா தப்பித்துக் கொண்டு போனான் என்பது அவமானத்தையும் சூய சிலன் மேல் இருக்கும் வைத்தவனையும் கரு மாறல் மறப்பாது.

தோக்கம்மதல் முக்கியம் என்பதென்கிறேன் மிகெ வன். தோக்கமே தன சிறும்பிவிட்டது என்னால் அவன் புதிது சொன்னான்?

"என்னவா லவசின், என்னை ஆகா சத்தன் பார்த்துக்கிட்டு நடக்கிறேன்" என்ற குரல் கேட்டு அவன் சிறும்பினான். ரெஜின் தச் ஆயின் குமார்தா விட்டுக்கே கொண்டிக் கொண்டிருந்தார்.

"என்னவா செய்வ? நிலத்திலே ஓன்றும் காண இல்லை"

"தோடித்து போயிடாதே இன்ன தியன்

தெரியுமா? இந்தியாவிலும் இவ்வகத்தும் உக்க பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண ஒரு உடல் படிக்கை வரப்போவது. இனிமே உக்களுக்கு விமோசனம் தான். நீங்கள்லாம் இங்கே விடுத்து சிறும்ப இவ்வகத்துப் போயிரு விட"

அவனுடைய உக்களும் மாப்பும் விரித் தன் தயவுவது கஷ்டமாக இருந்தது. இது வரை சத்தித்திருக்கும் ஏமாற்றம் என்போல் மறுபடியும் ஏமாற்றம் வருமோ என்று கூடவே லவன் எழுந்தது.

தோடி, மல்கிறாத்திரா சொன்ன சொத்தியைக் கேட்டு சிவப்பவடையாமல் உம் பிரமாத் திங்கு.

"நாளைக்கு தோசன் மிஸில்ட் பார்ப்பு வேரட த் கொலம்போ கிணம்பத் தவா சாசனாம் பிரபு"

"தோ பிரமன்யம்" என்று அவன் சிரித் தான்.

"அவரோடவே த் சிறும்பி வந்துக் கூடாது" என்னுர் மல்கிறாத்திரா. அத் தனை கருவாக திறவெறும் போகிற விஷய மிக்கே இது. இவ்வகையிலே கொஞ்ச காலம் த் தக்க வேண்டி வரும். கொலம்ப போலியை கண்டது இரண்டு மூன்று மாத்கும் காவது போலும் இருக்கும்.

"தோ பிரமன்யம்" என்றால் அவன் மின் றும் கந்தகத்துடன்.

(தொடரும்)

மிருத சஞ்சீவின் மந்திரம்

கோகுலம் : தனவரி இத்திலம் கதை : ஆனந்தி படம் : வினு

பக்திப் புத்தகம் பத்திரிகைகள் கிலவசம்

நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் எங்களுடைய இனிப்பு, காரம் வகைகளை வாங்குகின்றவர்களுக்கு பக்தி நூல்கள், பக்தி மாதாந்திர பத்திரிகைகள் வாங்கும் துறைக்கு அனுசரித்து இலவசமாக கொடுக்கப்படும்.

இனிப்பு வகைகள்:

1. மக்களாப் பொளி	8. கடலை உருண்டை	15. கோதுமை நல்லவா
2. தேங்காய் பொளி	9. பொரியினக்காய்	16. ராஜகிரி
3. ரை மலாய்	10. உருண்டை	17. குங்குமம் மட்டு
4. மோன் மய்யு ரேக	11. தேங்காய் மோவா	18. குங்குமம் பாதம் நல்லவா
5. மாவாடு சுவாஸாடு	12. அநிசம்	19. குங்குமம் வீட்டு நல்லவா
6. இனிப்பு மோவாடு	13. வெல்ல சீதை	20. புருட்டி நல்லவா
7. மூத்திரி கத்தி	14. குத்திரி	21. குரியலவா

கார வகைகள்:

1. தட்டை	8. மாவாடு மிகை	9. வறுப்பறு
2. தேன்மூலி	9. மாவாடு மிகை	10. மாவாடு மிகை
3. மாவாடு மிகை	10. உருண்டை மிகை	11. குங்குமம் மிகை
4. சீதை	11. மாவாடு மிகை	12. சீதை

பொடி வகைகள்:

1. கருவேலப்பொடி	3. திட்டிப் பொடி	5. ரைப் பொடி
2. பருப்புப் பொடி	4. சாம்பாப் பொடி	6. வறுப்பறு மிகை

திருமண வைபவங்களுக்கு, பருப்புத் தேங்காய் அநிசம், திரட்டுப்பாஸ், சீர் குறுக்கு ஆகியவற்றை தயாரித்துக் கொடுக்கிறோம்.

தி கிராண்ட் ஸ்டீட்ஸ் & ஸ்நாக்ஸ்

24, 2வது மெயின் ரோடு, கார்தி நகர்

அலையாறு சென்னை-600 020

பேன் : 412557

ஆட-மேசை

சமீபக் நியாயங்கள்

"மதம் மாறுவதை விட, வரதட்சணை கொடுப்பது தப்பில்லா கல்வாக்குத் தோண்டியா?" என்றான் சந்திரன். விவிட்டா பதில் சொல்ல எத்தனித்த போது.

"சந்திர! எல். ஓ. பி. புரொடக்ஷன் ரிஜிஸ்டரில்..." என்றபடி புரொடக்ஷன் மானேஜர் குறுக்கே வந்தார்.

"அப்ரண்டிஸ்ஸு ஏனோகாஜேன்னு இருக்கணுமா என்ன? பொறுப்பை இழுத்துப் போட்டுக்குங்க!" என்று அவர் அடவையப் பண்ணும் நேரம், விவிட்டா மெதுவாய்ச் சத்திரனை விட்டு நகர்ந்தான்.

ஒரு நாள் வேடிக்கையாகத்தான் பேச்சு ஆரம்பமானது. "நீங்க எதுக்குத் தாடி வச்சிருக்கீங்க!" என்று விவிட்டா கேட்க, சந்திரன் அங்கே ஆரம்பித்தான்.

"அப்ரண்டிஸ்ஸு பரிசீலிப்பாளர்களுக்கு ஆபிரதந்திரத்து நியாயம் கண்டெக்ட்ட வரணுங்க. அது வரைக்கும் தாடிவை எடுக்க மாட்டேன்."

"சரிதான். அப்ப தாடிவை எடுத்தாய்ப்பல தான்! நான் ஏதோ காதல் தோல்வியோன்னு நினைத்தேன்."

"அதுவும் வான்தலம்தான். நான் வங்க பண்ணின் பொண்ணுக்குக் கல்யாணம் ஆயிட்டுது."

"இன்ட்ரஸ்டியல். வாரது?"

"கல்வாக்குக் கூட அந்தப் பொண்ணை நல்லாத் தெரியும்."

"யாரு?"

"அதாங்க, ரேவதி!"

"சச்சி! சரியான அறுவை."

"பொறுக்க! இன்னும் முடிவடைய இப்ப ஒரு முனையின் பொண்ணை வங்க பண்ணேன்."

"யாரு? நதிபாலா? அறுவை தங்ககிட்ட ஆன விடுங்க!"

"அதான் மதம் மாறலாமன்னு பார்த்தி நேன். என்று சந்திரன் ஜோக் அடித்த போது, விவிட்டா சிரிப்பானான்.

சந்திரன் கவனித்தான். அமைதியானான். இவளிடம் ஏதோ ஒரு கோகம் இருக்கிறது. நேரம் வரும்போது அவளை சொல்லட்டும் என்றிருந்தான். அவளை ஒரு நாள் சொன்னான்.

கல்லூரி நாட்களில் விவிட்டாவிற்குக் கல்

கரம் கால்படிக்கையில் நாட்டம் அதிகம். பல பரீட்சைகள், சர்ட்டிபிகேட் எல்லாம் சரிவர சாதாரணம். ஓர் அரைத்துக் கல்லூரி கலை கிழாத்தில் முதலில் நவாபின் ரிங் டான் டைன் பார்த்து அதிர்வித்தான். 'ரிங் டான் மார் வலன்' என்றான் அவளிடம்.

முதல் பரீட்சை வரக்கு என்பதில் அவர்கள் இருவர் கல்லூரி கலாச்சாரம்தான் கரும் பேரட்டி இருந்தது. கடைசியில் விவிட்டாவின் காவேஜ் அதைத் தட்டிச் சென்றது.

"புடை வலக்கு இருக்கிற மதிப்பு, எப்பவும் போட்டுக்குக் கடைபாது" என்று தவான் இன்ட்ரஸ்டியல்.

"டோண்ட் பி லிங்கி. இந்த மெக்ரூரிட்டி கூட இல்லாமன்னு போட்டியில் பங்கேற்க வரக் கூடாது. தாங்க ஒண்ணும் புடைவையைக் காட்டுப் பரிசு வாங்கல; எங்க திறமைக்குக் கொஞ்ச சேது!" - என்றான் விவிட்டா.

"அப்ப எங்களுக்குத் திறமையில்லையா?"

"காசி. தோ கமெண்ட்ஸ்" என்று அவன் அதிராமல் சொன்னபோது தவான்க்கு எரிச்சல் வந்தது.

தவான் அந்தக் கலைகிழாலைத் தவிர்த்த கலைஞனாகத் தோற்றெடுக்கப்பட்டான்.

அவன் எரிச்சல் அடக்கவில்லை.

அவன் கல்வாட்டைச் சொன்னபோது, கோபமாய் வந்து விட்டான்.

அடுத்த கலைகிழாலை மோதல் தொடர்ந்தது. பாட்டுப் போட்டியில் இவன் முதல் பரிசு வாங்கினான்.

"பார் பார் என்னை"

நம் பாவம் கமக்கவே

பாசில் வந்தனை மேக

பார் பார் என்னை"

என்று பாடினான்.

"கிறிஸ்துவ தீபதிதானே! அதான் அவ கிறிஸ்துவம் பாட்டுப் பாடிய பரிசைத் தட்டிட்டுட்டான்" என்று தவான் சொல்ல, "நீங்க ஏன் இப்படியே கோணவா சித்திக்க நீங்க! பெண்வாக்குக்குத் திறமைக்கே பரிசு கிடைக்காதா? மதப்பாடல் பாடக் கூடாதுன்னு விதி இல்லை பொதுவா நான் மதப் பாடல்களைத் தவிர வேறெதுவும் பாடற தில்லை மேலும் பரிசு களை மயத்து நான் திறமையை எடை போடுவதில்லை ஏன்னு ஒரு கவிதைப் போட்டியிலே பாரதிக்கே

மூன்றாவது பரிசுதான் விடைக்கது..."

என்று விவிட்டா பொரித்து தன்னை நவான் அவனைத் தீர்க்கவாய் திமிர்ந்து பார்த்தான்.

கொஞ்சம் கறுப்பு, முகம் ஒவ்வ னப்சனம், தலை பின்னப்படவில்லை, காதில் டைமண்ட் வடிவில் டைட், கழுத்தில் விலுளவ...

இடுப்பில்செருவெடுத்தகரிப்பைபடுத்து மேலுதட்டைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

"ஸாரி" என்றான் நவான். கரையில் உண்மை தெரிந்தது.

விவிட்டா அச்சரிவப்பட்டான்.

இவ்வளவு சிக்கிரம் அவன் மாறுவான் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"தீங்க என்ன பிராந்தம்?"

"எலக்ட்ரானிக்ஸ்."

"அப்படியா? முத்துசாமி தெரியுமா? எம்

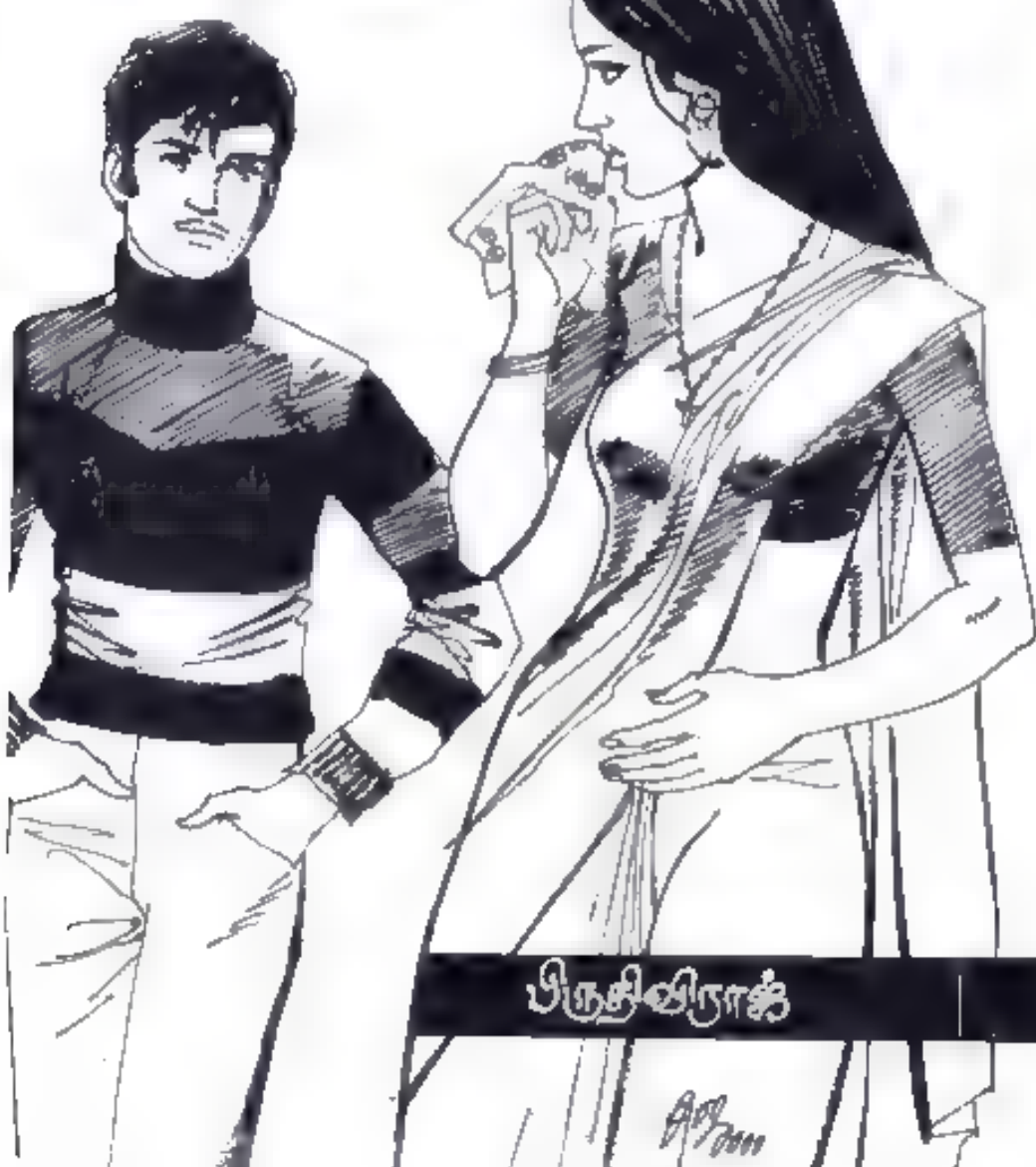
வாரும் கதிர்வல்ல ஒண்ணப் பழக்கோம். எனக்கு ஒரு மாரில் போயிருந்து."

"என்ன அம்மினு?"

"இங்கே அப்பனாவிய் கவாலிபி கேட்கும்." என அழகாய்க் கிரித்தான்.

மூன்றாவது விழாவில் பரிசை அவன் காய்கினான். விவிட்டா "தம்ஸ் அப்" செய்து, கண்ணடித்தான். "என்ன சத்தோ அய்யா?" என்று கேட்டான்.

"முகம் முறைப்பப் பரிசு விடைச் சிக்குது" என்க பிரின்ஸிபை உடனே பார்த்துக் கணுப். என்று சத்தோஷத்தில் குதித்தாடினான். பின்பு அவனைப் பார்த்தபோது மிகவும் கருத்தப்பட்டான்.

பிரதிவிநாக்

சிறீராம்

வேதப் பொருளான பரமாத்மா, தசரதன் குழந்தையாக வேஷம் போட்டுக் கொண்டவனும், வேதமும் வாக்கியமும் குழந்தையாக, ராமாயணமாக வந்துவிட்டது. அந்த ராமாயணம் முழுக்க எங்கே பார்த்தாலும் தர்மத்தைத் தான் சொல்லியிருக்கிறது. ஊருக்குப் போகிற குழந்தைக்குத் தாய் பட்சணம் செய்து தருகிற ஊர்க்கப்படி கௌசல்யா தேவி காட்டுக்குப் போகிற ராமனுக்குப் பதிலாக வகுக்கப்படும் கெட்டுப் போகாத பட்சணமாக இந்தத் தர்மத்தைத்தான் கட்டிக் கொடுத்தான். ராகவா, நீ எந்தத் தர்மத்தைத் தருகிறாயோ, அதாவது எதனியத்தோடு, நியமத்தோடு அதுசரிக்கிறதோ, அந்தத் தர்மம் உன்னை ரகிக்கலும் என்று ஆசிர வாதப் பட்சணம் கொடுத்தான்.

நியமம், அதாவது தனது எந்த விதப்படி வெறுப்பு இல்லாமல் சாஸ்திரத் துக்குக் கட்டுப்படுவது முக்கியம். அதே போல் எதனியம் முக்கியம். ஒருத்தர் பரிசாசம் பண்ணுகிறார் என்று தர்மத்தை விடக் கூடாது. ராமனை காட்சை வகம் மனனே பரிசுத்தான். "அண்ணா நீ தர்மம், தர்மம் என்று எதைப்போ கட்டிக் கொண்டு அழுதால்தான் இந்தனை கட்டிடங்களும் வந்திருக்கின்றன. அதை விட்டுத் தன்னு, தசரதன் மேல் யுத்தம் செய்து ராஜ்யத்தை உணக்கு தான் ஸ்வேக் ரித்தத் தர அனுமதி தா" என்று அன்பு மிகுதியால் சொன்னான். ஆனால் ராமன் யார் என்று சொன்னாலும் பொருட்படுத்தாமல் தர்மத்தையே காத்தான். கடைசியில் அது அவனைக் காத்தது. தர்மம் தலைகாத்தது. ராமனானுக்குப் பத்து தலைகள் இருந்தும் அதுதர்மத்தால் கடைசியில் அத்தனை தலைகளும் உருண்டு விழுந்தன. ஸ்ரீ ராமன் இன்னும் 'ராமோ விக்கிரம வான் தர்ம' என்றபடி தர்மத்தின் தலை ஏறத்து தர்ம ஸ்வரூபமாக அதுக்கிரமம் செய்து வருகிறது.

காஷாந் ஸ்ரீராமனை வடவெமாகக் கொண்டு, "ராமராம" என்று மனசாரச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறவர்களுக்குத் தீர்தமஸ்கன் எல்லாம் விலகும். தர்மத்தை விட்டு எந்தாலும் விவகாரம் அவர்கள் ஆனந்தமாக வாழுவார்கள்.

— துக்குக்கு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

"எங்க பிரிந்தி எங்கென்ச சரியாக் கொளற லிக்கிய பரிசு கிடைச்சதுன்னு சொன்னு, வேறே எந்த காவேறும் வரலையன்னு, கிண்டல் வேறே"

"சரி விடுங்க. கலை, காதல் மாதிரி, அருமை தெரிந்தவன்தான் மறிப்பான்! நவாஸ் லிவிட்டாயை நிமிர்ந்து பார்த்தான், கண்களில் பொய்யில்லை.

தீர்செயலாகச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், நேரம் குறித்துக் கொண்டு சந்திக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் வெளியே போக ஆரம்பித்தது லிவிட்டா அப்பா விற்குத் தெரிய வந்தது. நவாஸிடம் பேசினார்:

"எல்லாம் கெள்விப்பட்டேன். இப்ப அவனைக் கல்யாணம் பண்ணித் தாரேன். கூட்டிட்டுப் போறீங்களா?"

என்று அவர் சொன்னபோது, குரலின் கடுமை உணர்ந்து அமைதியானார்.

அவர் இவ்வளவு தடாவடியாகப் பேசுவார் என்று நினைக்கவில்லை.

"நாங்க கஷ்டப்பட்டு அவனைப் படிக்க வைப்போம். நீங்க வந்து ஊர் சுத்தக் கூட்டிட்டுப் போறீங்க! பெற்றோர் எல்லாம் மனடயங்களை?"

"இவ்வ. இப்ப கல்யாணம்."

"தெரியும். முடியுமா, உங்களுக்குப் படிப்பு முடிஞ்சு, வேலை கிடைச்சக் கவமா சம்பாதிக்கற வளர சப்போர்ட் பண்ண, நாங் என்ன முட்டாளா?"

தவாஸ் பதில் பேசவில்லை. இந்தக் கோணத்தில் அவர் பேசுவார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

"என்வடா! இவ்வளவு பச்சையா பேசறேன்னு தோணுதா? உங்களை மாதிரி அப்பா காலிலே நோட்டல், சினிமான்னு கத்தறவங்களுக்கு, அதுவ லுனை யோட வேற, நாங்க எப்படிப் புரிய வைக்கிறது?"

வார, இதுவ வந்து...

"பொறு. நீ ஒரு முஸ்லிம். நாங்க கிறிஸ்தியன்."

"ஸார், கிறிஸ்தியன், முஸ்லிமெல்லாம் நாளைவருத்துக்கிட்டா எங்கனோட உடையுள் நயிதான் உங்க இடேக."

"ஸ்டாப் இட்! ஐ டோண்ட் வான்ட் உயலாக்ஸ். எனக்கு இப்ப ஏக நாளைப் பற்றியோ, அல்லாஹ் பற்றியோ கவலை இல்லை. என்ஸ்டேட் கவலை சமூகாயத் கதைப் பற்றியது. எனக்குச் சமூகம் என்ன நினைக்கப்படுகிறதுதான் முக்கியம். அவசியம்!" என்று டிரெய்டியாக முடித்து விட்டார்.

என்னால் அப்பாணய மீற முடியவில்லை. நவாஸ், மதம் மாதிரியும் தம்மீடில் ஆதரவு கிடைக்கும், 'கட்டிய புளடனாவோடு வா - அது போதும்தான்' என்ற போது அனாதையும் மறுதலித்தேன்.

அவன் கதைவைச் சொல்லி முடித்த போது கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

ஒரு நாள் லிவிட்டாவைத் தேடி ஒரு சங்கராச்சாரிய அப்பாவும் ஓர் ஆளும் வந்தார்

ரமேஷ், B.Sc., M.B.A. & கல்யாணி, B.Sc.

சூட்டி & காசி மாவேஜித் பார்ட்னர்ஸ் ஸ்ரீ சேஷாத்திரி அவர்களின் குமாரன் ரெஞ்சிவி ரமேஷ் அவர்களுக்கும் ஏ. ஆர். வி. இன் ஜூனியரிக் இன்: டஸ்ட்ரீஸுமாவேஜித் டைரக்டர் ஸ்ரீ ஆர். வி. ராகவன் அவர்களின் குமாரத்தி செளபாச்சியவதி கல்யாணி அவர்களுக்கும் திருமணம் வெகு சிறப்பாக தடைபெற்றது.

எங்களுடைய குமாரன், செல்வன் கோபால் பரத்தாமன், A.C.A. AICWA, ACMA (London) Chartered Accountant, Bahian அவர்களுக்கும் திருமதி & திரு. A.K. சாரங்கபாணி (இந்தூரன்ஸ் அதிகாரி) அவர்களின் குமாரி செல்வி கபடகமி வகமதி அவர்களுக்கும் சென்னைல் 22.12.87 அன்று சூத்தா மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தது. திருமணத்திற்கு வருகை தந்த கற்றத்தினருக்கும் தம்பர்களுக்கும் பிரமுகர்களுக்கும், ப்ரேம் தன், சிவசுமார், ஏனைய நண்பர்களுக்கும் மஹா பிரஸாதம் அனுப்பிய இசை மேதை திருமதி M. S. சுப்புலட்சுமி-திரு. சதாசிவம் தம்பதிகள் அவர்களுக்கும் எங்களுடைய மனமார்த்த தனிதனைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

திருமதி & திரு. வேணுகோபாலன் FIE,
178, ரங்கராஜபுரம் சாலை, சென்னை - 24.

கள். வினிட்டா அவர்களிடம் பங்குமாய்ப் பதில் சொன்னாள். அந்தம்மாள் தலையசைத்துக் கொண்டே, கம்பிபணிவை தோட்டமிட்டாள்.

“ரிசைன் பண்டதலைப் பார்ப்பம் இருக்காதே? அல்லது பாண்டு எதையும் கொடுத்திருக்கியா?” என்றாள் வினிட்டாவிடம்.

“இல்லை.”

“அவசரப்பட்டுப் பண்ண வேண்டாம். அவளுக்கு மரான்னங்களுக்கு வழி இருக்கா என்று பார்ப்போம்... தம்பி வாரு?”

“சத்தான. எங்குட வேலை பாரிக்கொரு.”

“சத்தான கைகப்பினாள்.”

“நல்லாயிருப்பா” என்றாள்.

சத்தான மாணேஜர் அவளுக்குப் போனான். “பொண்ணு தங்கமான பொண்ணு. வேலை வில் படு கெட்டி. நல்லது முன்னாக்கு வருவா” என்று மாணேஜர் அந்த அம்மாளுக்குடன் வந்த ஆளிடம் சொல்லிக் கொள்வதற்காக.

சத்தானவிற்கு எல்லாம் புரிந்து போனது. வினிட்டாவிடம் கேட்டான்.

“என்ன மாப்பிள்ளை விட்டுக்காரங்களை?”

“ஆமா, எப்படி? கண்டுபிடிச்சிங்க?”

“அந்தத் தொரணியிலேயே தெரியுது!”

“ஆமா! எனக்கும் அதான் பிடிக்காது. ஆனால் நங்க என்ன பண்ண முடியும்?” என்றாள் வினிட்டா. “ரொம்ப வேறே யுமாண்ட் பண்ணங்க. அப்பா வப்படி யாவது முடிக்கணும்னு திக்சுருரு. அவளுக்கு நல்ல வேலை வேறேது அட்வான்ஸ் பதிலை யாகிரம் வாங்குன்னு. அப்பா சொன்னாரு. அட்வான்ஸ் வாங்கணும்னு சாடியிகே. டை.

சரண்டர் பண்ணுன்னு கம்பிபணி சொல் லுது. அதையும் சரிதான். எதை நம்பி அட்வான்ஸ் தருவாங்க? ஆறு. பிரசீஸை இதுதான். அவங்க ‘எப்படியும் ரிசைன்

பண்ணத் தயாரா இரு’ அப்படியுனு சொல் லுங்க. என்ன பண்ண? ஒரே குழப்பமா இருக்கு. இதுக்கெல்லாம் காரணம் அவர் தான். அம்மா, அப்பாவை எதிர்த்துத் தைரி யாடப் பேசணும். ஆனால் அவருக்குப் பயம். எல்லாமே ஆண்கள் ராஜ்யம்தான்...” என்று அவள் பேசிக் கொண்டே போன போதுதான், சத்தானு கேட்டான்.

“மதம் மாறுவதைவிட, வரதட்சிண கொடுப்பது தப்புய்னு தோணுதையா?”

“அது முடிந்த போது அந்தியாவம். தயவு செய்து விளாதுங்க!”

“எவரி. நங்க பழைச்சி விளாவுது வட்டுனு நோக்கமல்ல. உங்க கண்ணுட் டி. எங்குக்குப் புரியலை!”

“அப்ப நான் மதம் மாறி, அவனோட போகிறேந்தா. இந்தச் சமூகம் என்ன சொல் லும்? நான் எங்காவது பெரிய எதிர்ப்பைச் சபாநிச்ச வேண்டுகிறார்களா? அதான் தெளி வாச் சொன்னேயே. எங்க அப்பாவை மீற முடியவில்லைனு.”

“இதே மாதிரி, இந்தப் பையனும் அப்பா அம்மாவை மீற முடியாதவனாக இருக்க லாம். அதுதான் அவங்க வரதட்சிண. நகை.. கேட்கிறாங்க. நீங்க அந்தப் பையனைக் கொண்டுண்டு ஏசுதீங்க. உங்களுக்குமே வருமப்போது, சமூகம், கட்டுப்பாடு. ஆறு. மத்தவங்க அதை எதிர்த்துப் போராடணும் இல்லையா?”

வினிட்டா திசைத்து அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“நீங்க கங்கனோ. சௌகரியமான எங் கிளை விட்டு வெளியே வர விரும்பலை. அது வேலாததான் அவரும். இதில் உங்க ணுக்கு, அவனையோ. ஆண் வார்க்கத் தையோ, குறை சொல்லத் தாரங்க கரிமை வில்லை” என்று முடித்தாள் சத்தான.

வினிட்டா மெனமமாக வெளியேறி னாள்.

“வினிட்டா ரிசைன் பார்த்து அமைச்சினைவரம் ஏன் பண்படுகிறாள்?”
“அதிலே நாடு இருக்கிறதே!”

— அ. பெ. சை.

* “ஆனால் கட்டப்பில்லாததானே இருக்கிறதே?”

“எப்படிச் சொல்றே?”

“பிறையிலுமாய் ‘லல் லெட்டர்’ எழுதுபவர்களுக்கு நாடு ரூபாய் பரி கண்டு போட்டி அறிவிச்சிருக்கா என்று பார்த்துக்கொளேன்!”

— கோ. க. கரேஷ்.

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - IV

ராஜ்மோகன் காந்தி

விருதுவாசலில் உள்ள துவம்பாதிக்குப் பட்டினத்து. எவ்வோரின்மீது இவ்விதத் தாழ்வு அளவுக்குப் பதில் ராஜாஜி சில காலத்துக்குமுன் பொதுப்பெற்று நெருங்குதல் தவிர வேண்டும் என்று மனம் போட்டல் கொடுக்கொண்டிருந்தார். இந்த யோசனையை துவம்பாதி வால் ஆயோதித்தார். மதுரைப் போட்டினத்துக்கு ஓர் மதுரைத் தீவகரம் உள்ளிருந்தும் (இருந்தும்) மதுரைப் போட்டினம் துவம்பாதி வால் மயித்த தரிசனம் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதனால் மருகளுக்கு மற்றவர்களைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியதில்லை. மதுரை இப்போது என்னதான் கூற என்னுக்கு அனுபவித்திருக்கிறார். ராஜாஜி சிகரெட்டைப் பற்றி என்னதான் செய்யக்கூடும். பற்றி ஒரு தீக்குச்சிதான். அதன் பின் முடிந்த பிறகு அதன் ஒரு கண்ணைப் போகவேண்டி இருந்தால் என்னதான் நினைத்தால் தாக்கி எறிந்து விடலாம்...

"நான் மிகவும் கவலையுடன் போயிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு காலத்திலும், இதன் உங்களைக் கவனித்து உணர்வு முடிவாக, நான் ஒவ்வொரு பிறகு மற்றவர்கள் கதி என்னவாகும் என்பது பற்றிக் கவலைப்படத் தவிராது இல்லாத அளவுக்கு நான் சொந்தம் போயிருக்கிறேன். துவம்பாதி வால் துவம்பாதி கவனித்துக் கொண்டவர்கள் என்பது எவ்வுத தெரியும். எனது உடலும் அறிவும் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் காலத்திலேயே நான் வேலைவிலிருந்தும் களைபரத்திலிருந்தும் விடுதலை பெற்று அமைதி காண விரும்புகிறேன். ஞாபகச் சிவன முத்துவிட்ட வயதான முட்டான் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு பதிலிலிருந்து ஒவ்வொரு நான் விரும்பவில்லை.

"என்னுடைய பதவிக்கு காலம் அதனுடைய கோணம் மாண்புமிகுமேலேயே தனித்தன்மை பெற்று விட்டது. மந்திரி சபையில் அமைச்சர் அதிகாரம் ஏதுமற்றவர்; புதிய அரசியல் சாசனத்துக்கு

18

பெரிய பிழை
வழிவாங்கும்
எதிர்காலம்

வழிவாங்கும் பிழை சாசனத்தைக் கருட்டி மூலத்தில் வைக்கிற சமயத்தில் கவர்னர் ஜெனரல்; இவர்கள் ஏதுமற்ற அமைச்சர்; உள்வாங்க அமைச்சர் - நாடாளுமன்றப் பணிகள்; இப்போதோ, பிரிட்டனில் நற்காலிகத் தாத் பதவி வேறு எனக்காகச் சிபாரிசு செய்யப்படுகிறது. கடைசியில், எங்கேயாவது ஒரு தலைமை எழுத்தர் பதவி எவ்வுத சந்தோஷமாக ஏற்று. அந்தப் பதவிக்கு சரியான கௌரவத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்தும் விதமாக நான் நினைக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூட எதிர்பார்க்கப்படும் போதும்! மருகளுக்குக் கருவிக் உள்வாங்க இவ்வளவு அருளட்டும்!

ஓ, ஆரின் மனக்கொளையும் வருத்தத்தையும் இந்தக் கடிதம் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. ஆனாலும் முடிந்த முடிவாக ஒரு பிழை உருவாகுமா? அதன் நாட்டு நடப்புகள் அனுமதிக்குமா? அல்லது ஓ, ஆரின் குண இயல்புகள் ஏற்குமா? நெருங்கு இவ்விஷயத்தில் சந்தேகம் இருக்கவே செய்தது. ஓ, ஆர். விடைபெறுகிறார் என் பதில் எவ்வாறு முதலமைச்சர் கருக்கும் அறிவித்த ஒரு கடிதத்தில், "அவர் அருகில் இல்லாததை நாம் பெரிதும் உணர்வோம்; என்னுடைய கண்கள் அதிகரிக்கும்" என்று

எழுதிய தேடு. பின்வருமாறு கடிதத்தை முடித்தார்: அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் கொஞ்ச காலத்துக்கு அகிலமாக இந்தத் தேடும் ஒப்புக் கொள்ளாது என்று தான் நினைக்க நம்புகிறேன்."

ஸார். ஆர். நில்லியில் தங்கியிருந்த கடைசியை வாரியர்கள் பத்திரிகைச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற கால கட்டமாக இருந்தனர். சற்று அவகாலம் கிடைத்தால் அந்தச் சமயங்களில் மரண தண்டனை பெற்ற கைதிகளின் குற்றம் மறுக்கப்பட்டுப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருந்தது. வயிற்றுப்பு உபாசாரமாக ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடத்தது. அதில் தேடு கலந்து கொண்டு பேசினார். அப்போது ஸார். ஆர். "இனி என்னுடைய பிரார்த்தனை என் ஆ. சிவிய் இருப்பவர்களுக்கு உதவும். என்னுடைய உ. அடிக் அல்ல" என்று கூறினார். கால்கிரஸ் தாடாசுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டம் ஒன்றில் ஓர் எம். பி. சொன்னார்: "ஸார். ஆர். சமீப காலத்தில் பல புதிய சட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அநெல்வாரம் போதாது; அவர் தொடர்ந்து பதவியில் நீடித்து நாட்டுக்கு உதவ வேண்டும் என்பதாக ஒரு மரிசை கொண்டுள்ளது. அதை நாம் சட்டமாக நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும்!" இத்தப் பேச்சு. ராஜாஜியின் உள்ளத்தைத் தொட்டது. ஆனால், அவர் முடிவை மாற்றி விடவில்லை.

வழக்கமான பண்பாட்டுடன் ஐயாதார் கால் பிரிவுபராத விருந்து கொடுத்தார். பிரயாசு வந்து கலந்து கொண்டார். விமான நிலையத்துக்கும் இருவருமே வந்திருந்தனர். ஆலாபத்தும் மற்ற மந்திரிகளும் அப்பேகு இருந்தனர். ராஜாஜியின் கிளர் குழுவிலிருந்தனர். அதுவாசிட மூலக்கை பெற்று 1931. நவம்பர் முதல் தேதி. ராஜாஜி சென்னைக்கு விமானப்பெற்றார்.

மேம்பாக்கத்தில் அவரை வரவேற்க ஆட்சியிலிருந்தவர்களும் அனுப்பப்பட்ட மக்களும் கடிதமிருந்தனர். தமிழ்த் தாயின் பெரு மிதத்துக்குரிய புதல்வர் பரதத்துக்கே சிறப்புப் பணிவாற்றியிருக்கிறார் என்று பொது அவரை வரவேற்கக் காத்திருந்தனர். அப்போது ராஜாஜிக்கு வயது எழுபத்து மூன்று!

உலகமாவது சாலை விட்டுக்குத் திரும்பி வந்து வராத தொடங்கிய ஸார். ஆர். நமது மகாபாரதம் பெரு வெற்றி அடைந்திருப்பதில் மகிழ்ந்தார். தமிழ் மூலம். அப்பேகு மொழி பேசிய அடியை இரு தாக்கமும் வீற்றுப் போய்விட்டன. மதுபதிப்புக்கள் வெளியிட ஏற்பாடுகள் நடந்து வந்தன.

ஐயாதார்வாசிடமிருந்து சேதுமாதலிது வந்ததன் அங்கப்போது வந்தன. "நீங்கள் இவ்வாறும் நில்லி ஏதோ வித்தியாசமாகத் தொன்றுகிறது" என்னும். "தான் தனிமையை இப்போது கண்டிருக்கிறேன்" என்றும் எழுதினார்.

ஸார். ஆர். தமது கல சேதித்ததை எழுத

கலங்கும் என்று தம்பர் ராமராவ் கருத்துத் தெரிவித்தார். ஆனால் அது ஸார். ஆருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அநேகமாக எல்லாச் சமய நிலங்களும் தங்களைத் தாங்களே புதர்ந்து கொள்வதாகவும் தங்கள் செயல்களுக்குத் தாங்களே தியாயம் கற்பிப்பதாகவும் அமைவிறை என்பதாக அவருக்குச் சமயத்தம் என்ருமே பயம்! அந்த நோவிலிருந்து தாம் தப்பிக்க முடியுமா என்ற சந்தேகமும் அவருக்கு இருந்ததால் கல சரிதம் என்ற எண்ணத்தைய அவர் கெளுத்தார். மேலும் கலசரிதம் எழுதினான் அது. தமக்கு இனி இருந்த காலம் மட்டுமே கண்டு, எதிர்காலம் கிடையாது என்பதை ஒப்புக் கொண்ட தாலும். ஆனால் அத்தகைய கலாவு அவருக்கு ஏற்பு வேயில்லை. ஒவ்வொருவரையும் கருதினார்; அந்தப் பெரு முடித்ததில் மகிழ்ந்தார். கட வே பயனுள்ள எதிர்காலத்தையும் எதிர் நோக்கியிருந்தார்.

ராபர்ட் ஸார். கலவன் கல எழுதிய வீர சாகச தாவல்களைப் படித்தார். ஸார். ஆர். அவை அற்புதமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன என்று ராமராவ்வுக்குத் தாம் எழுதிய கடிதத்தில் விளக்கித் தவார். "நீங்கள் கெரு காலம் முன்பே திவந்தைப் படித்திருப்பீர்கள். ஆனால் தான் என்று இன்னும் கவனம் குறைந்தப் பிரயத்திப் படிப்பதற்காக திவந்தை ஒதுக்கி வைத்திருந்தேன் போலும்!" என்று குறிப்பிட்டார். ராமராவ் தத்தைக் கலி பத்திரிகையில் கொடுத்த எழுதி வர வேண்டும் என்று அதன் ஆசிரியரும் ஸார். ஆர். நம்புமாவை கிருஷ்ணமூர்த்தியே. போது உடனே அதற்கு ஒப்புக் கொண்டார் ஸார். ஆர்.

ஆன போதிலும் கல க. த. ப்புக்களுக்கு முத்து கட்டி அவர் துறவியாகி விடவில்லை. ராமராவ் எம். பி. பதவியைக் கட்டி ராஜாஜி செய்து விடவில்லை. அவர் கலவியாகி போய் வராத விருப்பவதாக ஒரு தானியம் குறிப்பிட்ட போது. உடனே. அதற்கு பதும் பத் தெரிவித்தார். "அத்தகைய பரமாத் தனியை அடைகிற மனப்பக்குவத்தை நான் இன்னும் பெறவில்லை" என்று எழுதினார். திவந்தைப் படித்துவிட்டு விடப்ப்பட்டது ஒரு பம்பாய் பத்திரிகையாக. "ராஜாஜியின் மனுப்பாசது அருத்ததாக எத்தப் பதவியில் அவர் அமர்வாரோ என்று தம்மை யோசிக்க வைக்கிறது!" என்று எழுதினார். அது நோம்பயும் செட்டிக்காரத்தன்மையான ஒரு விமர்சனமாக. ஆனாலும் அந்தப்பத்திரிகை வானே உட. மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு ராஜாஜி சென்னை மாகாண முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்றப்போது. மற்ற எல்லாவையும் போய் தாலும் திருக்கிட்டுத் தான் போகிறப்பார்!

தமிழாக்கம்: வி. சாஜேந்திரன்

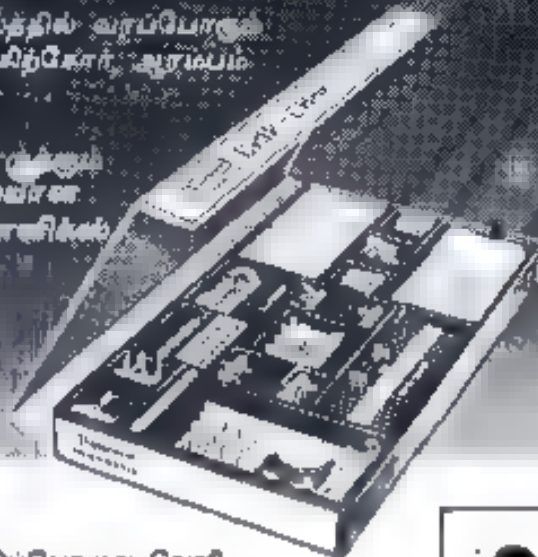
(ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - IV முத் தம். தந்தை பரகம் 1931 ஏப்ரல் 17 உ. கலி புத்தகம் குறிப்பித்திருக்கிற அருகப் பாடும்.)

சிப்-சாப்

தங்கமோ இயக்கக் கடித எலக்ட்ரானிக் விட

எதிர் காலத்தில் வரப்போகும்
புதிய உலகிற்கோர் ஆரம்பம்

எல்லோருக்கும்
தேவையான
எலக்ட்ரானிக்ஸ்

100க்கும்
மேற்பட்ட
தங்கமோ கற்றுக்
கொள்ள
முடியும்
எலக்ட்ரானிக்ஸ்

சிப்-சாப் இப்பொழுது வெளி
நாட்டில் பிரசித்திப் பெற்றுள்ளது.

களில் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய படங்கள் அடங்கிய புத்தகம்.
பாட்டரிக்ஸ் இயக்கப் படுவதாய் பாதுகாப்பானது.
வினோபாட்டு நேரத்தை கழிப்பதுபோல இதன் மூலம்
மகிழ்ச்சி சம்பாதிப்பதோடு விடயங்களுக்குக் கொண்டு
எலக்ட்ரானிக்ஸ் கற்றுக் கொள்ளலாம். சாயடிக்ஸ் எழவும்
தேவையில்லை. இதன் இணைப்பற்ற எந்த உலோகமும்
தேவையில்லை ஒரு சிப் துணியோடு உருவாக்குத் தேவையான
திறப்பைப் பிடிக்கும் அலகம். நினைவுகள், நீ அவரகம், இதை
ஒருநினைவு, உரான்கள் விட்டான முறையான உருவாக்கலாக.

உங்கள் கல்விக் கூடமோ
அல்லது சமூகமோ எதுவானாலும்
தேவையானது சிப்-சாப்

எடுடெக்,

33, 84th வீதி.
பெங்களூர்-560 001.
இந்தியா
தொலைபேசி 578801

எல்லா டாய் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

**பெரியலங்காரம்
கவிஞர் அகஸ்டைன்
குழந்தைகள்
மாராடு**

இரு குழந்தை, எகவில் காலிதத்தில்
எழுவிய சிறுவர் பாடல் ஒன்றை எழுதித்
கொண்டு வெகு உற்சாகமாக, கத்தியா
தமிழில் இராமன் பாடிச் சைதாட்டிப்
பிறந்து, பல கலியூர்க்கள் பாடல்களைக்
குழந்தைகள் தாங்களாகியும் இசையாடத்
துப் பாடுகிற ஓர் இனிய சிற்பர்த்தி. அது.

[illegible]

* கவிதைத் துறையில் முதல் பரிசைப் பெற்ற கவிஞர் மு. காம. அரவிந்தன் கௌரவிக்கப்பட்டு அமைச்சர் க. தி. சுவாமிநாதன்.

மீள் இருந்த ஒரு கவிஞர் கனாக்கிணைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் துன்பக் கௌரவிக் அணிவிக்கப்பட்டிருந்த கந்தசாதனை மடுத்து அந்தச் சிறுவனதுக்குப் போர்த்து மகிழ்ச்சி.

கோலாலியில் நடந்த எப். டா. வது குழந்தை இலக்கிய மாநாடு, எழுத்தாளர்கள் மாநாடாக மாட்டுப். இராமன் குழந்தைகள் மாநாடாகவும் திகழ்ந்ததுடன் அந்தம! அன்மை மாநிலங்களிலிருந்தும் பதிதிந் கள் வாழ்ந்த மாநாட்டில் குழந்தைகளின் கவிதைச்செய்கை மிகவும் தரமாக அமைந் திருந்தன.

மாநாட்டில் பேசியவர்கள், குழந்தை இலக் கியம் என்பது குழந்தைகளின் மட்டுப்பாவுத் ததம் புரிந்து கொள்ள இலக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நன்குணர்த்து பேசினார்கள்.

விமலா பதணி சொன்னார்: “யாசைவ் வத்து திற்குள் ஈட்டிக்காரன். குழந்தை உன்னை வத்து அப்பாயிடல் சொல்கிறது! ‘அப்பா உன்னைத் தேடிக்கொண்டு யாரோ வந்திருக்கிறார்’”

“வந்திருப்பது ஊர் என்று புரிந்து போகத் தகப்பனார் உடனே, ‘அப்பா, வீட்டில் திண்ணை என்று சொல்லு போ’ என்கிறார்.

“இந்தப் பொய்க்கு அடுத்ததானே பயன்
கிடைக்கிறது! அதைப் பின்பிடுவதன்
நிச்சிதம்தான் வீரமு இருந்து கொண்டே
நடந்துத் தேடி அப்பாவோ அம்மாவோ
வாழப்போது தான் அங்கே இல்லை என்று
நம்பியதைச் சொல்வதே சொல்லுதல்!
பெற்றோரே மகனை காண்பவரான தேடி அலை
பிடுங்குகள்...”

குழந்தைகள் இலக்கியம் எழுதுவது என்பது பெரியவர்களுக்கு எழுதுவதைவிடவும் மிகவும் சமீபம் என்பது இல்லாதது புரியும். குழந்தைகளை உய்யுதற்படுத்தவும், வேண்டும், உபதேசமாகவும் இருக்கச் செய்து, சிறுவர் சிறுமியின் மனப்பான்மையைப் புரிந்து கொள்ள எடுத்ததான் குழந்தைப்பாடலே மாற வேண்டும்.

மாநாட்டைத் துவக்கி வைத்துப் பேசின அமைச்சர் ராமச்சந்திரன், அமர்த்திரகுப்பலாச்சர் எஸ். வி. பிஷுபாபு, லாண்டு மாமா, தணிகை உலகநாதன்.

இந்தக் குழந்தை உள்ளத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போலிருந்தது இம் குழந்தை! கூறிய கருத்து:

ராமாவணம் புராதனம் போன்ற அறநெறி சார்ந்த கதைகளை, மனத்தில் பதிய வைத்து வளப்படுத்த ஏற்றப் பருவம் பிள்ளைப் பிராயம் தான். இந்த வாய்ப்பைத் தவற விட்டு விட்டால் போச்சு! வளர்ந்து பெரியவர்களானால் 'இது சரியா? இப்படி நடக்குமா?' என்ற ஆராய்ச்சிப் புத்தி வந்துவிடும். மகாத்மா காந்தி கூட அரிச்சந்திரன் கதையைச் சிங்கள வயதில் கேட்ட காரணத்தால்தான் சந்தி வத்தினமேல் அழைக்க முடியாத தாபிக்கை வைத்தார். வளர்ந்து விட்ட வரிடம் போய் அரிச்சந்திரன் கதையைச் சொல்லால், 'உன்னைப் பேசினால் இத்தனை கஷ்டம், கூடாது' என்று சொல்லிச் வேண்டியிருக்கிறதே. பிறகு உன்னை ஏன் பேச வேண்டும்? கொஞ்சம் அசதியை மூலக்கதான் நடந்து கொள்ளலாமே' என்று வாதாடுவார்....

ஆனால் எத்தனை பெற்றோர்கள் குழந்தைகளுக்கு இன்று கதை கூறி வளர்க்கிறார்கள்? உயர்நிலைச் செயலகத்தையே வாழ்க்கை யாகக் கொண்ட கவிவியம் கொண்டு:

"இரவில் களைத்துப் போய்த் திரும்பும் நேரத்தில் குழந்தை அருகே வந்து, 'கதை ஏதாவது சொல்' என்று கேட்கிறது. 'என்னுள் முடியாதது, உன் அம்மாவின், ம்போய்க் கேள்' என்று விட்டுவிடுகிறேன். அவளும் விட்டு வேலையில் ஆயர்ந்திருப்பவள். 'என்னும் ஒன்றும் முடியாது' என்று விட்டுவிடுகிறான். குழந்தை தவிர்க்கிறது. கனக்கெல்லாம் இரண்டு மணி நேரம் கதை சொல்விடுகிறேன்; என் குழந்தைகளுக்குக் கதை கூறி மகிழ்வதில் முடியவில்லை...."

கூலம் அப்படியாகி விட்டது. எனவே பெற்றோர்கள் செய்ய முடியாமல் போகிற அந்தக் கடமையைச் செய்து, குறையை இட்டு நிரப்புகிற குழந்தை எழுத்தாளர்களுடைய பொறுப்பு எவ்வளவு அதிகமானது!

அந்தக் கடமையை அவர்கள் செய்கிறார்களா? அவர்கள் எழுதும் தூய்கள் எந்த எண்ணிக்கையில் அச்சாவில்லை? அச்சாற்றத்தங்களில் எவ்வளவு எத்தனை ஆண்டு களில் வீர்பிளையாவினா என்று பார்த்தால் மிகப் பெரிய ஏமாற்றமே ஏற்படும்.

இந்த ஏமாற்றம் மூலம் மிகுந்த உருவாக வேண்டுமானால் தூய்கள் இயக்கத்தில் முக்கியத்துவத்தை அரக புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும். ஒய்வொரு தூய்கள் விருத்தி செய்வதுடன், ஒய்வொரு தூய்கள்திலும் குழந்தைகள் தூய்கள் பகுதியும் உருவாக வேண்டும். இவ்வசமாக கதை எதையோ மக்களுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள், இவ்வசமாக தூய்களை வழங்க வேண்டாம்; இவ்வசாகப் பெற்றோரும் மக்கள் தூய்களைப் படித்துப் பயன்பெற உதவ வேண்டாம்?

இந்த மாநாட்டு மேடையில் பல்வேறு எழுத்தாளர்கள் எழுதிய கமார் ஜம்பு தூய்கள், பல்வேறு பதிப்பகத்தாரால் பிரசுரிக்கப்பட்டு, குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் மூலம் வெளியிடப்பட்டன. தமிழக அமைச்சர் பண்டிதர் எஸ். ராமச்சந்திரன், மத்திய அமைச்சர் ப. திம்பரம் ஆகியோர் கவந்து கொண்டு பேசினார்கள். பேசியதெல்லாம் சரி, நூல்க் இயக்கத்துக்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

அமைச்சர் எஸ். ராமச்சந்திரன் 'பிள்ளை-குட்டிகள்' என்ற சொற்றொடரைக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரத்துக்கு ஏற்ப விளக்கினார்: "ஒரு குழந்தை என்றால் அது பிள்ளை; ஒன்றுக்கு மேற்பட்டுப் பிறந்தால் குட்டிகள்தான்!" என்று கூறி விவரங்களைப் போல் குட்டி போட்டுத் தன்னைக் கூடாது என்று உணர்த்தினார். ஏற்கிறோம். ஆனால் இவ்வாறு இலக்கியங்கள் குட்டிகள் போல் பெருகத்தானே வேண்டும். அதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை?

இத்தகைய சித்திகள் ஒருபுறமிருக்க நாலும் மாநாடு அமோகமான வெற்றியாக அமைந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. கோவை, விஜயா பதிப்பகம், குழந்தைகள் தூய்கள் கங்காட்சிவை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் செல்வ கணபதி தமது தொண்டர் பதவியுடன் அவரது உழைத்தார். மாநாட்டை உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடத்திலேயே நடத்தியதோடு, குழந்தை எழுத்தாளர்களை இல்லும்கும் அழைத்துப் பேரக ஒரு நாளை பள்ளி பள்ளையையே ஏற்பாடு செய்திருந்தார் என்றால் எவ்வளவு முன் போகிறார், பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

உள்ளுமாமா, தணிகை உலகநாதன் ஆகிய குழந்தை எழுத்தாளர்களுக்குப் பதிப்புக்கத்தியாக பிரதிநிதியாக நிஜ சொந்தகாரி புகுநாவுகையும் மாநாட்டுக் கோயங்களை குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் வழங்கிக் கொள்கின்றது.

தொழிலாளர் தா. மகாலிங்கம், பல் கலைக் கழக மூன்றாம் துறை வேந்தர் பிஷுபாபு, கோவை பி. எஸ். ஜி. நிறுவனங்களின் தலைவர் திருமதி சந்திரகாந்தி கோவிந்த ராஜாஜு முதலிய பல பிரமுகர்கள் கவந்து கொண்டு நிறைபித்த மாநாட்டில் வெற்றிக்கு நடுநாட்கமான சூத்திரதாரியாக விளங்கியவர்... சொல்லையும் வேண்டுமா?

குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா தான்!

— தமது நிருபர்கள்

முச்சந்திரன்

மோதலு

‘மோ’ பிள்கள்’ தொடர்ச்சியாக அல
நில.

மெலின் ரோட்டில் பக்கவாட்டிலிருந்து
கிழக்காகப் பிரிந்த ‘சாஸ்திரி சாலை’ கிழக்குக்
கோடியில் கிவப்பு வர்ணப் பூசில் அந்தப்
‘போஸ்ட்’ பாக்ஸ் “கூத்” முன்புறமாக, “முற்று”
பெற்று, அங்கிருந்து “சம்பத் சாலை”, “குமரன்
சாலை” - என்ற பெயர்களில் தெற்கு “வட”
காக இரண்டாகப் பிரித்தது. கிவப்புக்குத்
தான் அது ‘சாலை’ என்றுதான் மிகவும் குறுக்
லாக - ஒரு வாரி எதிரே வாழும்போது ஒரு
ரைக்கிரைக் கூடக் கீழே இறங்கித் தன்னிக்
கொண்டு செல்ல வேண்டிய தெருக்கடியான
பாஸ்த. ஆய்வளவு தெருக்கடியான - ஏறத்
தூறு ஒரு சிலை மீட்டர் தளையின் சாஸ்திரி
சாலையின் ஒரு பகுதியை அடைத்துக்
கொண்டுதான் கிடைத்தபாஸ் வாகனங்கள்
நம் சத்திக்கேற்ப ஓயாவிட்டன.

சாஸ்திரி - சம்பத் - குமரன் சாலைகள்
ஒன்றையொன்று சுத்தித்துக் கொள்ளும்
அந்த முச்சந்திரன் நான்கு ஜீப்’ கள் - சாஸ்
திரி முகையின் இரண்டும் - சம்பத், குமரன்
முனைகளில் ஒவ்வொன்றுமாக நின்று மற்ற
வாகனங்களின் போக்குவரத்திற்கு இடை
பூறு விரிவளித்தன.

அந்த ஜீப்களுக்குப் பின்புறமாக வந்து
இப்படித் தெருவிலிருந்து வாகனங்களின் ஒளி

கூட்டுப்பு ஜீப்கள் இம்மிளையும் அனாவாது
கல்லூரி பங்கன் போய் அதே இடத்தில்
நின்றிருந்தன.

“போய், டிரைவர்... வண்டியை
எடுத்துவா...”

எவ்வளவு வன் கத்த... “வா இருப்பான்
பிராணிகளே... எவ்வுண் வந்து வண்டியை
எடுக்க வா” பெண்மொழி...

“சென்சார்” செவ்வக் கூடிய வார்த்தை
களால் இடபுறமாக வெளியே பாய்ந்த பல
வாகனத்தாரிகள் அந்த ஜீப்களின் முன்புறத்
தாதுவார்த்தை நாகைக் கடித்துக் கொண்டு
வா... - அனைத்தும் அரவால் கஜீப்கள்.

வங்க டிரைவர் கா... கொஞ்சம் அப்
படி ஓர்மா இந்த ஜீப்களை நிறுத்திட்டா
நாங்க போவதற்குச் சென்கரியமா இருக்
துமே...” - என்று தணிந்து போய்ப் பேசி
னார் ஒருவர்.

“போய்... நாங்க அந்தப் பக்கத்தான்யா
போகணும்... அவங்க ஆதலஜீப்களை நிறுத்
ிட்டா நாங்க எப்படிப் போறோம்...”

- சம்பத் சாலையில் ஜீப்களை நிறுத்த
ஆட்சேபநீர்க்குரல் அவர்களுக்குள்ளேயே
எழுந்தது. இதற்குள் ஒரு ஜீப்பின் டிரைவர்
வெளியே குதித்து, கத்தினார்:

“ஏய்யா... இப்ப எங்களை என்ன செய்வத்
கொய்தீங்க...”

— கேள்வியே மிகவும் காட்டமாக வெளி வந்தது. “கலெக்டரின் வண்டிக்கு புரையா” என்ற மமதை மேலோங்க இருந்தது அவன் குரல்.

— “சார் கொஞ்சம் அட்டைல்ட் பண்ணிப் பாருங்க... அந்தப் போஸ்ட் ஆபீஸ் ஓரமா கொண்டு போய் உங்க ஜிப்பனை நிறுத்தி... உங்களுக்கு நாய்க் கிராமில்லாம போய்டிருவோம்...”

— ஜிப்பனின் பின்னாலும் முதல்வராக நின்றிருந்த “கார்” புரையா” முன்னாலும் வந்து கூறினார்.

— “ம்... ஏய்வா... நாய்க் என்ன இங்கேயே தங்கிடறதுக்காகவா வந்திருக்கோம்...? இந்த ஊர்லகலெக்டர்... சங்கரன் வீதிக்குப் போகணும்... அந்த வீதிக்கு வலி தெரியலை... அதுதான் போஸ்ட் ஆபீஸில் விசாரிக்கலாமனு வந்தோம்...”

— “என்ன, அளாமனி நேரமாகவா விசாரிச்சுட்டு இருக்கீங்க...?”

— பின்னாலிருந்து ஒரு குரல் முணுமுணுத்தது:

— “உனக்கு அவராயினு வண்டியை ரிவர்ஸ்ல எடுத்துட்டுப் போ... இங்கே ஏன் பொறுமிக்கிட்டிருக்கே...?”

— “வண்டியை ரிவர்ஸ்ல எடுத்துட்டுப் போறதா...? கிட்டத்துட்ட ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரம் உங்கப்பன்தான்லா ஓட்டிட்டுப் போவணும்...”

— “வந்திருக்கிறது” கலெக்டர் ன்னு கொஞ்சங்கூட இங்கிலிஷில்லாம எவன்லா என்னைக் கேள்வி மேல கேள்வி கேட்கிறது...? ம்... அவர் வரவரைக்கும் “கப்பி”னு வரவை மூடிட்டு இருங்க... இங்கே...”

— புரையா” சலசலையும் மீறினும் பாவனையில் பேசினான்.

— “ம்... இவனுக்கு என்ன நிமிர், பாத்தீங்கமா...?”

— “கலெக்டர் புரையா”வனுக்குக்கத்தான் செல்லும்...”

— ஒவ்வொருவரும் அவன் காதுபடவே முணுமுணுக்க ஆரம்பித்தனர். புரையா”க்கு திரைப் கொதித்தது. இருக்காலும் அசைக்கொண்டு.

— “போய்... இப்ப என்னை என்ன செல்லச் சொல்றீங்க...? நாய்க் சங்கரன் வீதி எங்கே இருக்குன்னு தெடிட்டுத்தான் வந்தோம். வந்த இடத்துல போஸ்ட் ஆபீஸ் இருக்கபோல... உங்க விசாரிக்கோம்... அவ்வளவுதான். இது முடிந்த நாய்க் அப்பவே திரும்பிப் போயிருப்போம். ஆனா, வந்தது கலெக்டர் ஜிப்பாரிசே... ரொம்ப நான் வுரிச்ச இந்தப் பக்கம் வந்திருக்கோமே... விடுவாங்கனா நம்மனுங்க பாத்தது, மே” கப்பி னு கலெக்டர் அவ்வளவுத் துடித்துட்டு மனு கொடுக்க ஆரம்பிக்கட்டாங்க... அதோ... அவங்க பாருங்க...”

— புரையா” கக்காட்டில் பக்கம் எக்ஸோஸ் திரும்பினார்கள்.

அந்த முச்சந்திரிவிருந்து சம்பந்த சாலைலக் கமா” முதுகு அடி தூரத்தில் அந்தக் கூட்டம் திரனாகத் திரண்டிருந்தது.

— “ம்... திடீரென இப்படி இருக்க நாய்க் என்ன சார் செல்வது...”

— புரையா”ன் பேச்சு திவாலமாகப்பட்டது அடையுந்தும்.

அவரவர்கள் தந்தமது வாகனங்களுக்குத் சென்று உன்னே அமர்ந்து, வண்டிகளை “ரிவார்டி” ஒற்றுமையுடன் ஓட்ட ஆரம்பித்தனர்.

சா” ன்நிரி சாலையில் தின்றிருந்த எல்லா வண்டிகளும் (கலெக்டரின் ஜிப்பனைத் தவிர) சென்ற பிறகு...

மேலின் ரோட்டில் வெருவேகமாக வந்த போஸ்ட் ஆபீஸ் “மெயில் வான்” சார் என்று சா”நிரி சாலையினுள் அந்த வேகத்தில் நுழைந்தது. அந்த “வான்” புரையா”க்கு விஷயம் கூற சா”நிரி முனையிலேயே சிலர் ஊக் காட்டினர். “மெயில் வான்” புரையா”க்கு அவசரம் ஏற்கெனவே கால் மணி நேரம் “லை”. இப்போது மணி 3.45. இன்னும் இங்கிருந்து ஐந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவுதான் பிரிவாயிட்டு. போஸ்ட் டாபிஸ் “சுருச்” சென்று “கட்டுகளை” எடுத்துக் கொண்டு திரும்பி வந்து “ஹெட் போஸ்டாபிஸில்” காங்கு மணிக்கு ஆஜர் ஆக வேண்டும்.

எனவே — லாரோ — எதற்கோ நீட்டிய கை நீட்டி, அவர் சிலப்படுத்தினான்.

தூரத்திலிருந்தே “மெயில் வான்” வரவரைக் கவனித்துவிட்ட அந்தப் போஸ்ட் ஆபீஸின் கடைதிரை ஹழிவா, தம் ஆ”நிரி விருத்து ஏழெட்டு நபர்ஸ் பைக்கைக் கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டு.

— “போய் புரையா”ரே... அந்தப் பக்கம்

சா.சு.மீலாபாபுதன்

வண்டியை எடுப்பா... மெயில் வாங்க வந்து... என்று ஜீப் டிரைவரை நோக்கி உரக்கக் கத்தினார்.

டிரைவர் சிறிதும் அசையவில்லை. இவன் என்னடா இவ்வளவு அதிகாரமா, கலெக்டர் ஜீப் டிரைவரான எனக்கு உத்தர விடுவது...? — என்ற ஏளனம் கண்களில் தவழ, ஜீப்பிலிருந்து கீழே குதித்துத் தபால் ஸ்தலிவரை அடைசியமாகப் பார்த்தான்.

“யோடா... உன்னைத்தான்யா? சொல்றது காதுல விழயோ...? உங்க தாது வண்டியையும் எடுத்துட்டுப் போய் அந்தக் கடைசியில நின்றுட்டா... மெயில் வாங்க வந்ததுடனே திரும்பிப் போகணும்...”

“டேய்... கனகா, ரங்கா, உப்பா... இந்த ‘போஸ்ட் ஆபீஸ்’ தம்ப வண்டிகளை எடுத்த திரைமா திப்பாட்டச் சொன்னாட்டா... சேசு, கிரே... நான் தப்பிப் போக வேண்டி பாரு ‘உத்தரவு’ போடறாரு... வாங்க...”

— மற்ற வண்டி டிரைவர்களிடமும் விண்டலாகக் கூறி அவர்களையும் துரக்கவழித் தான் கலெக்டரின் டிரைவர். அதற்குள் ‘மெயில் வாங்’ ஜீப்புகளின் பின்னால் வந்து நின்று ஹாரன் அலறவிட, அந்த ஜீப் டிரைவர்கள் பழையபடி அதன் அவதூறல் சிறிதும் கண்டு கொள்ளாமலிருந்தனர்.

“யோடா... வண்டியை எடுக்கறீங்களா, இல்லையா...?”

“நாங்க ஏன்யா எடுக்கறோம்...? இதோ இப்ப எங்க கலெக்டர் வந்துடுவார்... அவர் சொன்ன பின்னால்தான் வண்டியையே எடுப்போம்... அதற்கப்புறமா நீங்க என்ன செய்யணும் கனோ சொல்குதுங்க...”

“நாங்க சொல்றதுக்கெல்லாம் விதண்டா வாறமாய் பேசிட்டு இருக்கீங்க...? உங்களை...!” — அந்த தபாலிலாகா கடைதிலு ஸ்தலிவர் ஏதோ கூறுமுறிபடுமான், ‘மெயில் வாங்’ லிருந்து கோபத்துடன் குதித்த

‘வாங்’ டிரைவர் அவர்களின் நோக்கி வேகமாக வந்தார்.

“டேய் சொமாரீகனா... இப்ப வண்டிகளை எடுக்கப் போறீங்களா... இல்லே...”

— முடிபுனை ஒங்கிக் கொண்டு அவரின் அடிப்பது போல் நெருங்கினார்.

“யேண்டா... சார்... விடுங்க... கோயப் பாடாங்க...”

— கடைதிலு ஸ்தலிவர் தடுக்க

“டேய் பேமாரீ... என்னையாடா சொமா கின்று சொன்னே... வந்தேன்னு கீறிடு யேண்டா... கீறிடுவேன்... என்னை யாரும்னு திரைக்கே...”

— துள்ளினான் ஜீப் டிரைவர்.

கடைசியை அடங்கித்த இடத்திற்கு சப் போஸ்ட் ஓபிஸ் வந்தார். உடம்பம் கடிவது.

“டிரைவர் கடைசியா கேட்கிறோம்... தபால் எடுக்க நாலியாவது, வண்டியை எடுக்கப் போறியா, இல்லையா?” — என்.பி.

எம். அருந்தத்தது ம் கேட்டார்.

“என்னயா பெரிய போஸ்ட் ஆபீஸ்...? நான்கு இயண்டா அதற்கும் மறுதான் தபால்கள் அந்தத் இடத்துக்குப் போய்ச் சேர்த்துமில்லையே உறுதி... ஆறு கலெக்டரை நீங்க நினைத்தோளும் இந்த ஸ்தலிவர்

குறை கேட்டுப் பார்க்க முடியுமா...? முடியாது... அதனால் அந்த ‘மெயில் வாங்கும்’ பொது மக்களோட தலன் குறுதி ஸ்டாட

களை ஏற்றிட்டு ‘சிவாங்க’ போகட்டும்... இல்லே... என்னை — சொமாரீகனா நிட்டுட்டு அடிக்க வந்த இவன் என் தாதுல விழுந்து மண்ணிப்புக் கேட்கட்டும்...”

— கனகை ஆட்டி, ஆட்டிப் பேசினான் டிரைவர்.

அப்போது கலெக்டர் தம் பரிவாரர்களுடன் அங்கே வர, அந்த முகத்தில் கட்டம் மும்மடங்காவது.

“என்னப்பா...? என்ன பிரச்சனை...?”

— கலெக்டர், கலெக்டருக்கே உரிய மிகுக்

மாவட்டகையர் மலர் டிசம்பர் '87

ஏபன் லங்கி ஊழியர் கிருப்பிதகு

• என்ன பிரச்சனைகள் இவர்களுக்கு? — ஓர் அலகம்

• ஊழியனில் பெண்கள் அதிகம் இல்லாதது ஏன்?

• பொன் குட்டை வாத்து — குறையன் - கபர்

— மற்றும் ஏராளமான சிறப்பம்சங்கள்

சாரா: எனக்கும் என் மாசெனதுக்கும் இடையில் உறவு நடைவீதி போட்டு எப்படி விடுவதென்று ஆகிவிட்டது?

துரை: அடக்கவெனில் அதுக்குள்ளாக விடுவது விருத்தியாகா?

— ஆர். சம்பத்துமாரி.

வந்தது இவர்களுக்கு என்னவோ தெரியவில்லை.

— கிட்டிக்கு கொடுக்காமல் உறவினர்களைக் கெட்டா.

இன்னும் ஒருவர் கெல்கட்டிடம் பல்பு மாசைச் சொன்னான்: "ஏன் சார்... அதிகாரிகளே இப்படி என்னை போட்டுட்டுப் பிடிவாதம் பிடிக்கட்டு இருந்தா எப்படியாக...? ஏதாவது கெல்கட்டி சார், நீங்கள் கொஞ்சம் அடித்துப் பண்ணி வந்திருக்கிறீர்கள் என்று... நான் இவர்களுக்கு போஸ்ட் பண்ணின பன்னிக்கோலிங்கியை" அப்போது நான் நான்கு போஸ்ட் ரெஜஸ்டிரேட்டெட்.

"ஏய்யா... எங்கோ போன என்னை இங்கே திடுக்கிட்டு வந்தேன், உங்க குறையில் கொல்லி அழுத்தினேன் மறுக்கவியலாமல் கொடுத்திருக்கிறேன்... அப்போ எங்கே போக உங்க புத்தி...?"

— கெல்கட்டி மனத்தில் உன்னைப் படம் பிடிப்பதுபோல் பேசினார் சப் - கெல்கட்டி.

மறுபடியும் -
"பெசன் மணி அடித்தது. என்.பி.எம். எடுத்தார், பேசினார்.

சார் உங்களுக்கு மினிஸ்டர் கிட்டி விருந்து பந்தாக... வாங்கு... - கெல்கட்டி அப்போது நம்பியே அழுத்தார் என்.பி.எம்.

கெல்கட்டி 'மினிஸ்டர்' என்றவுடன் பி.ஏ. வக்கம் திரும்பாமலே போன தொக்கி ஓடினார்.

சார் நான் காட்டி கெல்கட்டி காசிதான் பேசினேன்...

"வார்டு... கெல்கட்டி சாரா... நீங்கள் சொல்பவ் பிரஸ்து பார்க்கவாராமே... அப்படியா...? இப்படி பேசினது வார்டு என்று தெரியுமா...?"

"ஹி... ஹி... தெரியாங்க... அமைச்சர் சொன்னது..."

— அவரின் பதிலுக்கு எதிர்ப்பை சிறிது நேரம் சிரித்தது.

"ஏம்போ கெல்கட்டி...? மினிஸ்டர் கூப் பிடலாக்கு உடனே ஓடி வந்துவிடுங்க... வாராவது அப்போ தியாகம் கேட்கக் கூப்பிட்டா, பேச வராமல் கொள்கை மாற்றியே அப்படித்தானே...?"

"ஹி... ஹி..."

"நான் மினிஸ்டர் பேசினேன்... மினிஸ்டர் அப்போதுதான் பி.ஏ. பேசினேன்... மினிஸ்டர் சீப் மினிஸ்டர் வரவேற்க அவசரமா ஏர்-போர்ட்டுக்குப் போகிறீர்கள். போதும் போதுதான் போய்ட் மாஸ்டர் ஜெனரல் போனவ கூப்பிட்டும் பிரசுரணை அவர் கிட்டே விட்டு விட்டு வந்தீர்கள்... அவர் சென்ட்ரல் கான்ஸ்டேபிள் மினிஸ்டர் கிட்டே போனேன் சொன்னதை நம்ம மினிஸ்டர் தான் தடுத்திட்டார், இப்ப மினிஸ்டர் கூக்கு உங்க மேலே சொல்ப கோபம், ஏன் சார்... நீங்கள் வார்டு கூட மோதல்களையே கொஞ்சமாவது போலீசுக்குக் கொட்டினீர்கள்..."

"அதில்லங்க... அந்த 'வான்' டிஸ்கர்ட் தான் ஏதேனா தகவல் வார்த்தை உங்க கிட்டிக்கு நம்ம டிஸ்கர்ட் அடிக்க வந்துட்டான்... அது நமக்குக் கொள்கை குறைச்சலாகச் சென்றது..."

"உங்களைப் பிரம்மணத்துக்குக் கொண்டு வந்தேன் போல... நம்ம மாதிரி ஆளுங்கட்கு மத்தியில் ஆளுங்கட்கிடும் சொல்பதாக... நெருக்கமான உறவு இருந்து இருந்தும்... நம்ம கிட்டி அவங்களை அடிக்கட்டு வந்தது... அதனால் அவர்களுக்கும் நெருக்கமான மோசலுடன் நம்ம திட்டக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்... அதுமட்டுமில்லாமல் நேரத்தில் நெருக்கிடுங்க... ஏப்படியும் போல நம்ம தலைவர் அவங்க கூட 'கொள்கை' நேரத்தில் உடல் படிக்கை செய்யலாம் என்று அமைப்பை ஒரு இத்த நிலைமையில், நீங்கள் எதிர்த்த போஸ்டல் டிபார்ட்மென்ட் ஆளுங்க நேர அவங்க மினிஸ்டர் கிட்டே போகிறதோ அது கிட்டி உறவுகளைப் பாதிக்கிறது. சீப் மினிஸ்டர் உங்களை 'என்பென்ட்' பண்ணிவிடுபார்... இல்லே எங்காவது தண்ணியில்லாத கார்ட்டுக்குத் தூத்தியிருப்பார்..."

— போலீஸ் வார்த்தைகள் குடாக ஒலிக்க கெல்கட்டிக்கு மூகம் என்னதோனவாக மாறிப் பானையாக இறுகிக் கொண்டே வந்தது.

"அதனால் கெல்கட்டி சார்... பேசாமல் அவங்களை எதிர்த்தால் - உங்க பிரஸ்து பார்க்காமல் போய்ட்டேயிருக்க... அவங்க கிட்டே, நீங்கள் மன்னிப்புக் கேட்டாலும்கூட தப்பேறவில்லையென்று 'மினிஸ்டர்' சொல்லிட்டுப் போகிறீர்கள்... என்ன... செய்பவர்கள்...?"

— எதிர்ப்பை சிறிது நேரம் மெல்லிய ஒலித்தது.

கெல்கட்டி 'டக்' என்று போனை வைத்தார். அவர் முகத்தில் எவாடையிலே வேகமாக ஜிப்பை நோக்கி நடந்தார்.

"வண்டியை எடுங்க... - டிஸ்கர்ட் நோக்கி திரும்பிவருங்கள் கூற உட்கட்டம் சிறிது நேரம் திரும்ப வேடிக்கை பார்க்கிறது.

"சார்... சார்... இத்த 'மறு' க்களை வெல்வான் வண்டியிலே வையுங்க.

— தாசில்தார் சப் கெல்கட்டிடம் ஓடிவந்து.

"அதைத் தீர்த்து வைக்ககிட்டேயே இருப்பீர் விடுங்க... அவங்க தபால் பெட்டியில் இப்போ 'ச' குறைகளைத் தீர்த்துக்கட்டும்..."

— கெல்கட்டி கோபமாகக் கத்தி விட்டு 'ஜீப்' வில் ஏறிக்கொண்டார்.

அவருடைய பரிவாரம் பறப்பட்டு.

அருண்மிகு சபாதாஸகர் (ஸ்ரீ நடராஜர்) கோயில் திருப்பணிக் கமிட்டித் திதம்பரம்

தமது பாரத தேசத்தில் சிறப்பாகக் கோயில் என்னுலே திதம்பரம் என கழங்கும் தில்லையம்பதிவே ஆகும். அருண்மிகு திதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜா கோயில் திருப்பணி வேலைகள் 1975 முதல் தொடங்கி அரகமான்னம், பிற ஆலய உபரிதிதி மாற்றம், பொது மக்கள் தன்கொடை மூலமுல் உபயதாரர்கள் மூலமுல் இன்னுலரை ரூ. 49 லட்சம் செலவில் வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு ராஜகோபுரம் திருமானிகை பத்தி முதலிய வேலைகள் முடிந்து 11.2.87ல் மதுராகும்பாபிஷேகமும் நடத்தேறினது. மேலும் வெளித்திருமதில் திரத்தரமின் இலைப்பு மற்றும் சில வேலைகள் தொடர்ந்து செயலாபட்டு வருகிறது. இவைகளை முடிக்க மேலும் கமார் ரூ. 15 லட்சம் தேவைப் படுகிறது.

இதைக் கண்ணுலும் அன்பர்கள் திருமதில், திரத்தர மின்இலைப்பு மற்றும் முடிச்ச வேண்டுகு திருப்பணிக்கு பொருளுதவி செய்து தில்லே ஸ்ரீ நடராஜா பெருமானின் திருவருளைப் பெறக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

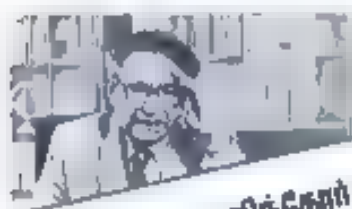
இப்படிக்கு,

தலைவர் : திரு ஆர். ராமலிங்கம் பிள்ளை பொது திட்டதர்கள்,
செயலாளர் : திரு லா. பாலதண்டாயுதம் பிள்ளை
பொருளாளர் : திரு ஆர். பாலகப்ரமணியம் செட்டியார்
துணை செயலாளர் : திரு கே. கவாமிநாதன் மற்றும் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள்

திருப்பணிக்கு தன்கொடை அனுப்பும் முகவரி

திரு லா. பாலதண்டாயுதம் (செயலாளர்),
திருப்பணிக் கமிட்டித் திதம்பரம்,
ஸ்ரீ நடராஜர் கோயில்,
திதம்பரம் - 808 001.

குறிப்பு: வகுமான வரி விலக்கு கண்டு, தெ. 88, வகுமானவரிச் சட்டம் 1987 (43/1987)

**விவரமறிந்தோர் நாடுவது
ஆஸ்ப்ரோ ஆறுதல்**

**அதி உன்னதமான
தலைவலி
நிவாரணி**

உலகெங்கும் பல லட்சம் பேரின் நம்பிக்கை பருந்து

* பா. சபா. துத்துக்குடி.

? MGR 4777 பற்றிய கேள்விக்கு 'மெட் கெடுக்கு' என்று பதிலளித்துள்ளீரே? பாரத நாடு என்று பரந்த கண்ணோட்டத்தில் பாராமல் தமிழ்-தமிழ்நாடு என்ற நினைவுகூர்ந்து பதிலைத் தருகிறீர் அல்லவா?

! எம்.ஜி. ஆளுக்கு மேற்படி தென்பாடு பெறப் பட்டது பாரத நாடு என்ற பரந்த மனப்பான்மை யால் அல்ல. K.C.S. என்ற பெயர் வர வேண்டும்; சென்னை யில் ஓடும் மற்ற காரிக் கிணற்று இயல்புதான் தனித்தன்மை பெற்று விளங்க வேண்டும் என்ற அற்ப ஆசையால் தான் விதிமுறைகளை மீறுவது அதுவும் முதல் வரே மீறுவது ஒருமனப்பாடாகாது.

* ஜி. தீவா. மன்றாக்குடி.

? தமிழ்ச்சூழக்குப் போதுமான தன்னாட்சி வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கவனி யாமல் பிரதமர் இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் கையொழுத்திட்டு விட்டதாக முன்னாள் செயலாளர் ஏ. பி. வேங்கடேசுவரன் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறாரே...?

மிகவும் உயர்த்தி வரவேற்கத்தக்க பெயர் கான். ஆனால் இந்த உன்னத நோக்கில் வெங்கடேசுவரன் தரிசுமையில் டில்லி டெண்ட் டில் இந்திய அணி விஜயநாயகனாகத் தோன்றவில்லையோ! முதல் இன்னிங்ஸில் 75க்கு ஆல் அவுட்! ஹாட்டம் சொல்லி அறு!

* மேலா. பழ. நாகப்பன், சென்னை - 41.

? கபித்தையை அப்போதெல்லாம் விட்டு விட்டு வெங்கடேசுவரன் கேட்டதை அதுவும் இரண்டு டெண்ட் களுக்கு மட்டும் தியாகி திருப்பது பற்றி...?

! நில காவல் சென்று கேட்டால் மாற்று வதில் தவறில்லை. ஆனால், 'இரண்டு டெண்ட் களுக்கு கேட்டதை இரு அப்புறம் பார்க் கலாம்' என்று கூறுவது அபத்தம். புதிதாக வேங்கடேசுவரன் ஒருவரை நடத்துவது போலவா வெங்கடேசுவரன் நடத்துவது? அவருடைய ஆற்றல்கள் ஏற்கெனவே தேர்வுக்குழுவுக்குத் தெரிந்தவைதானே? மேலும் மொத்தத்துக்கு ஆளா காட்டி வரக் சொல்லி விட்டு போனம் செய்தும் ரவிசாஸ்திரிக் குக் கவதா கொடுத்துவிட்டுப் பிரதமர் வேதனையைப் பாக்கு வைத்து அமைத்ததும் தேர்வுக்

எழுதெழுப்புகச்
செய்யாந்நுதிருநீ
ஆர்.எம்.ஜி.?

* திருப்புகழ்

குழுவின் குழப்ப சித்தையைப்போ உணர்ந்து கொள்ள.

! இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் உறுதி கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகள் சமீபத் தமிழர் சூழக்கு வழங்கப்பட்டதே போதுமா? ஆனால் அதற்கே கூட ஆபத்து வந்து விடும் போலிருக்கிறதே! பாரதப் பிரதமர் கண்டிப் புக் காட்டவில்லையானால் வெறுவார்த்தை மிகையாய் அரைத்து விடுவார்!

* சி. மணி, புத்தளம்பட்டி.

? 'இந்திய கிரிட்டுவ் அணியின் கேட்டதை நீடித்தாலும் நீடிக்காவிட்டாலும் இந்திய கிரிட்டுவ் அணியிலேயிருந்து விளையாடு வேண். நாடுதான் முக்கியம்' என்று கபித் தேவ் கூறிவுள்ளாரே. அதுபற்றி...

* எஸ். எஸ். டி. ராஜன், சிறுதையூர்.

? தேவ் கான் சினிமாவை நடத்த படங்களில் தங்களை மிகவும் கவர்ந்தது எது?

! "காசேதான் கடவுளடா" என் டிரார் நண்பர். தானும் டிட்டோ போடுகிறேன். ஆனால் சினிமாவில் புது முன்னர் சினிமாவை நடத்த சில நாடகங்களை என் னால் மறக்க முடியவில்லை. குறிப்பாக, 'பிரசி டெண்ட் பஞ்சாட்சரம்; எஸ். ஜி. சகஸ்ர தாமஸ் தைரக்ஷனில் கலைஞரின் 'வெள்ளிக் கிழமை' சினிமாவில் மெட்ராஸ் பாவனையை முதல் முதலில் புதுத்தியவா! அவர்தான் என்னுடைய அப்புறம் அவரை ஒரு ஸ்கிரீனோ

எடப் ஆக்கிவிட்டது திரை உலகு.

* இரா. இரவிந்திரம், பூகதூர் *

? வ. உ. சி. பின் வழித்தோன்றல்கள் இருக்க, அவருடன் இரேத்து செயலாற்றியவர்கள் இருக்க, தொலைக்காட்சியில் சிவாஜி கணேசன் மலத்து ஒளிபரப்பப்பட்ட திகழ்ச்சி தன்ருகலா இருக்கது?

! கப்பலோட்டிய தமிழனுக்குப் பெருமை சேர்க்க சிவாஜி கணேசன் மணப்பூர்வமாக விருய்ச்சி செயல்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் திகழ்ச்சியில் வ. உ. சி. பின்னணிக்குத் தள்ளப்பட்டு சிவாஜியே முன் நின்று என் றால் அது சிவாஜியின் தவறல்ல; திகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களின் குற்றமே. சிவாஜியை யும் ஒதுக்காமல், வேறு பலரையும் சேர்த்துக் கொண்டு, பல இடங்களுக்கும் சென்று படம் பிடித்திருந்தால் அற்புதமாக இருத் திருக்கும்.

* எஸ். ராம்கோபால், சென்னை - 32.

? சினிமா நடிகர், நடிகைகள் சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகளுக்கு தீர்வுகள் ஏன் பதிலளிப்ப தில்லை?

! அது கேள்விகள் அமைவனதப் பொறுத்த விஷயம்தான். கூதாரணமாக தேவகாள் சினி மாகனோப் பற்றி ஓராயிரத்துக்கு மேல் கேள்வி கள் குவிந்தன; ஆனால், சக்தி ஓடாக சபாநாயக வெற்றிகரமாக நடத்தியவரும், கட்டபொம் மன், காணல் போன்ற படங்களுக்கு வசன பொழுதித் திரை உலகில் ஒரு திருப்பு முனை யாக விளங்கச் செய்தவருமான சக்தி கிருஷ்ணசாமி பற்றியிரல் விட்டு என்னும் படி ஒரு சிலர்தான் கேட்டனர். நான் மகலித் துப் போலிற்று.

* இரா. லீனயாபதி, தோட்டக்குறிச்சி.

? அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றதும் கல்குறுப்பாகச் செயலாற்ற ஆரம்பித்து விட் டாரே ஆர். எம். வீ?

* கு. 18 பரிக பெறுபவர்:

இரா. இரவிந்திரம்,
கோவில் பத்து,
பூகதூர் - 612 602.

! அவருடைய கல்குறுப்பு விட்டுச் சொத் தக்காரர்கள் அவையாளரும் கதிகலங்க அடித் திருக்கிறது. ஆனால் ஆர். எம். வீ. போ. சரி யாகப் புரித்து கொண்டால் புதிய விதிதல் கனையும் விதி முறைகளையும் சொத்து வரி கட்டுகிறவர்கள் வரவேற்கவே செய்வா ர்கள் என்கிறார். அதோடு லஞ்ச ஊழலையும் குறைத்துமானால் நல்லது. பார்ப்போம். அத்தி என்று தெரிந்தால் இருக்கவே இருக் கிறது தீதியன்றம்!

* பிரியா பாரதி, போடிநாயக்கதூர்.

? "சக்தி என்பது மத கரிமை" என்று கூறி ஆதரவு தரும் ஒரு சங்கராச்சாரியாரின் வாக்கு குறித்து...

! மற்ற பல சங்கராச்சாரியார்களுக்கும் கரிம குவியலையும் தரிம சங்கடத்தையும் ஏற் படுத்துவர் அபத்தமான் போக்கு.

* பாரிசு. அசோக், திருச்சி.

? தமிழ்நாட்டில் வாழ்க்கைக்கேற்றவாறு கல்வித் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று பொன்மீனவன் கூறியுள்ளாரே?

! குமாஸ்தா பட்டாளங்களை கருவாக்கும் பட்ட தாரி படிப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துத் தொழில் கல்விக்கே முக்கியத்துவம் தரவேண்டியது கம்ப்யூட்டர் யுகத்தில் அத்தியாவசியமானது. வேலையில் ஈரப் பட்ட தாரிகள் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே போவதைத் தவிர்த்து இது ஒன்றே வழி. பொன்மீனவனின் முயற்சி வெற்றி பெற வாழ்த்துவோம்.

* இரா. கலநல்ல

* கங்கையோ னாம்

* திரைகல் அரைப்பவர்!

ஆவா, என்னநோக்கம்!

பரிதாபத்துக்குரிய 'புத்திர வேலகம்பட்ட' சரஸ்வதிப் பற்றிப் படித்தவுடன் கண்ணின் குளமாயின. சந்தனமாய் திட்டத்திலும், முதியோர் பெண்ணின் திட்டத்திலும் அடங்கும் 'திருமருத்துவ' கலைக் கண்டு கொள்ளல் அந்த - சரஸ்வதி போன்ற அறிவாளிகளின் கையால் திடீராகச் சட்டத்தின் எழுத்துப் பிரகாசம் கண்டிப்பாக் கிடைத்து அந்தரம் என்ன நேர்மை!

மங்கலாருடி. ஜி. தீவா.

தந்த குமார சரஸ்வதிக்கு ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து விடாந் நடத்த அரசுக்குச் சட்டங்கள் இடம் தராமல், அபிதரமால் மகிழ்வுப் பறி கொடுத்து, சந்த பொது வறுமையைத் தன் குழம்பத்தையே மயி கொடுக்கும் தீர்மானத்துத் தன்னைப்பட்டு சமஸ்தாருக்கு தட்டாரு தர, சட்டம் இடம் கொடுக்கையில் எவ்வளவுப் படிக்கும்பொழுது வெறுப்புப் வேதனையும்தான் வருகிறது.

சிக்காரப்பெட்டை. என். கோமகம்.

"இன்னிக்கு நாம் போது சாப்பிடப் போகோம்" என்ற தீர்மானம் ஒரு குழம்பத்தில் அபிதரமாய் இருக்கிறது. வேலை சென்று கூலி வாங்கி அரிசி வாங்கியவர்களுக்குச் சென்ற சரஸ்வதி உதரமாயும் அதன் முறையும் படித்த போது என்ன கண்ணின் தீரம் திரை விட்டன.

மெட்டுப்பாளையம். பி. ஏ. வறுத.

"காவாய்" ஒலிக்கப்பட வேண்டிய பொருள் என்னதான் இதுவரை என்னவிலுதிதே. ஆனால் அது (காவாய்) உடல் ஆரோக்கியத்தைத் தரும் சத்து வாய் என்னவாகக் கவிமியின் முயல் அறிந்து விளங்குதே!

சென்னை - 18. ஆர். மணிவண்ணம்.

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய உணர்வையும் சரிவரவாது துண்டிவிடப் படவேண்டும் என்ற நே. வெ. கிள் வழியில் மாணவர்களுக்கு முழுக் கதந்திரம் அளித்து, அரசும் இருக்கும் துணைவர அறிந்து, அந்த நேரம் அவர்களை ஸ்தம்பித்து வரும் ஸட்டி புது வயுண்டம் பன்னி ஒரு வித்தியாசமான பன்னி. ஆற்ற நும், தன்னைப்பிதையும் திரைத்த மனிதாபிமானம் மிக்க மாணவிதர்களை அது உருவாக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மங்கலாருடி. எம். தவினாஜன்.

இந்தியாவில் திரைத் துறையைக் குறித்துச் சந்திராவுக்கு அருவது சிரிமாவா ஒன்றே. இப்படி இருக்கும் வேளையில், தனிமனித நாடாட்டம் இப்படி சிரமம் பெறக்கூடாது என்றச் சட்டப்படி விதிவாசலே பார்க்கக் கூடாது என்றும் இதைக் காட்டிலும் வேலவரும், கொடுமைமயம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. பெண்களுக்குச் சம உரிமை என்று பட்டணத்தில்தான் பெரிசு கொள் கொள்கும். பட்டிக்காட்டும் அந்தக் காற்றுக் கூட வீசுவதில்லை என்பது நன்கு தெரிகிறது.

வாக்குடி. எம். சரஸ்வதிநாயகம்.

பெண் வர இயலில் தராததுபோலும் அளித்த "தடம் புரண்ட ரயிலில் தப்பிப் பிழைத்தேன்" என்ற பெட்டியில் எவ்வுருப் பிடித்த இரண்டு வரிசை நல்லுறைய தராதது இவர்களின் "கருத்துப்போ" வெளிப்படுத்திய கடைசி இரண்டு வரிசைதான்.

சென்னை - 21. ஆர். சரஸ்வதிநாயகம்.

காதுதாக்கும் 'கனம்' முக்குமே காதலியின் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு வரும் இதைக் காலத்திலும், முரே ஒரு துண்டை எவ்வளவு வலது, மிகவும் இயல்பாக ஒரு சமஸ்தாபம் பட்டியிட்டுக் கூடாது அது வெளி "எமாத்ரம்" உண்மையிலேயே ஒரு அற்புதமான சிறு கதைதான்!

சென்னை - 11. ஜி. ராஜகுமார்.

பெண் வண்ணத்தில் "குன்று விட வந்தான்" கிடைத்ததான் இதுவரை வெளிவரப் போட்டிக் கதை வெளியே தீர்விற்குது எனக் கருதுகிறேன்.

ஒர் எழுத்து தெய்விகாசிக்கே உத்திரா அப்பாவித்தனம், அறிவாமை, ஆதிருமை, இவர்களை ஆவிய அறிவத்து உணர்வுகளைமேல் துயிலியவாசல் பிரதிபலித்த அபூர்வமான் "எமாத்ரம்" கிடைக்கைய அந்த அந்த வாகப் படித்து ரசித்தேன்!

சென்னை - 13. சரஸ்வதி. முரளி.

28-11-57 இதழில், வேளாண்மைப் பட்டதாரிகள், வேலைக்காவல் இருப்பதைப் பற்றி ஒரு செய்தி பதிவு வழிகுந்தது. வேளாண்மைப் பட்டதாரிகள் வேலைக்காவல் இருப்பதற்குக் காரணங்கள்:

1. வேளாண்மைத் துறையில் பல புதுத் திட்டங்கள் இருக்கும் அவை செலவ்படுத்தப்படாமல் இருப்பது.

2. தமிழ் தெரிந்த பட்டதாரிகள் இருக்கும், மற்ற மாநில வேளாண்மைப் பட்டதாரிகள் வேளாண் அது வளர்க்காத நிலங்களைப்பட்டியுப்பது (அவர்கள் எப்படி நம் விவசாயிகளிடம் செல்துவைக் கொள்வார்கள் என்பது விவரம்).

3. Assistant Agricultural Officer (AAO) ஆகப் பணிபுரிகும் Diploma படித்தவர்களைப் பத்து சதவீதத்தோடு Agricultural Officer ஆகப் பணிபுரிகும் பெற முடியும் என்னும் விதியை சீர்த். இப்பொழுது திட்டத்திடம் இருப்பதற்கு சதவீதம் A. A. O. க்கள் A. O. க்களாகப் பதவி உயர்வு பெற்றிருப்பது (எப்படி என்று தெரிவாது?)

கோவை. கே. இராசசுந்தரம்.

(நிபுரம், தமிழ்நாடு விவசாய மாணவர்கள் சூனியம்)

பரதன் அச்சத்தின் அச்சிட்டவர் வி. முரளி. பரதன் பப்பிசேவுகள் திரைவேட் விவிடெட். சர்ப்பக வெளிவிட்டவர் வி. சுவதிவராதம், ஆரீசியர்: செ. சரஸ்வதிநாயகம்.

திரைவாக். ராசியாவும்: ரெக்கோர்ட் என்டி, கிண்டி. சென்னை - 400 032. போன்: 4 21642, 4 24 287. ஆரீசியர் ஒரு அதுவலம்: 28. துத்தாவது தெரு. ஏரி வட்டம், துக்கம்பாக்கம், சென்னை - 400 034. போன்: 4 22348.

ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 104/-; வெளி நாடு: உப்பம் தபால் ரூ. 280/-; விவசாயத் தபால் ரூ. 280/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 58/-; வெளி நாடு: உப்பம் தபால் ரூ. 140/-; விவசாயத் தபால் ரூ. 280/-.

**அழகோ அழகு :: ப்ரெஸ்கா
அற்புத நறுமணம் :: ப்ரெஸ்கா**

கோத்தொழ் அறிமுகப்
படுத்துகிறது ப்ரெஸ்கா—
அற்புதமான சோப்.

ப்ரெஸ்கா—நிகழ்த்த சுகந்தம்,
நிகரில்லா நறுமண சோப்.

வளமான நுகர்—தந்திதும்
வந்திடும் அதிக நாட்களுக்கு
ப்ரெஸ்கா சோப்.

அடக்கமான விலையிலே
அற்புதமான சோப் ப்ரெஸ்கா.

அழகான அற்புதமான சோப் வாழங்குவோர் கோத்ரெஜ்

இப்போது ராயல் ஹவுஸ்:மீனோரிங் செய்து பாருங்கள்!

[illegible][illegible]

Custom Vinyl Flooring

සමස්ත ලිපිනය: 47, පිටු 2

প্রতি বছর মিলেছে ১৭০০ টি বালক। পিএলসি।

[illegible]

447 minutes. Order, 1999, pp. 2-11000.

ULKA-RH-IA-21TAM